

معاونت درمان

جمهوری اسلامی ایران

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

معاونت بهداشت

اداره سلامت گوش و مراقبت از شنوایی

مبانی، استانداردها و دستورالعمل ارایه خدمات پیشگیری و مراقبت از گوش و شنوایی نوزادان و کودکان در نظام مراقبت های پایه سلامت

معاونت بهداشت:

دفتر مدیریت بیماریهای غیرواگیر

اداره سلامت گوش و مراقبت از شنوایی

مرکز مدیریت شبکه

دفتر سلامت جمعیت، خانوار و مدارس

دفتر ارزیابی فناوری و تدوین استاندارد و تعریف سلامت

دفتر مدیریت بیمارستانی و تعالی خدمات بالینی

معاونت درمان:

دانشگاه علوم پزشکی ایران:

مرکز تحقیقات گوش، گلو، بینی و سروگردان (قطب منتخب کشور)

مرکز همکار سازمان جهانی بهداشت در آموزش و تحقیق سلامت گوش و شنوایی

WHO Collaborating Centre for Ear and Hearing Care Research and Education

نویسندها: دکتر سعید محمودیان، دکتر محمد اسلامی، دکتر عباس حبیب الهی

عنوان : مبانی، استانداردها و دستورالعمل ارایه خدمات پیشگیری و مراقبت از گوش و شنوایی نوزادان و کودکان در نظام مراقبت های پایه سلامت

نویسنده: دکتر سعید محمودیان، دکتر محمد اسلامی، دکتر عباس حبیب الهی

ویراستار : دکتر سعید محمودیان

ناشر : انتشارات وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۶۲۷۶-۹۸-۶

نوبت چاپ : اول

تاریخ انتشار: ۱۴۰۱

تیراژ: ۱۵۰۰۰

چاپخانه : صدف

نویسنده‌گان

- دکتر سعید محمودیان، متخصص علوم اعصاب شنوایی و تعادل، دانشیار دپارتمان و مرکز تحقیقات گوش، گلو، بینی و سروگردان-پژوهشکده سلامت حواس پنجگانه، دانشگاه علوم پزشکی ایران و رئیس اداره سلامت گوش و مراقبت از شنوایی- دفتر مدیریت بیماریهای غیرواگیر، معاونت بهداشت سرپرست مرکز همکار سازمان جهانی بهداشت در خصوص آموزش و تحقیق سلامت گوش و شنوایی
- دکتر محمد اسلامی، رئیس گروه مدیریت برنامه های سلامت- مرکز مدیریت شبکه و ارتقاء سلامت، معاونت بهداشت
- دکتر عباس حبیب الهی، اداره سلامت نوزادان، دفتر سلامت، جمعیت، خانواده و مدارس، معاونت بهداشت

همکاران تکوین برنامه

- دکتر کورش اعتماد، مدیر کل دفتر مدیریت بیماری های غیرواگیر، معاونت بهداشت
- دکتر افشنین استوار، رئیس پژوهشگاه علوم غدد و متابولیسم، مدیر کل سابق دفتر مدیریت بیماری های غیرواگیر زنده یاد دکتر بهزاد دماری، رئیس گروه تحقیقات مولفه های اجتماعی سلامت و مدیر کل سابق دفتر مدیریت بیماری های غیرواگیر، معاونت بهداشت
- دکتر محمد فرهادی، رئیس پژوهشکده سلامت حواس، مرکز تحقیقات گوش، گلو، بینی و سروگردان دانشگاه علوم پزشکی ایران
- دکتر علیرضا مهدوی، معاون اجرایی دفتر مدیریت بیماری های غیرواگیر، معاونت بهداشت
- دکتر علیرضا مغیثی، معاون فنی دفتر مدیریت بیماری های غیرواگیر، معاونت بهداشت فرشته فقیهی، کارشناس گروه برنامه های سلامت، مرکز مدیریت شبکه و ارتقاء سلامت، معاونت بهداشت
- دکتر آمیندا امان الهی، متخصص پزشکی اجتماعی، کارشناس گروه مدیریت برنامه های سلامت، مرکز مدیریت شبکه و ارتقاء سلامت، معاونت بهداشت
- دکتر الهه کاظمی، کارشناس گروه پرونده الکترونیک سلامت، مرکز مدیریت شبکه
- دکتر ناریا ابوالقاسمی، اداره سلامت کودکان، دفتر سلامت، جمعیت، خانواده و مدارس، معاونت بهداشت
- مهندس الهام یوسفی، کارشناس اداره غدد و متابولیک، دفتر مدیریت بیماری های غیرواگیر معاونت بهداشت
- مهندس آزیتا افشاری، کارشناس اداره سلامت گوش و پیشگیری از کم شنوایی، دفتر مدیریت بیماری های غیرواگیر
- سرکار خانم فرانک ندرخانی، کارشناس دفتر مدیریت بیمارستانی و تعالی خدمات بالینی، معاونت درمان

- کارشناسان محترم دفتر ارزیابی فناوری و تدوین استاندارد و تعریفه سلامت، معاونت درمان

همکاران دانشگاهی

- سرکار خانم دکتر طبیبه نجفی مقدم، مدیر گروه بیماری های غیرواگیر دانشگاه علوم پزشکی ایران
- سرکار خانم دکتر فربیبا مرادی، مدیر گروه بیماری های غیرواگیر دانشگاه علوم پزشکی شیراز
- سرکار خانم دکتر سیما اورنگ، مدیر گروه بیماری های غیرواگیر دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز
- سرکار خانم ریتا مطیع دوست، کارشناس معاونت بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی ایران
- سرکار خانم آزاده صفائی، کارشناس معاونت بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

با سپاس فراوان از

- ◆ دکتر کمال حیدری، متخصص درمان ریشه (اندوانتیکس)، معاون سابق بهداشت
- ◆ دکتر علی رضا رئیسی، متخصص بیماری های داخلی، معاون سابق بهداشت
- ◆ دکتر عزیزالله عاطفی، مشاور و معاون اجرایی معاونت بهداشت
- ◆ دکتر مصطفی رضائی، رئیس مرکز مدیریت شبکه وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی
- ◆ دکتر محمد رضا صائینی، مدیر کل دفتر سلامت جمعیت، خانواده و مدارس
- ◆ دکتر مهشید احمدیان، رئیس گروه مدیریت برنامه های سلامت
- ◆ دکتر جعفر صادق تبریزی، مدیر کل سابق مرکز مدیریت شبکه
- ◆ دکتر سید حامد برکاتی، متخصص کودکان و مدیر کل سابق دفتر سلامت، جمعیت، خانواده و مدارس

و همکاری صمیمانه

- ◆ کلیه همکاران محترم و پر تلاش سازمان بهزیستی کشور در اجرای برنامه ملی غربالگری شنوازی نوزادان
- ◆ هیئت مدیره محترم انجمن علمی شنوازی شناسی ایران و شاخه های استانی انجمن
- ◆ کلیه ادیلوژیست های مجری برنامه ملی غربالگری شنوازی نوزادان و کودکان کشور
- ◆ کلیه کارشناسان و مسئولین اجرایی برنامه در دانشگاه های علوم پزشکی کشور
- ◆ کلیه پزشکان معالج و فوکال پوینت های علمی برنامه

پیش گفتار معاون بهداشت

نقص شناوی ب نوعی معلولیت پنهان و یکی از شایعترین ناهنجاریهای بدو تولد محسوب شده و در جوامع مختلف به دلایلی ظاهری آن درکودک، ناآشنا بودن خانواده ها با علایم اولیه آن، عدم اطلاع از خدمات موجود، و دانش ناکافی متخصصین درباره میزان شیوع و عوارض بسیار جدی آن که با تأخیر زیاد شناسایی میگردد، باعث بروز اثرات منفی جدی بر روند رشد گفتار، زبان و شناخت کودک خواهد شد. نتایج تحقیقات حاکی از آن است که برنامه های غربالگری موثرترین راه برای شناسایی زودهنگام ابتلا به آسیب های شناوی در میان نوزادان است. مطالعات مختلف نشان داده اند نوزادانی که آسیب شناوی آنها قبل از ۶ ماهگی تشخیص داده شود، دارای توانمندی های به مراتب بالاتر نسبت به کودکانی هستند که آسیب شناوی آنها دیرتر تشخیص داده شود. مداخله درمانی زودهنگام به کودکان امکان توسعه مهارت‌های زبانی و نیز شناختی را میدهد. سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۱۷ کشورهای مختلف را ملزم به ارائه برنامه های راهبردی و اقدامات لازم در جهت پیشگیری و کنترل کم شناوی و افزایش بار ناشی از آن کرده است. این نهاد بین المللی گزارشی را ارائه کرده است که بنابر آن آمار کم شناوی ناتوان کننده از میزان ۳۶۰ میلیون نفر در سال ۲۰۱۳ به ۴۶۶ میلیون نفر (۵٪ از جمعیت جهان) در سال ۲۰۱۹ در جهان رسیده است. حداقل دو سوم این افراد در کشورهای در حال توسعه زندگی میکنند. براساس این برآوردها، آمار میتلایان به کم شناوی ملایم و سایر بیماریهای گوش در جهان بسیار بالاتر از رقم فوق تخمین زده می شود. وضعیت حاضر میتواند منجر به بروز مشکلات عدیده و دراز مدت و در نهایت تهدیدکننده زندگی در این افراد گردد. همچنین کم شناوی میتواند باعث بروز اثرات مخربی بر توانایی برقراری ارتباط افراد با یکدیگر، تحصیل دانش، یافتن و حفظ شغل و ارتباطات اجتماعی و در نهایت برچسب کم شناو خوردن به این افراد گردد. کم شناوی و مشکلات متعاقب آن همچنین بار اقتصادی زیادی را بر جوامع تحمیل می سازند. شیوع بالای کم شناوی نوزادان و کودکان و امکان تشخیص به موقع و درمان آن، مoid اهمیت برنامه ملی غربالگری شناوی می باشد. بیش از ۵۰ درصد از بار این بیماری با اجرای برنامه های بهداشتی قابل پیشگیری می باشد. همچنین سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۲۰ کشورهای مختلف را ملزم به ارائه برنامه های راهبردی و اقدامات لازم در جهت پیشگیری و کنترل کم شناوی و افزایش بار ناشی از آن کرده است. در کشورهای در حال توسعه، برنامه های اندکی درباره پیشگیری و درمان بیماریهای گوش و کمک به افراد کم شناوا وجود دارد و در بسیاری از این کشورها، مراقبین بهداشتی آموزش اندکی برای اجرای این برنامه ها دیده اند. برخی از موثرترین و مقرون به صرفه ترین مداخلات در قبال اختلالات گوش و شناوی، میتواند توسط مراقبین سلامت/ بهورز آموزش دیده در سطوح اولیه اجرا شود. اگر این مداخلات در مقیاس کشوری بکار روند، تاثیرات زیادی بر کاهش بار بیماریهای مربوط به گوش و شناوی خواهد داشت. مراقبت سلامت اولیه، شامل مراقبتهای ضروری می باشند که بوسیله افراد و خانواده ها و ابزارهای قابل قبول در جوامع از طریق مشارکت کامل آنها و با هزینه ای که جامعه و کشور می تواند از پس آن بر بیاید، در دسترس همگان قرار میگیرد. مراقبتهای بهداشتی اولیه (PHC)، بخش اساسی سیستم سلامت یک کشور محسوب می شود که هسته سیستم سلامت و پیشرفت کلی اجتماعی و اقتصادی یک جامعه می باشد." پیشگیری اولیه در واقع عبارتست از فعالیتهایی که به منظور حفظ سلامتی افراد سالم و جلوگیری از بروز معلولیت در آنها صورت میگیرد که به منظور ارتقای سطح آگاهی عموم مردم در خصوص علل و عوامل معلولیت و راههای پیشگیری از آن، بواسطه راههای مختلف آگاه سازی انجام میگردد. بنابراین مقصود از پیشگیری اولیه، پیشگیری قبل از ایجاد معلولیت با کنترل علل و عوامل خطر میباشد. پیشگیری ثانویه نیز عبارتست از فعالیتهایی که به منظور کاهش پیامدهای شدیدتر معلولیت از طریق تشخیص به موقع و درمان انجام می پذیرد. پیشگیری ثانویه را می توان به صورت راههای موجود برای تشخیص زودهنگام و به موقع معلولیت، مداخله موثر و قاطع برای پیشگیری از بروز معلولیت و عوارض ناشی از آن، در سطح فردی و اجتماعی تعریف کرد. امید است که کتاب راهنمای حاضر که به همت مدیر گروه برنامه ملی سلامت شناوی دفتر مدیریت بیماری های غیرواگیر تدوین و نگاشته شده است بتواند در نظام مراقبت های اولیه بهداشتی کشور نقش موثری را ایفا نماید و موجبات کاهش اساسی بار مناسب به این بیماری در کشور را فراهم کند.

دکتر حسین فرشیدی

معاون بهداشت

پیش گفتار مدیر کل دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر:

بر اساس آخرین برآوردهای منتشر شده توسط سازمان جهانی بهداشت به مناسبت روز جهانی شنوازی در سوم مارس ۲۰۱۸، قریب بر ۹۰۰ میلیون نفر در سراسر جهان تا سال ۲۰۵۰ از کم شنوازی ناتوان‌کننده رنج خواهند برد. در حال حاضر ۴۶۶ میلیون نفر در سراسر جهان از کم شنوازی رنج می‌برند، که ۳۴ میلیون نفر از آنها کودک هستند. آمارهای رسمی منتشر شده توسط این سازمان حکایت از رشد روز افزون کم شنوازی ناتوان‌کننده طی سال‌های گذشته بخصوص در پنج سال اخیر دارد که از ۳۶۰ میلیون نفر در سال ۲۰۱۳ به ۴۶۶ میلیون نفر طی سال ۲۰۱۹ رسیده است. متأسفانه دو سوم افراد دچار کم شنوازی در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند. از نظر بار کلی بیماریها (GBD)، کم شنوازی ۶۸ درصد از بار کلی بیماری‌ها را شامل می‌شود و بر اساس سالهای سپری شده با ناتوانی (YLD) سومین عامل اصلی را به خود اختصاص می‌دهد. عدم شناسایی و مداخله زودهنگام کم شنوازی، سالانه ۷۵۰ میلیارد دلار در هزینه‌های مستقیم سلامت کشورها صدمه تحمیل می‌کند و باعث از دست دادن بهره وری در کشورها می‌شود.

دلایل اصلی رشد بالای کم شنوازی در جهان طی این سالهای، افزایش جمعیت سالم‌نمایی، افزایش عوامل خطر مانند ابتلا به عفونت‌های گوشی و دیگر عفونت‌ها و بیماری‌هایی مانند سرخک، اوریون، سرخجه، منژیت، سیتوگالووبیروس، استفاده بی‌رویه و ناجا از داروهای آسیب‌رسان به شنوازی مانند داروهای سل و مalaria و مصرف ناصحیح از آنتی‌بیوتیک‌های اتوکسیک آمینوگلیکوزیدی، قرار گرفتن افراد در معرض اصوات بلند مثل محیط‌های شنلی و نظامی و استفاده بی‌رویه از تلفن‌های همراه و دستگاه‌های صوتی شخصی در اماکن تفریحی و محل کار می‌باشد. کم شنوازی بر بسیاری از شئونات زندگی افراد تاثیر مستقیم و غیر مستقیم می‌گذارد. اثرات این بیماری بر توانایی افراد برای برقراری ارتباط، معاشرت، یادگیری، کار و لذت در زندگی، کمک به فقر خانواده، انزواج اجتماعی و احساس تنها‌ی بسیار تاثیر گذار می‌باشد. در افراد مسن به طور خاص، کم شنوازی می‌تواند منجر به زوال شناختی، افزایش خطر ابتلا به افسردگی و زوال عقل می‌شود.

خوبشخانه بیش از ۵۰ درصد از انواع کم شنوازی و ناشنوازی بزرگ‌سالان و ۶۰ درصد از انواع کم شنوازی و ناشنوازی کودکان با اجرای برنامه‌های پیشگیری و مراقبتی در نظام سلامت قابل پیشگیری اولیه هستند. این‌سازی کودکان در برابر بیماری‌های عفونی، غربالگری شنوازی نوزادان و کودکان و تشخیص و درمان زودهنگام کم شنوازی، درمان افراد مبتلا به عفونت مزمن گوش؛ ترویج زایمان طبیعی برای کاهش خطر آسفيکسی و عفونت نوزادان همراه با کاهش شنوازی؛ پیشگیری از مصرف مواد مخدر سینتتیک و روان گردن که دارای خطر ایجاد کم شنوازی در افراد هستند؛ کنترل مواجهه با صدای‌های بلند در محیط‌های شغلی و تفریحی و افزایش آگاهی در مورد شیوه مراقبت از سلامت گوش و شنوازی از جمله موارد کاهش بار بیماری محسوب می‌شوند.

تشخیص و مداخله زودهنگام کم شنوازی در به حداقل رساندن عاقب کم شنوازی به ویژه برای کودکان بسیار حائز اهمیت است. در مواردی که آسیب شنوازی دیگر اجتناب‌ناپذیر است، حصول اطمینان از دستیابی افراد کم شنواز به فن‌آوری‌های مناسب و مقررین به صرفه کمک شنوازی از اقدامات اساسی محسوب می‌شود.

یکی از مهمترین راه‌های پیشگیری و کنترل کم شنوازی، استانداردسازی خدمات تشخیص و مداخله‌های درمانی زودهنگام کم شنوازی و اقدامات مراقبتی مربوط به آن در سطوح مختلف می‌باشد که لازمه این امر تدوین دستورالعمل‌های ملی با توجه به شرایط و امکانات بومی و منطقه‌ای است. بر همین اساس دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر در سال ۱۳۹۳ با تشکیل کمیته کشوری کم شنوازی در وزارت بهداشت اولین راهنمای ملی برنامه غربالگری شنوازی نوزادان و کودکان، دستورالعمل ویژه کارشناس و مسئولین مراکز ارائه خدمات را تدوین نمود و در سال ۱۳۹۶ به کلیه دانشگاه‌های سراسر کشور ارسال نمود. همچنین ۴ جلد کتاب دیگر در خصوص محتواهای آموزشی مربوط به مراقبت‌های اولیه گوش و شنوازی (محتوای آموزشی-کتاب کار بهورز/مراقب سلامت)، کتاب مراقبت‌های اولیه گوش و شنوازی (راهنمای آموزش بهورز/مراقب سلامت)، کتاب مراقبت‌های اولیه گوش و شنوازی (محتوای آموزشی ویژه پزشک)، کتاب مراقبت‌های اولیه گوش و شنوازی (محتوای آموزشی سطح پایه/دريافت کنند گان خدمت) در اداره سلامت گوش و پیگیری از کم شنوازی و ناشنوازی تدوین و به دانشگاه‌ها ارسال گردید

با توجه به ضرورت به روز رسانی راهنمایی مذکور و همچنین به منظور ادغام خدمات تشخیص، درمان و مراقبت از کم شنوایی در شبکه مراقبت‌های بهداشتی اولیه (PHC)، اداره سلامت گوش و شنوایی دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر، شیوه نامه و راهنمای ملی برنامه پیشگیری و مراقبت از شنوایی نوزادان و کودکان را بازنگری نمود. مجموعه مستند ارزشمند حاضر که به همت مدیر اداره سلامت گوش و پیشگیری از کم شنوایی و ناشنوایی دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر، به منظور ایجاد چارچوبی یکپارچه و استاندارد در ارزیابی، تشخیص، مداخله درمانی و توانبخشی و مراقبت از سلامت شنوایی تهیه و ارائه شده است، بر اساس جلسات متعدد کارشناسی و ستادی آن اداره با همکاران مرکز مدیریت شبکه و ارتقاء سلامت و اداره سلامت نوزادان، دفتر سلامت، جمعیت، خانواده و مدارس و بر اساس آخرین راهنمایی معتبر بین‌المللی و دستورالعمل‌های سازمان جهانی بهداشت تهیه و به انتشار رسیده است. امید آنکه با بهره‌گیری از آن بتوان گام‌های موثری در پیشگیری و کاهش بار مربوط به کم شنوایی در کشورمان برداشته شود.

دکتر کورش اعتماد

مدیر کل دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر
وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

سخن نویسنده

غربالگری شنوایی: ملاحظات برای اجرا

کم شنوایی شایع ترین معلولیت حسی محسوب می شود که شیوع آن بشدت در حال افزایش است. کم شنوایی دائمی کودکان یک اختلال شایع است که بروز آن از تمام بیماری های متابولیک که تحت پوشش غربالگری نوزادی هستند بیشتر می باشد و عنوان چهارمین علت ناتوانی در جهان محسوب می شود (WHO, Global burden disease, Health report, 2004). هر چقدر مشکل شنوایی زودتر تشخیص داده شود، پیش آگهی آن بهتر است. سن معمول تشخیص آسیب شنوایی در کشورهایی که برنامه غربالگری وجود ندارد ۱۸ تا ۳۰ ماهگی (و حتی در موارد کم شنوایی خفیف تر دیرتر) است. درصد قابل توجهی از مبتلایان به آسیب شنوایی می توانند از تشخیص و مداخله زودهنگام، و درمان مناسب سود ببرند. تشخیص و مداخله زودهنگام مهمترین عامل برای کاهش آثار تاخیر در تکامل گفتاری و زبانی و تحصیلی ناشی از آسیب شنوایی در کودکان است. در شیرخواران و کودکان مبتلا به کم شنوایی، تشخیص و درمان زودهنگام از طریق برنامه های غربالگری دوران نوزادی می تواند باعث بهبود آثار تحصیلی و گفتاری کودکان بشود. کودکان ناشنوا و خانواده آنها باید زبان اشاره را یاد بگیرند. غربالگری دوران نوزادی، پیش از مدرسه و حین تحصیل و شغلی برای شناسایی بیماری های گوش و مشکلات شنوایی می تواند در تشخیص و درمان زودهنگام آسیب شنوایی بسیار موثر باشد. برنامه های غربالگری دوران نوزادی و شیرخواری راه کار موثر برای مداخله زودهنگام در موارد کم شنوایی مادرزادی است. سازمان جهانی بهداشت (WHO) در گزارش جهانی خود در مورد مراقبت گوش و شنوایی، برآورد کرده است که تا سال ۲۰۵۰ قریب به ۲/۵ میلیارد نفر در سراسر جهان با درجاتی از کم شنوایی زندگی خواهد کرد که در حدود ۷۰۰ میلیون نفر از آنها به خدمات توانبخشی دسترسی دارند. در حال حاضر، حدود ۴۳۰ میلیون نفر با درجات متوسط یا شدید کم شنوایی زندگی خود را سپری می کنند که می توانند از خدمات توانبخشی شنوایی بخوبی بهره مند شوند. اکثریت قریب به اتفاق این افراد در کشورهایی با درآمد کم و متوسط زندگی می کنند، جایی که دسترسی به مراقبت از گوش و شنوایی (EHC) اغلب محدود است. شکاف قابل ملاحظه در نیاز افراد کم شنوایی و سطح دسترسی آنها به خدمات EHC با این واقعیت خود را بخوبی مشخص می سازد که تنها ۱۷ درصد از افرادی که می توانند از سمعک بهره کافی ببرند، در واقع به آن دسترسی دارند یا از آن استفاده می کنند. افراد مبتلا به آسیب شنوایی می توانند از وسایلی مانند سمعک، کاشت حلزون، استفاده از زیر نویس برنامه های تصویری تلویزیون، آموزش زبان اشاره، گفتارخوانی، حمایت های اجتماعی و آموزشی سود ببرند.

**Box 1 H.E.A.R.I.N.G.
set of interventions**

- H** Hearing screening across the life course
- E** Ear disease prevention and management
- A** Access to technologies
- R** Rehabilitation services
- I** Improved communication
- N** Noise reduction
- G** Greater community engagement

اصول ۷ گانه مراقبت از شنوایی

- H** انجام غربالگری شنوایی در طول زندگی
- E** پیشگیری از بیماری های گوش و مدیریت درمانی
- A** دسترسی به فناوری های شنوایی
- R** خدمات توانبخشی
- I** بهبود ارتباطات
- N** کاهش سروصدا
- G** مشارکت بیشتر جامعه

تولید تجهیزات تقویت شنوایی امروزه کمتر از ۱۰٪ نیازهای جهانی را پوشش می دهد. در کشورهای در حال توسعه کمتر از یک چهلم افراد نیازمند به تجهیزات کمکی از آن برخوردارند. به علاوه، کمبود خدمات مناسب برای ارایه اینگونه تجهیزات و نیز کمبود باتری یکی دیگر از مشکلات این کشورها است. در دسترس بودن تجهیزات ارزان قیمت و خدمات در دسترس برای مراقبت ها، می تواند برای افراد بسیاری در سراسر جهان سودمند باشد. ارایه زیر نویس برنامه های تصویری و زبان اشاره در تلویزیون می تواند دسترسی به اطلاعات را تسهیل کند. برآورد می شود که حدود ۶ تا ۴ درصد مردم نیازمند وسایل کمک شنوایی هستند. یکی از جنبه های مهم درمانی، ارتقای برقراری ارتباط از طریق تجهیزات تقویت شنوایی (انواع سمعک ها)، مهارت لب خوانی، گفتارخوانی،

بازتوانی شنوازی (توابعشی شنیداری) و سایر خدمات حمایتی است. کم شنوازی بدون رسیدگی، از بعد سلامت و رفاه و ضررها مالی ناشی از محرومیت اینگونه افراد آسیب دیده از ارتباطات، تحصیل و اشتغال بسیار هزینه بر است. عدم توجه به کم شنوازی افراد در کشورها، سالانه نزدیک به یک تریلیون دلار ضرر تحمیل می کند.

گزارش جهانی شنوازی، راه حل های فناوری نوآورانه و مقرن به صرفه بالینی را ارائه می دهد که می تواند زندگی اکثر افراد مبتلا به کم شنوازی را بهبود بخشد. میلیون ها نفر در حال حاضر از این تحولات سود می برند. ترکیب قدرت فناوری با استراتژی های درست بهداشتی در سطح عموم می تواند اطمینان ایجاد نماید که این مزایا به همه مردم می رسد و در نتیجه بینش پوشش جهانی سلامت را به پیش می برد. در این راستا، بیانیه گزارش جهانی شنوازی، اتخاذ رویکرد ادغام مراقبت از گوش و شنوازی فرد محور (IPC-EHC) را در سیستم های بهداشتی در سطح ملی توصیه می کند و مجموعه ای از مداخلات G.H.E.A.R.I.N.G (چارچوب ۱) را به منظور اطمینان از دسترسی افراد مبتلا به کم شنوازی یا بیماری های گوش از خدمات مراقبتی و توانبخشی را بیان می سازد. مداخله زودهنگام برای حصول به نتایج موفق توانبخشی در افراد مبتلا به کم شنوازی از اهمیت بسزایی برخوردار است، زیرا هر گونه تأخیر در زمان شروع مداخله، بر تکامل زبان، ارتباطات، رفاه اجتماعی و شناخت تاثیر منفی می گذارد. از آنجا که کم شنوازی به صورت خاموش و نامحسوسی بروز می کند، معمولاً در کودکان و بزرگسالان تشخیص داده نمی شود. به همین دلیل، مهم است که اقدامات خاصی برای غربالگری شنوازی در مراحل مختلف در طول زندگی انجام شود. کسانی که به احتمال زیاد در معرض خطر هستند عبارتند از:

- نوزادان و شیرخواران؛
- کودکان، به ویژه در شرایط پیش دبستانی و مدرسه رو؛
- افراد مسن؛
- کسانی که در معرض سر و صدا، مواد شیمیایی اتوتوکسیک و داروهای اتوتوکسیک هستند و بنابراین در معرض خطر کم شنوازی هستند.

شناسایی بموقع کم شنوازی در طول مسیر زندگی افراد

انجام آزمایشات علامت محور < انجام غربالگری های شنوازی > در سراسر مسیر زندگی

بزرگسالان با سن بالاتر:	بزرگسالی:	دوران کودکی:	دوران نوزاد:
غربالگرهای منظم	غربالگری شنوازی در دوران	دوران کودکی:	غربالگری شنوازی در دوران
مشاغل پرخطر	پیش دبستان و مدرسه	نوزادی	

دکتر سعید محمودیان

رئیس اداره سلامت گوش و پیشگیری از کم شنوازی
دفتر مدیریت بیماری های غیر واگیر، معاونت بهداشت
وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

نکات کلیدی برنامه

- ❖ ناشنوایی معلولیت خاموش نامیده می‌شود. بیماری‌های عفونی (مثلاً منژیت، سرخک، اوریون و عفونت‌های مزمن گوش)، اختلالات ژنتیکی، مواجهه فرد با صدای‌های بلند، آسیب سر و گوش، سالمندی و مصرف داروهایی با اثر سمی از علل عمدۀ ناشنوایی محسوب می‌شوند.
- ❖ نیمی از موارد کم‌شنوایی و ناشنوایی‌ها با اقدامات پیشگیرانه اولیه قابل پیشگیری هستند و درصد بسیار زیادی از آنها از طریق تشخیص زودهنگام و مدیریت مناسب، از طریق جراحی و استفاده از وسایلی همچون سمعک و کاشت حلزون قابل درمان هستند.
- ❖ ۶/۷ درصد جمعیت کشور دارای اختلالات شنوایی متوسط تا عمیق هستند. سالانه ۴-۵ هزار نوزاد کم‌شنوایی در کشور متولد می‌شوند و میزان اختلالات شنوایی ناشی از ازدواج فامیلی در ایران نسبت به آمار جهانی بالاتر است.
- ❖ غربالگری شنوایی کودکان در دونوبت، دوره نوزادی و ۳-۵ سالگی انجام می‌گردد و در این فاصله مراقبت‌های شنوایی بصورت ارزیابی بروز عوامل خطر شنوایی صورت می‌گیرد. غربالگری نوزادی در بدو تولد در بیمارستان یا پس از آن در مرکز خدمات جامع سلامت قابل انجام است.
- ❖ زمان طلایی برای انجام تست غربالگری به‌هنگام تا یک ماهگی، تست تشخیصی به‌هنگام تا ۳ ماهگی و مداخله به‌هنگام تا ۶ ماهگی است (استاندارد ۳-۶).
- ❖ افزایش سواد سلامت جامعه در زمینه سلامت گوش و شنوایی، ارتقای رفتارهای پیشگیرانه در محلهای کاری، تفریحی و زندگی، پرهیز از مصرف خودسرانه داروها، ایمن‌سازی کودکان و دختران، و آگاه‌سازی مردم استان‌های پرخطر با میزان بالای ازدواج فامیلی، افزایش پوشش برنامه غربالگری ناشنوایی موالید و کودکان ۳ تا ۵ سال ضرورت دارد.
- ❖ دو روش مورد استفاده در غربالگری شنوایی نوزادان شامل آزمایش خودکار گسیل‌های صوتی گوش (OAES) و پاسخ‌های خودکار شنوایی ساقه مغز (AABR) می‌باشد.
- ❖ در گام نخست آزمایش OAE در ۲۸-۰ روزگی انجام شود و در صورت حصول پاسخ "رجاع" در یک یا هر دو گوش، و یا وجود حداقل یک عامل خطر در سلامت شنوایی، انجام آزمون غربالگری به روش AABR در همان جلسه و یا در اسرع وقت باید انجام پذیرد.
- ❖ تمامی نوزادانی که در غربالگری شنوایی نوبت دوم (AABR)، دارای نتیجه مثبت یا ارجاع یک‌طرفه یا دو‌طرفه هستند باید برای انجام آزمون‌های تشخیصی دقیق ادیولوژیک به نزدیکترین کلینیک شنوایی شناسی منطقه خود ارجاع شوند.
- ❖ نتایج آزمون‌های تشخیصی ادیولوژیک شیرخوار با نتیجه ارجاع غربالگری باید حداقل ظرف ۴ هفته بعد از غربالگری دوم مشخص و ثبت شود (قبل از ۳ ماهگی) و در صورت تایید کم‌شنوایی یک و یا دو طرفه تشخیصی، در اوین زمان ممکن حداقل تا یک هفته بعد، به پزشک متخصص گوش، گلو، بینی و شنوایی شناس برای مداخله‌های درمانی / توانبخشی ضروری ارجاع شود.

فهرست مطالب

۱.....	مقدمه
۲	تاریخچه برنامه
۴	اپیدمیولوژی کم شنوازی در جهان و ایران
۴	علل افزایش شیوع کم شنوازی
۶.....	فصل اول: اهداف و راهبردهای اجرای ملی غربالگری برنامه شنوازی نوزادان
۷.....	۱- نیاز و مطغی برنامه
۸.....	۲- اهداف و راهبردها
۸.....	۳-۱- هدف کلی
۸.....	۳-۲- اهداف اختصاصی
۸.....	۳- راهبردها
۹.....	۴- گروه هدف برنامه
۹.....	۵- استانداردهای برنامه
۹.....	۱-۵-۱ خدمت ارزیابی و غربالگری شنوازی نوزادان و کودکان
۹.....	۱-۵-۲ عوامل خطر ابتلا به کم شنوازی در نوزادان سالم
۹.....	۱-۵-۳ عوامل خطر ابتلا به کم شنوازی نوزادان بستری در بخش نوزادان
۱۰.....	۱-۵-۴ عوامل خطر ابتلا به کم شنوازی نوزادان بستری در بخش مراقبت های ویژه (NICU)
۱۱.....	فصل دوم: نحوه انجام آزمون های غربالگری شنوازی نوزادان و شیرخواران
۱۲.....	۱- آزمایش های غربالگری نوزادان (فیزیولوژیک / الکتروفیزیولوژیک)
۱۲.....	۲- آزمایش غربالگری شنوازی به روش OAEs (فیزیولوژیک)
۱۳.....	۲-۲-۱ چه خدمتی
۱۳.....	۲-۲-۲ چه موقع
۱۳.....	۲-۲-۳ کجا
۱۴.....	۲-۲-۴ چه کسی
۱۴.....	۲-۲-۵ چگونه
۱۵.....	۲-۲-۶ شرایط مطلوب فضای فیزیکی، تجهیزات لازم و نحوه اجرای غربالگری
۱۶.....	۲-۳ آزمایش غربالگری شنوازی به روش AABR (الکتروفیزیولوژیک)
۱۶.....	۲-۳-۱ چه خدمتی
۱۶.....	۲-۳-۲ چه موقع
۱۸.....	۲-۳-۳ چه کسی
۱۸.....	۲-۳-۴ چگونه
۱۸.....	۲-۳-۵ فضای فیزیکی و تجهیزات لازم

۱۹.....	۲-۳-۶ مکان انجام آزمایشات غربالگری شنوایی
۱۹.....	۲-۳-۷ ملاحظات مربوط به حین انجام تست
۲۰.....	۲-۴ ثبت سامانه پرونده الکترونیک سلامت
۲۱.....	۲-۵ تعریف غربالگری شنوایی
۲۱.....	۲-۵-۱ اجرای استاندارد های خدمت غربالگری شنوایی نوزادان و کودکان
۲۱.....	۲-۵-۲ ضرایب تعریفهای خدمات غربالگری شنوایی نوزادان و کودکان
۲۲.....	فصل سوم: فرایند نحوه انجام و مقاطع زمانی اجرای آزمونهای غربالگری شنوایی کودکان
۲۳.....	۱-۳ نیازها و منطق غربالگری شنوایی کودکان
۲۳.....	۲-۲ اصول راهنمای غربالگری شنوایی کودکان
۲۴.....	۲-۳ گروه هدف و اهداف غربالگری
۲۵.....	۳-۴ سن مناسب بدای غربالگری و توالی مراقبت ها
۲۶.....	۳-۵ پرسنل مجاز برای غربالگری
۲۶.....	۳-۶ آزمایشات غربالگری
۲۷.....	۳-۷ مکان اجرای غربالگری شنوایی
۲۷.....	۳-۸ نحوه اجرای غربالگری شنوایی
۳۱.....	۳-۹ معیارهای ارجاع
۳۱.....	۳-۹-۱ نتیجه گذر
۳۱.....	۳-۹-۲ نتیجه ارجاع
۳۱.....	۳-۹-۳ علائم هشدار
۳۲.....	۳-۱۰ ارزیابی های تشخیصی کودک
۳۲.....	۳-۱۱ مداخله های درمانی / توانبخشی
۳۳.....	۳-۱۲ ارتقای سلامت شنوایی
۳۴.....	۳-۱۳ مدیریت داده ها
۳۴.....	۳-۱۴ پیش نیازهای ادغام برنامه غربالگری گوش و شنوایی در کودکان
۳۵.....	۳-۱۵ بهره گیری از تله مدیسین برای غربالگری کودکان مدرسه رو
۳۵.....	۳-۱۶ عوامل خطر کم شنوایی
۳۷.....	فصل چهارم: فرایند خدمت منطبق بر سامانه یکپارچه پرونده الکترونیک سلامت
۳۸.....	۴-۱ چگونه نوزاد را در مراقبت اول (۳-۵ روزگ) از نظر سلامت شنوایی ارزیابی کنید
۳۸.....	۴-۱-۱ آیا تست غربالگری شنوایی نوبت اول (نوزادی) انجام شده است؟
۳۹.....	۴-۱-۱-۱ الف. نوزاد عامل خطر ندارد
۳۹.....	۴-۱-۱-۲ ب. نوزاد عامل خطر دارد
۴۰.....	۴-۱-۲ در صورتی که تست غربالگری شنوایی انجام نشده باشد، نوزاد را از نظر عوامل خطر ارزیابی کنید

۴۰	۱-۲-۱. الف. نوزاد عامل خطر ندارد:.....
۴۰	۱-۲-۲ ب. نوزاد عامل خطر دارد:.....
۴۲	۴-۲ چگونه نوزاد را در مراقبت دوم (۱۵ روزگی) از نظر شناوایی ارزیابی کنید.....
۴۲	۴-۲-۱ در صورتی که ارزیابی و غربالگری شناوایی در بدو تولد و یا مراقبت ۳-۵ روزگی انجام نشده باشد،.....
۴۲	۴-۲-۱-۱ الف. نوزاد عامل خطر ۱۵ روزگی دارد و فاقد عامل خطر ۳-۵ روزگی می باشد:.....
۴۳	۴-۲-۱-۲ ب. نوزاد عامل خطر ۱۵ روزگی ندارد و فاقد عامل خطر ۳-۵ روزگی می باشد:.....
۴۴	۴-۲-۱-۳ ج. نوزاد عامل خطر ۱۵ روزگی دارد و دارای عامل خطر ۳-۵ روزگی نیز می باشد:.....
۴۵	۴-۲-۱-۴ د. نوزاد فاقد عامل خطر ۱۵ روزگی می باشد و دارای عامل خطر ۳-۵ روزگی نیز می باشد:.....
۴۷	۴-۲-۲ در صورتی که ارزیابی و غربالگری شناوایی در بدو تولد و یا مراقبت ۳-۵ روزگی انجام شده باشد:.....
۴۷	۴-۲-۲-۱ الف: نوزاد دارای عامل خطر ۳-۵ روزگی بوده و واحد عامل خطر ۱۵ روزگی نیز می باشد:.....
۴۷	۴-۲-۲-۲ ب: نوزاد دارای عامل خطر ۳-۵ روزگی بوده و عامل خطر ۱۵ روزگی ندارد:.....
۵۰	۴-۲-۲-۳ ج: نوزاد بدون عامل خطر ۳-۵ روزگی بوده و عامل خطر ۱۵ روزگی دارد:.....
۵۱	۴-۲-۲-۴ د: نوزاد بدون عامل خطر ۳-۵ روزگی بوده و همچنین فاقد عامل خطر ۱۵ روزگی می باشد:.....
۵۴	فصل پنجم: تولیت و پاسخگویی: تضمین کیفیت، دسترسی عادلانه و تداوم مراقبت الکترونیک سلامت.....
۵۵	۵. تولیت و پاسخگویی: تضمین کیفیت، دسترسی عادلانه و تداوم مراقبت.....
۵۵	۱-۱. وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.....
۵۶	۱-۱-۱ معاونت بهداشت
۵۶	۱-۱-۱-۱ دفتر مدیریت بیماریهای غیر واگیر، اداره سلامت گوش و پیشگیری از کم شناوایی
۵۶	۱-۱-۱-۲ دفتر سلامت جمعیت، خانواره و مدارس
۵۶	۱-۱-۱-۳ مرکز مدیریت شبکه
۵۷	۱-۱-۲ معاونت درمان
۵۷	۱-۲ سازمان بهزیستی کشور
۵۸	۱-۳ شرح وظایف دانشگاههای علوم پزشکی و ارایه دهندهان خدمت
۵۸	۱-۳-۱ وظایف دانشگاه های علوم پزشکی
۵۸	۱-۳-۲ معاونت بهداشت دانشگاه
۵۸	۱-۳-۳ کارشناس مسؤول برنامه در سطح ستاد معاونت بهداشت دانشگاه
۵۹	۱-۳-۴ مرکز بهداشت شهرستان
۵۹	۱-۳-۵ مرکز خدمات جامع سلامت (روستایی / شهری)
۶۰	۱-۳-۶ خانه بهداشت / پایگاه سلامت (بهورز / مراقب سلامت)
۶۰	۱-۴ واحد غربالگری
۶۰	۱-۵ عنوان خدمت: تشخیص کم شناوایی / ناشناوایی نوزادان و کودکان
۶۰	۱-۵-۱ استانداردهای سطح دوم ارجاع: آزمایش های تشخیصی شناوایی شناسی

۶۱	۱-۵-۵-۵ ادیومتری پاسخ های شنوایی ساقه مغز (ABR)
۶۱	۲-۵-۵-۵ تیمپانومتری با پرورب تون فرکانس بالا
۶۱	۳-۵-۵-۵ آزمایش تشخیصی گسیل های صوتی ناشی از اعوجاج گوش ... DPOAE
۶۲	۴-۵-۵-۵ آزمایش تشخیصی پاسخ های حالت پایدار شنیداری ASSR
۶۳	۵-۶ ارجاع به سطوح بالاتر
۶۴	۷-۵. عنوان خدمت: درمان و توانبخشی کم شنوایی/ناشنوایی نوزادان و کودکان.....
۶۴	۸-۵. استانداردهای خدمت
۶۴	۱-۸-۵. آموزش
۶۵	۲-۸-۵. قراردادها
۶۵	۳-۸-۵. پایش و ارزشیابی
۶۵	۴-۸-۵. شاخص های ارزیابی برنامه
۶۸	۵-۸-۵. شاخص های فرایندی برنامه
۶۸	شاخص ۱: اطلاع رسانی به مادران باردار
۶۹	شاخص ۲: اجرای غربالگری شنوایی مرحله اول (OAE) قبل و پس از یک ماهگی به تفکیک در سال پایه (پوشش برنامه)
۷۰	شاخص ۳: آمار نوزادان با نتیجه "گذر" و بدون عامل خطر کم شنوایی، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت اول (OAE)
۷۱	شاخص ۴: آمار نوزادان با نتیجه گذر و دارای عامل خطر کم شنوایی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت اول ((OAE))
۷۲	شاخص ۵: آمار نوزادان با نتیجه ارجاع و بدون عامل خطر کم شنوایی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت اول (OAE)
۷۳	شاخص ۶: آمار نوزادان با نتیجه ارجاع و دارای عامل خطر کم شنوایی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت اول (OAE)
۷۳	شاخص ۷: آمار نوزادان با نتیجه گذر و بدون عامل خطر کم شنوایی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت دوم (AABR)
۷۴	شاخص ۸: آمار نوزادان با نتیجه گذر و دارای عامل خطر کم شنوایی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت دوم ((AABR))
۷۵	شاخص ۹: آمار نوزادان با نتیجه ارجاع و بدون عامل خطر کم شنوایی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت دوم ((AABR))
۷۶	شاخص ۱۰: آمار نوزادان با نتیجه ارجاع و دارای عامل خطر کم شنوایی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت دوم ((AABR))
۷۷	شاخص ۱۱: آمار نوزادان با نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم (AABR) نسبت به آمار نتایج گذر و دارای عامل خطر کم شنوایی در مرحله اول غربالگری با OAE
۷۸	شاخص ۱۲: آمار نوزادانی که دارای حداقل یک عامل خطر کم شنوایی در ۳-۵ روزگی بوده اند
۷۸	شاخص ۱۳: آمار نوزادانی که دارای حداقل یک عامل خطر کم شنوایی در ۱۴-۱۵ روزگی بوده اند
۷۹	شاخص ۱۴: تعداد شیرخواران ارجاع شده از مرحله غربالگری به مراکز تشخیصی در قبل و پس از ۳ ماهگی
۸۰	شاخص ۱۵: تعداد کودکان شیرخوار دارای نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم و با نتیجه کم شنوایی اثبات شده در مرحله تشخیص قطعی (کل کم شنوایی ها)
۸۱	شاخص ۱۶: تعداد کودکان شیرخوار دارای نتیجه کم شنوایی اثبات شده در مرحله تشخیصی به تفکیک درجه کم شنوایی (ملایم، متوسط، متوسط تا شدید، شدید و عمیق) و گوش کم شنوایی
۸۲	شاخص ۱۷: تعداد کودکان شیرخوار با پاسخ های OAE نرمال و نتیجه غیرطبیعی در آزمایش ABR تشخیصی

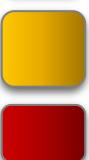
شاخص ۱۸: آمار تعداد کل کودکان شیرخوار با نتیجه قطعی کم شنایی (با هر درجه و هر نوع به تفکیک گوش مبتدا).....	۸۳
شاخص ۱۹: تعداد کودکان شیرخوار ارجاع شده از مرحله تشخیصی به مداخله درمانی / توانبخشی شنایی قبل و بعد از ۶ ماهگی.....	۸۴
شاخص ۲۰: تعداد کودکان شیرخوار تحت مراقبت های درمانی / توانبخشی شنایی به تفکیک نوع مداخله.....	۸۵
۵.۸.۶ شاخص های کیفی اجرای برنامه جهت پایش ها	۸۵
۵.۸.۶.۱ فرآیندهای پیش از انجام آزمایش (غربالگری).....	۸۶
۵.۸.۶.۲ فرآیندهای حین انجام آزمایش (غربالگری).....	۸۶
۵.۸.۶.۳ فرآیندهای پس از انجام آزمایش (غربالگری).....	۸۷
۵-۸-۷ پژوهش های کاربردی	۸۸
۵-۸-۸ اولویت های پژوهشی در این برنامه	۸۸
پیوست ها	۹۰
پیوست ۱	۹۱
اجزای برنامه آموزشی غربالگری شنایی نوزادان	۹۱
تعیین مربیان	۹۱
برنامه آموزش	۹۱
ارتقاء و بروز رسانی آموزش ها	۹۱
کارآموزان باید حداقل یک دوره آموزشی اولیه را تکمیل کنند و شایستگی و مهارت آنها در زمینه های زیر اثبات شوند	۹۱
کم شنایی در نوزادان و کودکان	۹۳
ملاحظات مربوط به ارایه دهندهای خدمات اولیه مراقبت کودکان	۹۳
نکات اصلی برنامه	۹۴
ارزیابی کلامی - شنیداری کودک	۹۵
آموزش به والدین	۹۷
پیوست ۲	۹۹
آزمایش حواس پرتی برای شناسایی کم شنایی کودکان	۹۹
پیوست ۳	۱۰۱
آزمایش شنایی نجوا	۱۰۱
نحوه انجام آزمون غربالگری شنایی نجوا	۱۰۱
کارت گزارش غربالگری، تشخیص و مداخله زودهنگام کم شنایی نوزادان و شیرخواران کشور	۱۰۲
جدول ۲.۱ مقدار و درجه کم شنایی بر اساس پیشنمایش سازمان جهانی بهداشت.....	۱۰۴
جدول ۲.۲ میزان درجات آسیب شنایی بر اساس پیشنمایش سازمان جهانی بهداشت.....	۱۰۴
کارت مراقبت کودکان در نظام شبکه بهداشت	۱۰۵

راهنمای ملی برنامه غربالگری کم شنواهی نوزادان و کودکان	۱۰۵
چک لیست پایش عملکرد فنی.	۱۰۶
فهرست مراجع:	۱۱۰

غربالگری شناوی

ملاحظات ادغام

در مراقبت‌های اولیه

۱. مقدمه

پیشگیری از کم شنوازی و اقدامات مراقبتی مربوط به آن در جهت ارتقای سلامت عموم، کاهش آسیب‌های مرتبط و کاستن از هزینه‌های بهداشتی در کشورها نقش عمده‌ای ایفا می‌نماید. طی سال‌های اخیر توجه بیشتری به موضوع تشخیص به موقع کم شنوازی در دوران نوزادی و مداخلات درمانی معطوف گردیده است. نقص شنوازی به عنوان یکی از اصلی ترین عوامل ناتوانی و معلولیت نوزادان در سراسر جهان مطرح بوده و عوارض کوتاه و بلند مدتی در زمینه‌های مختلف رشد و تکامل کودک از جمله زبان و تکلم، فعالیت‌های فیزیکی، قوه درک یا شناخت و نیز مهارت‌های ذهنی - اجتماعی بر جای گذارده و نیز بر سطح تحصیلات و مهارت‌های شغلی افراد اثر منفی دارد. حداقل یک سوم کودکان مبتلا به نقص شنوازی در آینده مبتلا به نقص تکامل سیستم عصبی خواهد شد. عوامل خطر ابتلا به نقص شنوازی بسیار متعدد بوده و مهم‌ترین آن عبارت از عوامل ژنتیکی و بروز جهش‌های ژنی و ازدواج‌های فamilی، ابتلای مادر به بیماری‌های عفوی در دوران بارداری، مصرف داروهای اتو توکسیک، خدمات واردۀ حین زایمان، زردی نوزادی، و عفونت گوش و اصوات صدمه زا و مخرب می‌باشد.

نقص شنوازی نوعی معلولیت پنهان و یکی از شایع‌ترین ناهنجاری‌های بدو تولد محسوب شده و در جوامع مختلف به دلایلی نظری فقدان نمود ظاهری آن در کودک، ناآشنا بودن خانواده‌ها با علایم اولیه آن، عدم اطلاع از خدمات موجود، دانش ناکافی متخصصین درباره میزان شیوع و عوارض بسیار زیاد شناسایی می‌گردد و اثرات منفی بر رشد گفتار، زبان و شناخت بر جای گذارد. نتایج تحقیقات حاکی از آن است که برنامه‌های غربالگری موثرترین راه برای شناسایی زودهنگام ابتلا به نقص شنوازی در میان نوزادان است. مطالعات مختلف نشان داده اند کودکانی که نقص شنوازی آنها قبل از ۶ ماهگی تشخیص داده شده است، دارای توانمندی‌های بیشتری نسبت به کودکانی هستند که نقص شنوازی آنها دیرتر تشخیص داده شده است. مداخله درمانی به موقع به کودکان امکان توسعه مهارت‌های زبانی و نیز شناختی را می‌دهد.

سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۱۷ کشورهای مختلف را ملزم به ارایه برنامه‌های راهبردی و اقدامات لازم در جهت پیشگیری و کنترل کم شنوازی و افزایش بار ناشی از آن کرده است. این نهاد بین‌المللی در سال ۲۰۰۵ گزارشی را ارایه کرده است که بنابر آن در حدود ۲۷۸ میلیون نفر در سراسر جهان با کم شنوازی ناتوان‌کننده بسر می‌برند. گزارش‌های بعدی سازمان جهانی بهداشت نشان‌دهنده افزایش آمار کم شنوازی ناتوان‌کننده به میزان ۳۶۰ میلیون نفر (در سال ۲۰۱۳) و ۴۶۶ میلیون نفر (در سال ۲۰۱۸) در جهان بوده است. حداقل دو سوم افراد در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند. طبق این آمار تعداد بالاتری از افراد دارای کم شنوازی ملایم و سایر بیماری‌های گوش می‌باشند. وضعیت حاضر می‌تواند منجر به بروز مشکلات عدیده و دراز مدت و در نهایت تهدیدکننده زندگی در این افراد گردد. همچنین کم شنوازی می‌تواند باعث بروز اثرات مخربی بر توانایی برقراری ارتباط افراد با یکدیگر، تحصیل دانش، یافتن و حفظ شغل و ارتباطات اجتماعی و در نهایت برچسب کم شنوای خوردن به این افراد گردد. کم شنوازی و مشکلات متعاقب آن همچنین بار اقتصادی زیادی بر جوامع تحمیل می‌سازند.

سازمان بهداشت جهانی در گزارش خود بیان می‌کند که "مراقبت سلامت اولیه، شامل مراقبت‌های ضروری می‌باشد که بوسیله افراد و خانواده‌ها و ابزارهای قابل قبول در جوامع از طریق مشارکت کامل آنها و با هزینه‌ای که جامعه و کشور می‌تواند از پس آن بر بیاید، بطور جهانی در دسترس همگان قرار می‌گیرد".

شیوه بالای کم شنوایی نوزادان و کودکان و امکان تشخیص به موقع و درمان آن، موید اهمیت برنامه ملی غربالگری شنوایی می‌باشد. در کشورهای در حال توسعه، برنامه‌های جدی برای پیشگیری و درمان بیماری‌های گوش و کمک به افراد کم شنوای وجود ندارد و در بسیاری از این کشورها، مراقبین بهداشتی آموزش اندکی برای اجرای این برنامه‌ها دیده‌اند. در جمهوری اسلامی ایران برخی از موثرترین و مقرون به صرفه‌ترین مداخلات می‌تواند توسط مراقبین سلامت/ بهورز آموزش دیده در سطوح اولیه اجرا شود. اگر این مداخلات در سطح کشوری بکار روند، تاثیر زیادی بر آسیب بار بیماری‌های گوش و کم شنوایی خواهد داشت.

تشخیص و مداخله زودهنگام کم شنوایی در به حداقل رساندن عواقب کم شنوایی به ویژه برای کودکان بسیار حائز اهمیت است. در مواردی که آسیب شنوایی اجتناب‌ناپذیر است، حصول اطمینان از دستیابی افراد کم شنوای به فن‌آوری‌های مناسب و مقرن به صرفه کمک شنوایی از اقدامات اساسی محسوب می‌شود. یکی از مهم‌ترین راه‌های پیشگیری و کنترل کم شنوایی، استانداردسازی خدمات تشخیص و مداخله‌های درمانی به موقع کم شنوایی و اقدامات مراقبتی مربوط به آن در سطوح مختلف می‌باشد که لازمه آن تدوین شیوه نامه‌های ملی توسط نهاد تولیتی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی با توجه به شرایط و امکانات بومی و منطقه‌ای است.

۲. تاریخچه برنامه

موضوع غربالگری کم شنوایی بدو تولد از سال ۱۳۷۶ در معاونت پیشگیری از معلولیت‌های سازمان بهزیستی کشور مطرح شد و در دستور کار این سازمان قرار گرفت. پس از حدود سه سال بررسی و مقایسه آزمایش‌های مختلف غربالگری شنوایی، سرانجام سازمان بهزیستی کشور پس از استعلام ابعاد فنی برنامه از مرکز تحقیقات گوش، گلو، بینی و سرو گردان، دانشگاه علوم پزشکی ایران (قطب منتخب کشور) و مرکز همکار رسمی سازمان جهانی بهداشت در خصوص آموزش و تحقیق سلامت گوش و مراقبت از شنوایی، آزمایش غربالگری شنوایی به روش گسیل‌های صوتی گوش^۱ (TEOAE) را بعنوان تست فیزیولوژیک عینی با حساسیت و ویژگی بالا جهت غربالگری شنوایی نوزادان مورد تایید قرار داد و پس از آن سازمان بهزیستی کشور شیوه نامه برنامه غربالگری شنوایی نوزادان را برای اجرا به مراکز مجری خود در استانهای مختلف کشور ابلاغ نمود. بر اساس درخواست رسمی سازمان بهزیستی آموزش اجرای مراحل مختلف برنامه به اعضاء هیئت علمی دپارتمان و مرکز تحقیقات گوش، گلو، بینی و سروگردان دانشگاه علوم پزشکی ایران واگذار گردید و بدین ترتیب کارگاههای آموزشی مختلف در سطح استانی ویژه مجریان برنامه غربالگری نوزادان و با هماهنگی و میزبانی سازمان بهزیستی در سراسر کشور برپا و اجرا گردید.

^۱ Transient Evoked Otoacoustic Emissions (TEOAEs)

از سال ۱۳۸۴ سازمان بهزیستی کشور اجرای برنامه غربالگری شنواهی نوزادان را به شکل همگانی و با هدف کاهش بار معلولیت ناشی از کم شنواهی و ناشنواهی کلید زد. در سال ۱۳۹۳ تفاهم نامه‌ای بین رئیس سازمان بهزیستی کشور و معاون بهداشتی، معاون درمان و دفتر حقوقی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در خصوص همکاری در اجرای برنامه ملی غربالگری شنواهی نوزادان (استانداردها، مراقبت و ثبت داده‌های غربالگری) منعقد گردید. در این راستا، اداره سلامت گوش و شنواهی دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر با تشکیل کمیته کشوری برنامه سلامت گوش و شنواهی در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و همکاری دفتر پیشگیری از معلولیت‌های سازمان بهزیستی کشور اولین راهنمای ملی مراقبت شنواهی را برای کارشناسان، پزشکان و مسئولین مراکز ارایه خدمات تدوین نمود. پس از آن تفاهم نامه، دستورالعمل اجرایی، فهرست مراکز غربالگری در شهرستانهای مختلف، مراکز کاشت حلوون و دستورالعمل بهزیستی کشور و شیوه نامه اجرایی مربوطه در آذر ماه ۱۳۹۵ توسط معاون محترم بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی جهت انجام اقدامات لازم به دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور ابلاغ شد. اولین شیوه نامه تحت عنوان "راهنمای ملی برنامه غربالگری کم شنواهی نوزادان-دستورالعمل ویژه کارشناس و مسئولین مراکز ارائه خدمات" در شهریور ماه ۱۳۹۷ توسط مدیرکل محترم دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت به سراسر دانشگاهها ارسال شد. اجرای برنامه پیشگیری و کنترل کم شنواهی نوزادان و کودکان با استفاده از الزامات و استانداردهای نظام مراقبت و سطح بندی ارجاع از آن پس در حداقل یک مرکز شهرستان هر دانشگاه علوم پزشکی با هماهنگی و ابلاغ مرکز توسعه شبکه وزارت بهداشت به صورت آزمایشی اجرا گردید و سپس در مرداد ماه سال ۱۴۰۰ برنامه خدمات پیشگیری، کنترل و مراقبت کم شنواهی و فرآیند ثبت خدمات ارزیابی و غربالگری شنواهی ۳-۵ روزگی نوزادان در سامانه پرونده الکترونیک سلامت و دسترسی برای همه ارایه دهندهان خدمت فراهم شد. بدین ترتیب ادغام برنامه شناسایی، تشخیص و مداخله زودهنگام کم شنواهی نوزادان در نظام سلامت کشور کلید خورد و برنامه توسعه آن تدوین گردید.

با توجه به ضرورت به روز رسانی راهنمایان مذکور و همچنین اطمینان از ادغام خدمات تشخیص، درمان و مراقبت از گوش و شنواهی در نظام شبکه مراقبت‌های بهداشتی اولیه (PHC)، مجموعه حاضر به منظور ایجاد بستر مناسب و یکپارچه در نظام ارزیابی عوامل خطر کم شنواهی، غربالگری، تشخیص، مداخله درمانی، مراقبت و توانبخشی کم شنواهی و ناشنواهی، بر اساس آخرین گایدلاین‌های معتبر بین‌المللی و شیوه نامه‌های سازمان جهانی بهداشت در کشور تهیه گردید. امید آنکه با بهره‌گیری و بکارگیری شیوه نامه حاضر بتوان گام‌های موثری در پیشگیری و کنترل کم شنواهی در کشور برداشته شود.

در برنامه غربالگری شنواهی نوزادان و کودکان، بهورز/ مراقب سلامت پس از بررسی عوامل خطر کم شنواهی، نتیجه تست غربالگری مندرج بر روی کارت غربالگری را در سامانه پرونده الکترونیک کودک ثبت می‌نماید. تست غربالگری به روش TEOAE در گام نخست برای تمامی نوزادان لازم الاجرا است ولی برای آنسته از نوزادانی که دارای حداقل یک عامل خطر کم شنواهی و یا دارای نتیجه غربالگری ارجاع می‌باشند اجرای تست دوم غربالگری به روش AABR الزامی می‌باشد. کلیه افرادی که بصورت نتیجه مشکوک

(ارجاع) مشخص شدند بایستی تا حصول به نتیجه نهایی تشخیصی و درمانی مقتضی، پیگیری و در سامانه الکترونیک سلامت ثبت شوند.

۳. اپیدمیولوژی کم شنوازی در جهان و ایران

از نظر اپیدمیولوژی آسیب شنوازی شایع‌ترین معلولیت اعصاب حسی است که شیوع آن در حال افزایش است. کم شنوازی دائمی کودکان^۲ یک اختلال شایع است به طوری که بروز آن از تمام بیماری‌های متابولیک که تحت پوشش غربالگری نوزادی هستند بیشتر است. بر اساس آخرین برآوردهای منتشر شده توسط سازمان جهانی بهداشت به مناسبت روز جهانی شنوازی (سوم مارس ۲۰۱۸)، قریب بر ۹۰۰ میلیون نفر در سراسر جهان تا سال ۲۰۵۰ از کم شنوازی ناتوان‌کننده رنج خواهد برد. آمارهای رسمی منتشر شده توسط این سازمان حکایت از رشد روز افزون کم شنوازی ناتوان‌کننده طی سال‌های گذشته بخصوص در پنج سال اخیر دارد که از ۳۶۰ میلیون نفر در سال ۲۰۱۳ به ۴۶۶ میلیون نفر طی سال ۲۰۱۷ رسیده است.

در حال حاضر ۴۶۶ میلیون نفر در سراسر جهان از کم شنوازی رنج می‌برند، که ۳۴ میلیون نفر از آنها کودک هستند. شیوع کم شنوازی ناتوان‌کننده دوره نوزادی ۱ تا ۳ در هر ۱۰۰۰ تولد زنده گزارش شده است؛ این آمار بین ۲۰ تا ۴۰ در هر ۱۰۰۰ مورد نوزاد بستری در بخش مراقبت‌های ویژه گزارش شده است. شیوع کم شنوازی در کودکان بدو ورود به مدرسه (پیش دبستانی) ۵/۲ درصد و در میان کودکان سن مدرسه ۱۱ تا ۱۵ درصد می‌باشد. متاسفانه دو سوم افراد دچار کم شنوازی در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند. از نظر بار کلی بیماری‌ها (GBD)، کم شنوازی ۶/۸ درصد از بار کلی بیماری‌ها را شامل می‌شود و بر اساس سال‌های عمر سپری شده با ناتوانی (YLD) سومین عامل اصلی را به خود اختصاص می‌دهد. عدم شناسایی و مداخله بهموقع کم شنوازی، سالانه ۷۵۰ میلیارد دلار به هزینه‌های مستقیم سلامت کشورها صدمه می‌زند و باعث از دادن بهره‌وری در کشورها می‌شود.

۴. علل افزایش شیوع کم شنوازی

دلایل اصلی رشد رو به تراید کم شنوازی در جهان طی این سال‌ها، افزایش عوامل خطر مانند ابتلا به عفونت‌هایی مانند سرخک، اوریون، سرخجه، منژیت، سیتومگالوویروس، استفاده بی‌رویه و نابجا از داروهای آسیب‌رسان به شنوازی مانند داروهای ضدسل و مالاریا و کووید-۱۹، مصرف ناصحیح از آنتی‌بیوتیک‌های اتوتوکسیک آمینوگلیکوزیدی، عوامل ژنتیکی، قرار گرفتن افراد در معرض اصوات بلند مثل محیط‌های شغلی و نظامی و استفاده بی‌رویه از تلفن‌های همراه و

². Permanent Congenital Hearing Loss (PCHL)

دستگاه‌های صوتی شخصی در اماکن تفریحی و محل کار، و سالمندی جمعیت می‌باشد. اثرات این بیماری بر توانایی افراد برای برقراری ارتباط، معاشرت، یادگیری، کار و لذت در زندگی، بصورت فقر خانواده و انزواج اجتماعی بروز می‌کند. در افراد مسن به طور خاص، کم شنوایی می‌تواند منجر به افزایش خطر ابتلا به افسردگی و زوال شناختی و عقل شود. این‌سازی نوزادان و کودکان در برابر بیماری‌های عفونی، غربالگری شنوایی نوزادان و کودکان و تشخیص و درمان به موقع کم شنوایی، درمان افراد مبتلا به عفونت مزمن گوش؛ ترویج زایمان طبیعی برای آسیب خطر آسفیکسی و عفونت نوزادان همراه با آسیب شنوایی؛ پیشگیری از مصرف مواد مخدر سنتیک و روان گردان که دارای خطر ایجاد کم شنوایی در افراد هستند؛ کنترل مواجهه با صدای بلند در محیط‌های شغلی و تفریحی و افزایش آگاهی در مورد شیوه مراقبت از سلامت گوش و شنوایی از جمله موارد کاهش آسیب بار بیماری محسوب می‌شوند.

هدف این شیوه نامه اجرای ادغام یافته و استقرار برنامه شناسایی و مداخله بهنگام شنوایی نوزادان و کودکان کشور در نظام مراقبت‌های اولیه سلامت کشور در راستای پیشگیری و مراقبت از کم شنوایی است.

فصل اول

اهداف و راهبردهای اجرای برنامه ملی غربالگری شناوری نوزادان

۱.۱ نیاز و منطق برنامه

عدم شناسایی کم شنوازی، بخصوص انواع کم شنوازی مادرزادی، مانعی جدی برای تکامل، تحصیل و انسجام اجتماعی کودک محسوب می‌شود. پیامدهای عدم شناسایی انواع کم شنوازی در جوامع، فراتر از تأثیر نامطلوب آن بروی گفتار و زبان کودک می‌باشد. یکی از عوامل کلیدی در کاهش پیامدهای نامطلوب کم شنوازی، شروع اقدامات مداخله‌ای در سنین بسیار پایین می‌باشد که در آن استفاده از تقویت شنوازی و بکارگیری برنامه‌های آموزشی مد نظر قرار گیرد.

هم اکنون تعداد قابل توجهی از تحقیقات انجام یافته در دسترس است که نشان می‌دهد، کودکانی که کم شنوازی آنها در مراحل اولیه شناسایی می‌شود و مداخله زودهنگامی را دریافت می‌کنند، نتایج بسیار بهتری نسبت به کودکانی که دیرتر تشخیص داده شده و درمان می‌شوند، دارند. مقالات علمی انتشار یافته حاصل از تحقیقات مختلف نشان داده، کودکانی که کم شنوازی به دنیا می‌آیند و یا در اوایل زندگی خود دچار کم شنوازی می‌شوند، در صورت شناسایی و دریافت مداخلات درمانی و توانبخشی مناسب قبل از ۶ ماهگی، از نظر رشد زبانی در سن ۵ سالگی با همسالان شنواز خود برابر می‌کنند.

شناسایی و مداخله زودهنگام کم شنوازی در نوزادان، از طریق غربالگری شنوازی بدو تولد امکان پذیر می‌شود. غربالگری شنوازی نوزادان هنگامی که در ادامه با ارائه مداخله‌های درمانی و توانبخشی سریع و مناسب همراه باشد، مزایای قابل توجهی را هم از نظر کاهش سن تشخیص و مداخله، و هم بهبود تکامل زبانی و شناختی به همراه دارد. این مزایت‌ها منجر به بهبود نتایج اجتماعی و آموزشی برای نوزادانی می‌شود که مراقبت به موقع و مناسب را دریافت می‌کنند. مطالعات هزینه/اثر بخشی مزایای مقرر به صرفه بودن انجام غربالگری شنوازی نوزادان را به شکل فraigیر در کشورهای با درآمد بالا، کشورهای با درآمد متوسط و زیر متوسط بخوبی نشان داده است.

هم اکنون اجرای برنامه‌های موفق آمیز غربالگری شنوازی نوزادان با استفاده از روش‌های مختلف غربالگری و پروتکل‌ها متفاوت در سیستم‌های مراقبت‌های بهداشتی، اجتماعی و آموزشی کشورهای مختلف به اثبات رسیده است. تخمین زده می‌شود که تقریباً یک سوم جمعیت جهان که عمدها در مناطق با درآمد بالا زندگی می‌کنند، به طور کامل یا تقریباً کامل تحت پوشش برنامه‌های غربالگری شنوازی نوزادان هستند. درجه اجرا و پوشش چنین برنامه‌هایی در سراسر جهان به طور قابل توجهی متفاوت است. انتشارات اخیر نشان داده که پوشش غربالگری ارتباط نزدیکی با میانگین استانداردهای زندگی و رفاه اقتصادی دارد. فقدان سیاست‌های مرتبط بهداشتی، منابع انسانی، تجهیزات و منابع مالی برای اجرای برنامه غربالگری شنوازی نوزادان، چالش‌هایی هستند که معمولاً در کشورهای با درآمد کم و متوسط با آن مواجه هستند. این چالش‌ها همراه با سطح آگاهی پایین از کم شنوازی و انگ مرتبط با آن تشدید می‌شوند.

در حال حاضر تنوعی از برنامه‌های غربالگری شنوازی نوزادان در سراسر جهان در حال اجرا است. با این حال، اکثر دستورالعمل‌های اتخاذ شده بر اساس اصول اساسی بیانیه کمیته مشترک شنوازی نوزادان، بنا شده است. هر کشور باید پروتکل غربالگری خود را بر اساس عوامل متعددی مانند

ماهیت و شدت کم شنوایی شناسایی شده، ابزار غربالگری موجود، پشتیبانی قانونی، در دسترس بودن پرسنل واجد شرایط و ارائه خدمات شنوایی شناسی شایسته، تنوع فرهنگی، منابع موجود توسعه دهد.

۱.۲ اهداف و راهبردهای برنامه

۱.۲.۱ هدف کلی

شناسایی، تشخیص و درمان زودهنگام و توانبخشی نوزادان و کودکان مبتلا به کم شنوایی و ناشنوایی و پیشگیری از عوارض آن

۱.۲.۲ اهداف اختصاصی

۱. غربالگری همگانی نوزادان در بدو تولد، جهت شناسایی موارد مبتلا به کم شنوایی و ناشنوایی پیش از یک ماهگی
۲. غربالگری همگانی کودکان، جهت شناسایی موارد مبتلا به کم شنوایی و ناشنوایی در گروه سنی ۳-۵ سال
۳. تشخیص به موقع نوزادان / کودکان مبتلا به کم شنوایی و ناشنوایی در یک و یا هر دو گوش پیش از ۳ ماهگی
۴. تشخیص به موقع کودکان مبتلا به کم شنوایی و ناشنوایی در یک و یا هر دو گوش در گروه سنی ۳-۵ سال
۵. مداخله درمانی و توانبخشی به موقع نوزادان / کودکان مبتلا به کم شنوایی و ناشنوایی پیش از ۶ ماهگی
۶. مداخله درمانی و توانبخشی به موقع کودکان مبتلا به کم شنوایی و ناشنوایی در سنین ۳-۵ سال
۷. مراقبت از نوزادان مبتلا به کم شنوایی و ناشنوایی پس از تشخیص و مداخله
۸. مراقبت از کودکان مبتلا به کم شنوایی و ناشنوایی پس از تشخیص و مداخله

۱.۳ راهبردها

۱. حساس‌سازی و ارتقای سطح سواد جامعه در زمینه عوامل خطر کم شنوایی و ناشنوایی
۲. آموزش ارایه دهنده‌گان خدمت
۳. شناسایی طرفیت‌های شنوایی بخش‌های دولتی و غیردولتی سطح کشور
۴. طرفیت‌سازی براساس نیاز
۵. ثبت خدمات در سامانه پرونده الکترونیک سلامت
۶. راه اندازی نظام مراقبت و ثبت خدمات شنوایی
۷. پایش و ارزشیابی
۸. جلب مشارکت جامعه
۹. همکاری درون بخشی و بین بخشی (دفتر سلامت جمعیت، خانواده و مدارس، معاونت درمان، سازمان‌های بهزیستی، صداوسیما، جمعیت هلال احمر، کمیته امداد امام خمینی ره)

۱.۴ گروه هدف برنامه

ارزیابی و غربالگری شنواپی بایستی برای تمامی نوزادان متولد شده و تمامی کودکان ۳-۵ سال صرف نظر از سن، نژاد، مذهب، قومیت و وضعیت اجتماعی- اقتصادی آنان انجام گردد.

ارزیابی و غربالگری همگانی شنواپی، باید خانواده- محور باشد و از طریق انتخاب آگاهانه، تصمیم‌گیری مشارکتی صورت پذیرد. افراد جامعه بایستی با گزینه‌های مداخله‌ای و درمانی آشنایی داشته و به خدمات غربالگری، تشخیص، مشاوره، درمان و توانبخشی دسترسی داشته باشند.

۱.۵ استانداردهای برنامه

۱.۵.۱ خدمت ارزیابی و غربالگری شنواپی نوزادان و کودکان

در این برنامه عوامل خطر منتب به کم شنواپی باید طبق توالی بسته خدمات مراقبت‌های کودک سالم در مقاطع زمانی مختلف توسط مراقب سلامت مورد ارزیابی قرار گیرد (به بخش فرآیندهای خدمت برنامه مراجعه شود). بسته خدمات کودک سالم شامل توالی مراقبت‌های کودک در مقاطع زمانی ۰-۲۸ روزگی، ۴۵-۳۰، ۲۴، ۱۸، ۱۵، ۱۲، ۹، ۷، ۶، ۴، ۲ روزگی، ۳۶، ۳۰، ۴۸ و ۶۰ ماهگی می‌باشد.

نوزاد دارای عامل خطر در این برنامه، نوزادی است که حداقل یکی از عوامل خطر زیر را دارا باشد:

۱.۵.۲ عوامل خطر ابتلا به کم شنواپی در بخش نوزادان سالم

- سابقه وجود کم شنواپی دوران کودکی در خانواده و خویشاوندان نزدیک
- سابقه ابتلا به عفونت‌های مثل هرپس (تبحال)، سیفلیس، سرخجه، ویروس سیتومگالو و توکسوبلاسموز و HIV
- عدم انجام غربالگری شنواپی و یا وجود نتیجه ارجاع در غربالگری شنواپی نوزاد
- ابراز نگرانی والدین از کم شنواپی نوزاد یا ابراز تاخیر در تکامل زبانی فرزندشان
- سابقه ازدواج‌های خانوادگی نزدیک در والدین نوزاد
- وجود هر گونه ناهنجاری در سر و صورت نوزاد مانند بد شکلی‌های لاله‌گوش یا مجراء، وجود زائد گوش (Ear Tags) وجود سوراخ یا منافذ روی گوش، و ناهنجاری‌های استخوان گیجگاهی
- وجود یافته‌های فیزیکی سندرمی روی موها و یا سر که همراه با کم شنواپی حسی عصبی و یا انتقالی دائمی هستند، مانند وجود دسته مو سفید جلوی پیشانی
- وجود شکاف کام و لب
- وجود مشکلات دوران بارداری و زایمان مانند مسمومیت‌های دوران حاملگی (فشار خون بالا و دیابت) و زایمان سخت

۱.۵.۳ عوامل خطر ابتلا به کم شنواپی نوزادان بستری در بخش نوزادان

- هر یک از عوامل خطر پیشگفت
- وجود زردی بالا در نوزاد (بیلی روبین بالا) خصوصاً اگر نیاز به تعویض خون باشد

- مصرف دارو های دارای خطر بالا برای بروز کم شنوایی (اتوکسیک)
- مشاهده علائم فیزیکی سندرم هایی که با اختلالات شنوایی انتقالی یا حسی عصبی همراه هستند.
- وجود سندرم های همراه با کم شنوایی یا وجود کم شنوایی های پیشرونده و یا کم شنوایی های دیر-آغاز مثل نوروفیرماتوز نوع ۲، استئوپتروزیس، و سندرم آشر و دیگر سندرم های شناخته شده شایع مانند واردنبرگ، آلپورت، پندرد، و ژرول-لانک نیلسون.
- اختلالات نورودرنراتیو مانند سندرم هانتر، یا نوروپاتی های حسی حرکتی مثل آتاکسی فردربیش و سندرم شارکوت-ماری-توث.
- وجود نتیجه مثبت کشت عفونت های پست ناتال همراه با کم شنوایی حسی عصبی شامل منژیت های تایید شده با منشا باکتریال و ویروسی (بویژه ویروس هرپس و واریسلا).

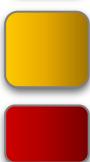
1.5.4 عوامل خطر ابتلا به کم شنوایی نوزادان بستره در بخش مراقبت های ویژه (NICU)

- هر یک از عوامل خطر پیشگفت
- وزن هنگام تولد کمتر از ۱۵۰۰ گرم
- مراقبت از نوزادان با اقامت ۵ روز یا بیشتر در NICU و یا هر یک از موارد زیر بدون در نظر گرفتن طول اقامت شامل بکارگیری دستگاه، سیستم تهویه کمکی، مصرف داروهای اتوکسیک (مانند جنتامایسین و آمیکاسین) یا دیورتیک های حلقوی (فوروزماید / لازیکس) و زردی بالا (هیپریلی روینمی) که نیاز به تعویض خون در آنها دارد. هر کودکی که در بخش مراقبت های ویژه نوزادان (NICU) برای مدت ۵ روز یا بیشتر بستره باشد، بایستی بطور ضرورت توسط یک ادیولوژیست آموزش دیده مورد آزمایش غربالگری پاسخ های شنوایی ساقه مغز (AABR) قرار گیرد.
- امتیاز آپگار ۰ تا ۴ در یک دقیقه اول و ۰ تا ۶ در ۵ دقیقه اول
- سابقه قرار گیری در معرض دستگاه تهویه مکانیکی ظرف مدت زمان ۵ روز یا بیشتر
- سابقه ضربه به سر و شکستگی های ناحیه استخوان گیجگاه و قاعده جمجمه که باعث از دست رفتن هوشیاری شود.
- شیمی درمانی

فصل دوم

نحوه انجام آزمون های
غربالگری شناوری نوزادان و
شیرخواران

۲.۱ آزمایش‌های غربالگری نوزادان (فیزیولوژیک / الکتروفیزیولوژیک)

اجرای پروتکل غربالگری شنوایی دو مرحله‌ای، بمنظور کاستن نتایج مثبت کاذب و بالا بردن شاخص ویژگی برنامه‌های غربالگری دارای اهمیت می‌باشد که در تدوین شیوه نامه غربالگری شنوایی نوزادان کشور مورد استفاده قرار گرفته است (به فصل سوم رجوع شود). برنامه غربالگری شنوایی نوزادان ایران شامل ارکان زیر می‌باشد:

اصل ۱-۳-۶ در غربالگری

غربالگری قبل از ۱ ماهگی

تشخیص قبل از ۳ ماهگی

مداخله درمانی قبل از ۶ ماهگی

- غربالگری مرحله اول، که باید بلافاصله در بدء تولد و یا در اولین مراقبت ۵-

۳ روزه گی نوزاد انجام شود.

- غربالگری مرحله دوم باید برای همه نوزادان با عامل خطر و یا نتیجه ارجاع در غربالگری مرحله اجرا شود.

- ارجاع به شنوایی شناسی تشخیصی برای نوزادانی که در غربالگری به روش AABR دارای نتیجه ارجاع باشند و یا کودک دارای عامل خطر کم شنوایی باشد که در این صورت بایستی کودک در ۹-۱۲ ماهگی تحت اقدامات تشخیصی قرار گیرد.

توجه:

غربالگری چند مرحله‌ای علیرغم اختصاص ویژگی بالاتر در برنامه‌های غربالگری، بسیار پرهزینه می‌باشد و اغلب ممکن است باعث تأخیر در تشخیص و شروع مداخله درمانی شود.

۲.۲ آزمایش غربالگری شنوایی به روش OAEs (فیزیولوژیک)

OAEs^۳ یا گسیل‌های صوتی گوش بر اثر حرکات بسیار ریز سلول‌های حساسه شنوایی خارجی در پاسخ به تحریکات صوتی ایجاد می‌شود و می‌توانند این گسیل‌ها در مجرای شنوایی خارجی به ثبت برسند. در حقیقت اندازه گیری OAE نوعی آزمایش فیزیولوژیک بمنظور ارزیابی سلول‌های شنوایی محسوب می‌شود که در آن به کمک دستگاه اندازه گیری گسیل‌های صوتی گوش سیستم شنوایی از گوش خارجی تا گوش داخلی (قبل از عصب شنوایی) و بطور اختصاصی عملکرد فعالیت سلول‌های مویی خارجی بخش حلزون شنوایی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. کاربرد OAE در غربالگری شنوایی نوزادان و کودکان، ارزیابی شنوایی افراد سخت آزمون، تکمیل نتایج آزمونهای رفتاری شنوایی، کمک به تشخیص افتراقی کم شنوایی‌های حسی از عصبی می‌باشد.

³ Otoacoustic Emissions

در صورت وجود هر گونه جرم از جمله بقایای ورنیکس و مایع آمنیوتیک دوران جنینی در مجرای گوش نوزادان و یا وجود هر گونه جرم و دبرید بطور طبیعی و یا ناشی از انواع التهابات گوش میانی و یا مجرای شنوایی خارجی باعث ایجاد پاسخ های مثبت کاذب در نتایج تست OAE شده و نرخ ارجاع مثبت کاذب نوزاد جهت ارزیابی های تشخیصی را بالا می برد. پاک سازی ابتدای مجرای شنوایی با استفاده از پوآر کوچک و ظرفی توسط متخصص نوزادان و یا ماما و پرستار بخش نوزادان در زایشگاه و یا بیمارستان موارد مثبت کاذب را می تواند بطور چشمگیری کاهش دهد. بقایای مزانشیمی جنینی بصورت جرم گوش در نوزادان، معمولاً ظرف مدت ۷۲ ساعت پس از زایمان خودبخود جذب و مجرای شنوایی پاکسازی می شود.

۲.۲.۱ چه خدمتی: آزمون^۴ TEOAE (ارزیابی گسیل های صوتی گذرای گوش) در واقع یک آزمون خودکار می باشد که در ارزیابی وضعیت شنوایی از آن استفاده می شود. این آزمون به عنوان اولین مرحله غربالگری شنوایی برای تمامی نوزادان تازه متولد شده (دارای عوامل خطر/ بدون عامل خطر) در بدو تولد انجام می شود.

۲.۲.۲ چه موقع: بهترین زمان انجام تست، در هنگام ترخیص نوزاد از بیمارستان و یا در اولین مراقبت نوزاد در ۳-۵ روزگی می باشد.

تبصره ۱: همانگونه که در ذیل عنوان "آزمایش غربالگری OAE" توضیح داده شد در گروهی از نوزادان در طی ۷۲ ساعت اول پس از زایمان ممکن است نتیجه تست غربالگری شنوایی، بدلیل وجود بقایای مزانشیمی جنینی از جمله مایع آمنیوتیک و ورنیکس در مجرای شنوایی خارجی، مثبت کاذب گزارش گردد.

در نوزادان بستری در بخش نوزادان و کودکان یا واحدهای مراقبت ویژه نوزادان (NICU) پس از بهبودی و قبل از ترخیص از واحد مربوطه در بیمارستان این آزمایش غربالگری قابل اجرا و ثبت می باشد.

تبصره ۲: در صورت عدم انجام ارزیابی و غربالگری شنوایی نوزاد در زمان طلایی خود به هر دلیل، ضروری است در اولین نوبت برای انجام مراقبت های دوره نوزادی، آزمایشات غربالگری شنوایی انجام شده و نتیجه ثبت گردد. لازم به ذکر است که غربالگری شنوایی حاکثر تا پایان ۵ ماهگی بر روی سامانه پرونده الکترونیک کودک فعال و قابل ثبت می باشد و در صورت تاخیر در انجام غربالگری شنوایی در مدت زمان مذکور (تا پایان ۵ ماهگی) از سوی والدین، کودک بایستی مستقیماً به مرکز سطح دوم تشخیصی شنوایی شناسی ارجاع گردد.

۲.۲.۳ کجا: غربالگری شنوایی می تولند در یکی از بیمارستان ها، مراکز زایمانی یا مراکز خدمات جامع سلامت دارای واحد غربالگری شنوایی انجام گردد.

⁴ Transient Otoacoustic Emissions

۲.۲.۴ چه کسی: تست غربالگری باید توسط شنواهی شناس آموزش دیده دارای تاییدیه از وزارت بهداشت که دارای حداقل مدرک معتبر کارشناسی شنواهی شناسی باشد، انجام گردد.

نکته ۱: کلیه کارشناسان شنواهی شناسی، ضروریست بمنظور آشنایی هر چه بیشتر با شیوه نامه ادغام برنامه پیشگیری از کم شنواهی و مراقبت از سلامت گوش و شنواهی نوزادان و کودکان در مراکز خدمات جامع سلامت / پایگاه های سلامت / خانه های بهداشت و بیمارستان ها، دوره آموزشی لازم برای اجرای برنامه شناسایی، تشخیص و مداخله به هنگام برنامه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی را که از سوی معاونت بهداشت دانشگاه حوزه استحفاظی با بهره گیری از توان اعضاء هیئت علمی شنواهی شناسی و اساتید گوش، گلو، بینی دانشگاه و ظرفیت انجمن علمی شنواهی شناسی کشور ارایه می شود را بطور موفقیت آمیز گذرانده باشند و حداقل ده نوزاد را زیر نظر شنواهی شناس ناظر و مسئول در منطقه تحت استحفاظی دانشگاه مورد غربالگری شنواهی قرار داده و پس از تایید و اخذ گواهی مربوطه که به امضاء معاون بهداشت دانشگاه و مدیر اداره سلامت گوش و شنواهی دفتر مدیریت بیماریهای غیرواگیر رسیده باشد مشغول خدمت گرددند.

نکته ۲: در صورت عدم وجود نیروی واحد شرایط (رجوع به: صفحه ۶۳ استانداردهای خدمت) در برخی از مناطق کشور (صرفاً جهت اجرای سطح اول مراقبت ها و شناسایی زودهنگام و غربالگری کم شنواهی) پس از استعلام از اداره سلامت گوش و شنواهی، فرد تایید شده در یکی از رشته های پیراپزشکی مرتبط و یا حوزه بهداشت پس از سپری نمودن آموزش های لازم می تواند زیر نظر یک نفر شنواهی شناس حوزه دانشگاه علوم پزشکی مربوطه و با مسئولیت فنی وی و یا در صورت عدم وجود شنواهی شناس، کارشناس شنواهی ستاد بیماری های غیرواگیر شهرستان می تواند طبق دستورالعمل ابلاغی وزارت بهداشت، صرفا خدمات مربوط به آزمایشات غربالگری شنواهی را انجام دهد.

۲.۲.۵ چگونه: روش اجرای آزمایش غربالگری به روش TEOAEs در این تصویر ملاحظه می شود. پروف دستگاه غربالگری بایستی در مجرای گوش نوزاد بخوبی جایگذاری شده و تست در محیطی آرام اجرا گردد.

پروب مخصوص اخذ پاسخ های تست OAE

تصویر ۲-۱. سیستم ثبت غربالگری شنوایی به روش OAE

نکته: اغلب سیستم های غربالگری شنوایی، توانایی انجام توام دو AABR و OAEs را دارا می باشند. به این ترتیب انجام هر دو تست غربالگری شنوایی با یک سیستم پرتابل بخوبی وجود دارد.

۲.۶.۲ شرایط مطلوب فضای فیزیکی، تجهیزات لازم و نحوه اجرای غربالگری نوزاد باید درآرامش کامل، ترجیحاً در آغوش مادر و در اتاقی آرام، درحالی که با پارچه تمیزی دست ها و پاهای وی به صورت ثابت مهار شده باشد بوده و در حالت نیمه خواب و یا خواب تحت آزمون غربالگری شنوایی با استفاده از دستگاه OAE قرار گیرد. عدم وجود سروصدای زیاد در محیط، دردسترس بودن نوزاد شامل عدم بستره در NICU و یا اتصال به رسپیراتور و یا سایر تجهیزات درمانی از شرایط دیگر اجرای تست شنوایی می باشد.

نتیجه تست غربالگری به روش TEOAE روی صفحه دستگاه بصورت واژه گذر (PASS) یا ارجاع (REFER) مشخص می گردد. برای اجرای این آزمون غربالگری از تحریکات صوتی کلیک در سطح شدت ۷۰ - ۸۰ دسی بل و از نوع کلیک با باند فرکانسی پهن استفاده می گردد.

در صورت عدم مشاهده پاسخ حتی در یک گوش جواب تست بصورت "ارجاع" ثبت خواهد شد. باید توجه کنید که در صورت مشاهده نتیجه "ارجاع"، پروب خارج شده و وضعیت پروب از لحاظ وجود دبری و هر گونه جرم گوش روی نوک پروب و گرفتگی های احتمالی نوک پروب دستگاه غربالگری بررسی می شود؛ سپس آزمون دوباره تکرار می گردد. توضیح اینکه در هر نوبت غربالگری

در صورت نیاز فقط باید نهایتاً سه بار تست را تکرار کرد و نتیجه دو بار اجرای تست همخوان را گزارش نمود. جدول ۲-۱ نشانده‌نده نتیجه غربالگری در حالات مختلف اجرای تست می‌باشد.

جدول ۲-۱. نتایج مختلف قابل حصول در غربالگری شنوایی نوزادان به روشن OAE

نوع آزمایش غربالگری	بار اول	بار دوم	بار سوم	نتیجه نهایی غربالگری شنوایی نوزاد
گذر	گذر	گذر	گذر	گذر
گذر	ارجاع	گذر	گذر	TEOAEs
ارجاع	ارجاع	گذر	ارجاع	TEOAEs

۲.۳ آزمایش غربالگری شنوایی به روشن AABR (الکتروفیزیولوژیک)

۲.۳.۱ چه خدمتی: آزمون AABR^۵ دومین تست غربالگری جهت ارزیابی وضعیت شنوایی نوزادان است. این آزمون نیز همانند تست غربالگری قبلي (OAEs) بصورت کاملاً خودکار اجرا شده و مشخصه اين تست آن است که تنها در یک سطح شدت ۳۵ یا ۴۰ دسی بل با محرك کلیک اجرا می‌شود. تست غربالگری حاضر به بررسی پاسخ‌های عصب شنوایی (عصب هشتم مغزی) تا قسمت های بالایی ساقه مغز می‌پردازد و در آن وجود یا عدم وجود قله موج پنجم پاسخ شنوایی ساقه مغز، ملاک نتیجه غربالگری شنوایی نوزاد قلمداد می‌شود. نتیجه این آزمایش بطور خودکار روی دستگاه غربالگر بصورت درج واژه ارجاع (Refer) و یا واژه گذر (Pass) مشخص می‌شود.

۲.۳.۲ چه موقع: انجام این آزمون بستگی به وجود عوامل خطر و نتیجه آزمون TEOAE دارد که در فرایندهای ارزیابی و غربالگری شنوایی نوزادان در این باره توضیح داده خواهد شد.

سوالات مربوط به بروز عوامل خطر کم شنوایی در کودک و یا وجود شک به کم شنوایی و وجود تاخیر در تکامل گفتار و زبان کودک طبق چک لیست تکامل شنوایی و ارتباطی کودک (جدول پیوست ها صفحه ۹۳) بایستی توسط مراقب سلامت از والدین و یا پرستار مستقیم کودک مورد پرسش قرار گیرد و پس از ثبت نتیجه در سامانه الکترونیک سلامت در صورت وجود حداقل یک عامل خطر و

^۵ Automated Auditory Brainstem Audiometry

یا تاخیر در نشانگرهای تکاملی گفتاری و زبانی کودک در مقاطع زمانی مختلف ۰-۲۸ روزگی، ۲، ۶، ۷، ۹، ۱۲، ۱۵، ۱۸، ۳۰، ۴۸ و ۶۰ ماهگی، ارجاع مناسب و مراقبت مربوطه در مورد کودک اجرا گردد (فصل سوم، فرآیند خدمت).

تواتر زمانی سوالات مربوط به بروز عوامل خطر کم شنوازی، یا شک به وجود کم شنوازی کودک توسط والدین، تاخیر در تکامل گفتار و زبان کودک و یا عدم انجام فعالیت توصیه شده در نظام مراقبت های کودک سالم در جدول زیر مشخص شده است.

تذکر: توجه فرمایید که غربالگری شنوازی می باشد در یک نوبت و در سن ۰-۲۸ روزگی انجام می پذیرد و مراقبت های بعدی سلامت شنوازی بصورت بررسی رخداد عوامل خطر کم شنوازی در توالی مراقبت ها بعدی از ۱ ماهگی تا پیگیری می گردد که این ارزیابی ها دربر گیرنده پرسش بروز عوامل خطر کم شنوازی در کودک و یا ابراز هر گونه شک والدین به وجود کم شنوازی و تاخیر در تکامل گفتار و زبان کودک می باشد. خاطر نشان می شود که سوالات بروز عوامل خطر کم شنوازی توسط مراقب سلامت ابهورز ارزیابی و ثبت می گردد. نوبت های بعدی غربالگری شنوازی بترتیب این افراد بترتیب در مقاطع سنی ۴، ۵، ۶، ۸ و ۱۰ سالگی اجرا می شود.

جدول ۳-۲. اقدامات لازم در مراقبت های شنوازی کودک سالم طی مقاطع سنی مختلف که باید توسط مراقب سلامت پیگیری و ثبت شود.

سن	الدلائل لازم	نام
۰-۱۵	نامه زمانی تجلیل مراقبت بر حسب روز و ماه	الدلائل لازم
۰	نمایه پرنک	نمایه پرنک
۰	نمایه دندنپرک	نمایه دندنپرک
۰	از زبانی ملام و شنله های خطر (غیر پرنک)	از زبانی ملام و شنله های خطر (غیر پرنک)
۰	امین سازی	امین سازی
۰	پلیس رشد	پلیس رشد
۰	لرزی ایمنی	لرزی ایمنی
۰	لرزی ایمنی هدن و هذنان	لرزی ایمنی هدن و هذنان
۰	لرزی ایمنی برترنکری با کودک	لرزی ایمنی برترنکری با کودک
۰	تعویز و بستین	تعویز و بستین
۰	تعویز آهن	تعویز آهن
۰	لرزی ایمنی فرزند اوری مادر	لرزی ایمنی فرزند اوری مادر
۰	شیر مادر	غربالگری
۰	بیطری های متابولیک فوتی	
۰	زمبک	
۰	بیماری	
۰	شنایابی	
۰	نکمل (RED FLAGS)	
۰	نکمل (ست استاندارد)	
۰	فلل غون	
۰	آنی	

دایره توپر سیاه رنگ به معنای الزام غربالگری شنوازی به روشن OAE و AABR یک بار در بدو تولد (۰-۲۸ روزگی) بوده و نوبت های بعدی بترتیب ۲، ۴، ۶، ۷، ۹، ۱۲، ۱۵، ۱۸، ۳۰، ۲۴، ۳۶، ۴۸ و ۶۰ ماهگی و با ارزیابی و سوال در مورد بروز عوامل خطر کم شنوازی و پیگیری مراقبت های مربوطه می باشد.

عوامل خطر منتبه به کم شنوازی توسط مراقب سلامت مورد پرسش قرار گیرد و در صورت وجود حداقل یک عامل خطر کم شنوازی در هر توالی مراقبتی و یا شک به کم شنوازی و تاخیر در تکامل گفتار و زبان، کودک بایستی برای انجام آزمایشات تشخیصی شنوازی شناسی ارجاع گردد و در صورت عدم انجام غربالگری حداکثر تا پیش از یک ماهگی ارجاع برای غربالگری شنوازی صورت پذیرد.

۲-۱-۳. کجا: آزمایش غربالگری شنوایی به روش AABR

نوزادان و یا مراکز خدمات جامع سلامت دارای واحد غربالگری شنوایی قابل انجام است.

۲.۳.۳ چه کسی: آزمایش غربالگری AABR

باید صرفاً توسط شنوایی شناس آموزش دیده دارای تاییدیه از اداره سلامت گوش و

شنوایی وزارت بهداشت که دارای حداقل مدرک معتبر کارشناسی شنوایی شناسی باشد، انجام پذیرد.

۲.۳.۴ چگونه: این آزمایش بصورت خودکار با استفاده از الکترودهای یک بار مصرف که طبق شکل زیر بر روی جمجمه وصل می

شوند قابل اجرا است.

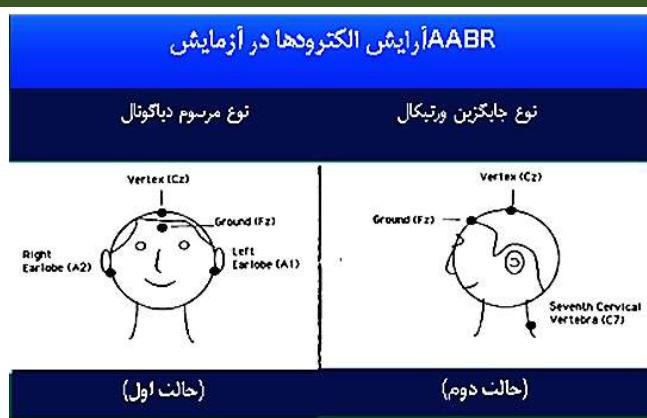
تصویر ۳-۲. مقایسه روش ارزیابی
غربالگری به روش OAE و روش AABR
در نوزادان:

همانگونه که در تصویر مقابل دیده می شود در روش AABR به الکترودهای ثابت بر روی سر نوزاد نیاز می باشد. پروف تحریک صوتی می تواند بصورت مشترک با سیستم OAE بوده و با از طریق هدفون مخصوص و یا اینسروت فون به گوش نوزاد ارسال شود.

در فناوری های اخیر امکان اجرای هر دو تست غربالگری با یک دستگاه وجود دارد.

تصویر ۳-۲. ارزیابی غربالگری پاسخ های شنوایی ساقه مغز (AABR)

۲.۳.۵ فضای فیزیکی و تجهیزات لازم

غربالگری نوزاد در یک اتاق آرام، در آغوش مادر یا درون تخت نوزاد در حالی که تغذیه با شیر مادر انجام شده و با یک پتو یا ملحفه تمیز پیچانده شده است، با استفاده از دستگاه غربالگری که قابلیت اجرای تست AABR را دارد قابل انجام می باشد.

برای تعیین نتیجه گذر / ارجاع (pass/refer) در این تست، تنها ظهور قله موج ۵ قابل تکرار در آزمایش ABR ملاک می باشد. اگر قله موج ۵ حتی در یک گوش مشاهده نشد پاسخ تست به شکل خودکار بصورت ارجاع یا Refer ثبت خواهد شد.

۲.۳.۶ مکان انجام آزمایشات غربالگری شنوایی

مکان انجام آزمایشات غربالگری شنوایی بایستی واجد استانداردهای زیر باشند:

الف- انجام تست در حضور مادر و در شرایطی که کودک در کنار یا در آغوش مادر باشد، صورت پذیرد.

ب- در بیمارستان‌ها انجام تست غربالگری در بخش پس از زایمان یا نوزادان نیز امکان پذیر است.

ج- در مراکز و پایگاه‌های بهداشتی انجام تست غربالگری شنوایی در کنار سایر غربالگری‌های دوران نوزادی مانند هیپوتیروئیدی، در اتاقی نسبتاً آرام و بدور از هیاهو و سروصدما نیز امکان پذیر است. ذکر این نکته مهم است که انجام غربالگری شنوایی بایستی ضرورتا قبل از سایر غربالگری‌های نوزادی انجام پذیرد.

د- انجام آزمایش غربالگری شنوایی نیازی به اتاقک اکوستیک خاص ندارد و می‌تواند در فضایی نسبتاً ساکت اجرا شود.

ذ- اجرای آزمایش‌های تشخیصی بایستی در مکانی ساکت به ابعاد حدودی $3*4$ متر که می‌تواند دارای یک اتاقک ضد صوت با ابعاد $2*1$ متر و مجهز به میز کار، صندلی و تخت کودک باشد، انجام پذیرد.

س- در انتخاب مکان غربالگری شنوایی موارد زیر رعایت شود:

- حتی المقدور به ایستگاه پرستاری نزدیک باشد.
- از مرکز رادیولوژی دور باشد.
- از سرویس‌های بهداشتی، آشپزخانه، مرکز گرمایش و سرمایش دور باشد.
- در آن محل عبور و مرور زیاد و ترجیحاً راه پله نباشد.
- از سروصدای زیاد مثل اتاق واکسیناسیون فاصله داشته باشد.
- در صورت امکان، دارای پوشش دیواره‌های آکوستیک، عاری از تداخل‌های الکتریکی و دارای پرده باشد.

۲.۳.۷ ملاحظات مربوط به حین انجام تست

- تلویزیون و وسایل صوتی دیگر خاموش باشد.
- همراهان یا افراد داخل اتاق ساکت باشند، حضور یک نوزاد دیگر در اتاق می‌تواند باعث ایجاد سرو صدا گردد.
- حتی المقدور تداخل‌های الکتریکی و دستگاه‌های مولد آن در نظر گرفته شده و دستگاه تا حد امکان از آن‌ها دور باشد.

جدول ۲-۳ ملاحظات مربوط به آزمایشات غربالگری شنوایی نوزادان

- غربالگری با استفاده از روش OAE به تنها بی نمی تواند نوزادان مبتلا به طیف نوروپاتی شنوایی را شناسایی نماید. شیوع این اختلال تقریباً ۱۰ درصد از کم شنوایی های مادرزادی را به خود اختصاص می دهد.
- میزان بروز طیف نوروپاتی شنوایی در نوزادان بسته در NICU که توسط AABR تشخیص داده می شود، به میزان قابل توجهی بالا است.
- هنگام استفاده از OAE ، پاسخ های نوع برانگیخته گذرا (TEOAE) حساسیت بیشتری دارد ، زیرا می تواند سطح شنوایی را تا ۳۰ dBHL را تشخیص دهد.
- هر دو نوع روش غربالگری AABR و OAE حساسیت و ویژگی بالایی را نشان می دهند، اگرچه شاخص ویژگی ممکن است درآزمایش AABR تا حدی بیشتر باشد.
- AABR ممکن است گران قیمت تر از OAE باشد. با این حال، باید خاطر نشان شود که در حالی که هزینه های اولیه برای AABR بالاتر می باشد، ولیکن هزینه های پیگیری ممکن است برای OAE به دلیل تشخیص "ارجاع" بیشتر و نرخ مثبت کاذب بیشتر باشد.
- زمان ثبت AABR کمی بیشتر از OAE طول می کشد.
- OAE نسبت به میزان نویز زمینه در مقایسه با AABR حساس تر است.
- پروتکل غربالگری ترکیبی OAE و AABR به عنوان بهترین معیار پیش بینی کننده مثبت (PPV) گزارش شده است. با این حال، هزینه خرید و تجهیز هر دو نوع وسیله غربالگری ممکن است برای بسیاری از دانشگاهها گران و سهل الوصول نباشد.

۲.۴ ثبت سامانه پرونده الکترونیک سلامت

- ثبت خدمت و نتایج تست ها در پرونده الکترونیک سلامت بر اساس گزارش نتیجه آزمایشات غربالگری شنوایی نوزاد در هر مرحله برعهده بهورز / مراقب سلامت می باشد.
 - در صورت ارجاع نوزاد به پزشک مرکز، ثبت خدمت ارایه شده برعهده پزشک می باشد.
 - ثبت ها در هر مرحله باید همزمان با ارایه خدمت انجام شود.
- تذکر: فرآیند ارائه خدمت غربالگری موقعی کامل تلقی می شود که علاوه بر اجرای آن توسط شنوایی شناس، نتیجه غربالگری و عوامل خطر کم شنوایی در سامانه الکترونیک سلامت مورد ثبت قرار گیرد و در غیر اینصورت این خدمت ناقص تلقی می شود.

در حین انجام غربالگری باید نکات بهداشتی جهت جلوگیری از انتقال عفونت کاملا رعایت شود. محل قرارگیری الکترودها روی سر نوزاد کاملا تمیز شود و از الکترودهای یک بار مصرف برای هر نوزاد استفاده شود.

برای هر گوش تست AABR بصورت جداگانه اجرا شده و نتیجه بصورت "گذر" و یا "ارجاع" گزارش شود.

در صورت مشاهده عدم پاسخ و نتیجه، پروب تحریک را از گوش نوزاد خارج کرده و از نظر هر گونه گرفتگی و انسداد نوک پروب را بررسی و پاک نمایید. سپس آزمایش را دوباره تکرار کنید. در صورت نیاز با استفاده از اتوسکوپ وضعیت مجرای شنوایی نوزاد بررسی شود.

در هر صورت فقط ۳ نوبت اجرای تست را باید تکرار کرد و نتیجه دو بار اجرای تست بصورت همخوان و تکرار پذیر بعنوان نتیجه اصلی گزارش شود. با توجه به توضیح فوق در صورت عدم مشاهده نتیجه بر روی تست، حتی در یک گوش نتیجه بصورت ارجاع بایستی ثبت شود.

- طبق استانداردهای خدمات ادغام یافته ارزیابی و غربالگری سلامت شنوایی نوزادان و کودکان، تست غربالگری به روش TEOAE در گام نخست برای تمامی نوزادان لازم الاجرا است. در صورتی که نتیجه تست غربالگری OAE گذر و پاسخ تمامی سوالات عوامل خطر در ارزیابی شنوایی منفی باشد، نیازی به انجام تست غربالگری AABR نیست.
- انجام تست غربالگری AABR برای آن دسته از نوزادانی که نتیجه تست غربالگری OAE ارجاع و یا پاسخ به یکی از سوالات عوامل خطر در ارزیابی شنوایی مثبت باشد، الزامي است.

۲.۵ تعریفه غربالگری شنوایی

۲.۵.۱ استانداردهای خدمت غربالگری شنوایی نوزادان و کودکان

اجرای استانداردهای خدمت غربالگری شنوایی نوزادان و کودکان براساس شیوه نامه ارسالی از سوی معاونت درمان وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی و تعریفه هر خدمت بر اساس ضرایب ارزش نسبی تعیین شده خدمات سلامت در کتاب ارزش نسبی خدمات سلامت می باشد. در این خصوص خدمات غربالگری شنوایی نوزادان و شیر خوران زیر ۳ سال طبق شیوه نامه ارسالی معاونت بهداشتی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، تست غربالگری به روش TEOAE در گام نخست برای تمامی نوزادان لازم الاجرا است ولی

برای آندسته از نوزادانی که دارای حداقل یک عامل خطر کم شنوایی و یا دارای نتیجه غربالگری ارجاع می باشند اجرای تست دوم غربالگری به روش AABR الزامی می باشد. نوزاد دارای حداقل یک عامل خطر منتبه به کم شنوایی، صرفنظر از نتیجه گذر (Pass) در آزمایش AABR بايستی بین ۱۲-۹ ماهگی تحت آزمایش ABR تشخیصی قرار گیرند. شایان ذکر است که همه کودکان در تواترهای زمانی مختلف در ۰-۲۸ روزگی، ۲، ۶، ۷، ۱۲، ۹، ۱۵، ۱۸، ۳۰، ۳۶، ۲۴، ۴۸ و ۶۰ ماهگی تحت مراقبت های دوره ای کودک سالم از طریق سوالات عوامل خطر در هر مقطع سنی و اقدامات مراقبتی مربوطه بر حسب نتیجه توسط مراقب سلامت و ثبت آن در سامانه الکترونیک سلامت قرار گیرند (فرآیند خدمت ملاحظه شود). لازم به ذکر است که اجرای آزمایش غربالگری شنوایی در نظام مراقبت های پایه سلامت، یک بار در ۰-۲۸ روزگی انجام شده و نوبت های بعدی غربالگری شنوایی بترتیب در مقاطع ۴، ۵، ۶ و ۱۰ سالگی می باشند.

۲.۵.۲ ضرایب تعریفهای خدمات غربالگری شنوایی نوزادان و کودکان

الف) ضرایب تعریفه ای درج شده در کتاب ارزش نسبی خدمات برای آزمایش های غربالگری شنوایی همگانی نوزادان و کودکان، بر اساس تعرفه های سالیانه ابلاغ شده توسط هیئت محترم وزیران قابل محاسبه و اخذ می باشد. معاونت های بهداشتی بايستی سالیانه مبلغ تعرفه را از واحد اقتصاد درمان، معاونت درمان دانشگاه متبع استعلام نمایند.

ب) در آن دسته از بیمارستان های خصوصی که این خدمات توسط کارشناس شنوایی شناس معرفی شده توسط سازمان بهزیستی ارایه می گردد، تعرفه دریافتی مشابه با بیمارستان های دولتی قابل محاسبه می باشد.

ت) کدهای ملی خدمت ۹۰۰۵۰۰ (آزمون پتانسیل های برانگیخته پایدار شنوایی؛ ABR جامع یا محدود) و ۹۰۰۵۰۵ (تست انتشار صوتی گوش (اسکرینینگ یا تشخیصی) یا TEOAE) متعلق به خدمات غربالگری شنوایی نوزادان و شیرخوران زیر ۳ سال است.

ث) کدهای ملی خدمت به شماره های ۹۰۰۴۷۰ (ادیومتری پایه شامل ادیومتری با طینی صوتی خالص از راه هوا) و ۹۰۰۴۸۵ (اندازه گیری تیمپانیک (تست آمپدانس)) مربوط به خدمات غربالگری شنوایی افراد مقطع سنی ۳ سال و بالاتر است و اجرای همزمان هر دو تست در این گروه های سنی به صورت موازی ضروری می باشد.

فصل سوم

نحوه انجام و مقاطع زمانی اجرای
آزمون های غربالگری شناوی کودکان

(اوایل کودکی، پیش دبستانی، سنین مدرسه)

۳.۱ نیازها و منطق غربالگری شنواهی کودکان

اجرای غربالگری همگانی شنواهی نوزادان، توانایی شناسایی زودهنگام و مداخله های بموقع کم شنواهی مادرزادی را در مدت کوتاهی پس از تولد بمیزان بسیار بالایی بهبود بخشیده است. با این حال، برخی از نوزادان هستند که تحت غربالگری قرار نگرفته اند و یا حتی در صورت انجام غربالگری، می توانند مبتلا به کم شنواهی پیشرونده باشند و حتی در اواخر دوران کودکی علائم کم شنواهی در آنها ظاهر شوند و به این ترتیب اغلب ناشناخته باقی می مانند و در نتیجه تحت درمان مناسب و مراقبت های مربوطه قرار نمی گیرند (۱). علاوه بر این، ابتلا به عفونت های گوشی در بین کودکان مانند ابتلا به انواع اوتیت میانی، یکی از علل شایع کم شنواهی و مراجعه به پایگاههای بهداشتی درمانی می باشد (۱). در صورت عدم شناسایی و برقراری مراقبت های درمانی در این گونه موارد، ابتلا به کم شنواهی و در برخی موارد امکان بروز عوارض جدی تهدید کننده زندگی در کودک بالا می رود. ابتلا به کم شنواهی در طی سال های طلایی تکوین گفتار و زبان آموزی کودک می تواند عاقب جدی و قابل توجهی را متوجه تکامل گفتار و زبان و آموزش کودک کند. شناسایی زودهنگام مشکلات گوش و شنواهی در کودکان و ارائه مراقبت های درمانی و توانبخشی شنواهی، در پیشگیری از اثرات طولانی مدت کم شنواهی بر یادگیری زبان، شناخت، پیشرفت تحصیلی و رشد اجتماعی حیاتی است (۲، ۳).

با توجه به اینکه، در سراسر جهان و در کشور عزیز ما ایران، اکثریت قریب به اتفاق کودکان تحت تعلیم و تربیت کودکستان، پیش دبستانی و دبستانی قرار دارند، فرصتی منحصر به فرد برای انجام غربالگری شنواهی همگانی را برای آنها ایجاد می کند. اجرای همگانی برنامه های غربالگری سلامت گوش و شنواهی کودکان، ابزار مفیدی برای زدودن اثرات مخرب کم شنواهی در پیشرفت آموزش ها، تکامل زبان و شناخت و زندگی شغلی آینده کودک محسوب می شود. همچنین اجرای این برنامه ها فرصتی را برای آموزش کودکان و معلمان در مورد سواد سلامت شنواهی و راههای صیانت و پیشگیری از عوامل خطر ساز سلامت شنواهی و شیوه های شنیدن این را فراهم می سازند (۱).

۳.۲ اصول راهنمای غربالگری شنواهی کودکان

در برنامه غربالگری شنواهی کودکان باید نکات زیر از ابتدا در نظر گرفته شوند:

- خدمات تشخیصی شنواهی شناسی و گوش پزشکی باید قبل از اجرای برنامه های غربالگری شنواهی کودکان و یا به موازات آن ایجاد گرددند. اجرای برنامه باید برای کودکانی که در برنامه های غربالگری شنواهی با نتیجه ارجاع مشخص شده اند در دسترس باشند.

- مسیر ارجاع، مراقبت و مکانیسم های پیگیری در برنامه مداخله کم شنواهی باید بخوبی مشخص شوند تا کودکانی که با کم شنواهی یا بیماری های گوش شناسایی می شوند بتوانند مراقبت های مورد نیاز خود را بموقع دریافت کنند.
- تمامی روش های مداخله، از جمله اجرای خدمات درمان های دارویی و جراحی، فناوریهای شنواهی و توابخشی، باید بر اساس یک رویکرد شخصی و فرد محور، که نیازهای بالینی وی را مورد توجه قرار می دهد، بنا شده و با بافت فرهنگی و منابع موجود سازگار باشدو مهمتر از همه بخوبی در دسترس افراد قرار داشته باشد.
- در هر جا که امکان پذیر باشد، انجام برنامه غربالگری شنواهی کودکان، از ۳ سالگی تا دوران پیش دبستانی و در دوران مدرسه باید عنوان بخشی از اقدامات ادغام یافته در نظام پایه سلامت در پایگاههای بهداشتی اجرا گردد و کودکان باید بطور منظم، یا بصورت مستقل و یا همزمان با سایر مراقبت های بهداشتی از قبیل معاينه عمومی جسمانی، غربالگری چشم و بینایی، مراقبت های دهان و دندان و غیره تحت غربالگری و مراقبت های گوش و شنواهی قرار گیرند.
- مولفه های مسئولیت پذیری حرفه ای، مدیریت عوامل خطر منتبه به کم شنواهی، تضمین کیفیت، مدیریت ثبت داده ها و برنامه ارزشیابی برنامه، باید قبل از اجرای هر برنامه غربالگری تعیین و توسعه داده شوند.

۳.۳ گروه هدف و اهداف غربالگری

- کودکان ۵-۳ ساله، کودکان دوره پیش دبستانی یا مدرسه باید با هدف شناسایی زودهنگام کم شنواهی در موارد زیر در اولین زمان ممکن باید تحت غربالگری شنواهی قرار گیرند:
- کم شنواهی^۶ در یک یا هر دو گوش شامل تمامی اختلالات انتقالی، حسی عصبی و یا آسیب های نوع مختلط در گوش می باشد. در حالت ایده آل، بایستی آستانه شنواهی بیشتر از ۲۰ dBHL در کودکان شناسایی شوند و هدف از غربالگری شناسایی کودکانی با آستانه شنواهی بالاتر از ۲۰ دسی بل در محدوده فرکانس های ۵۰۰، ۱۰۰۰، ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ هرتز می باشد (به کادر ۲.۱ مراجعه کنید).
 - بیماری های گوش که می توانند باعث کم شنواهی در گروههای سنی کودکان شوند، شامل:
 - اوتیت میانی مزمن
 - اوتیت میانی حاد
 - اوتیت میانی همراه با افیوزن
 - سرومی فشرده در مجرای شنواهی خارجی

⁶ غربالگری شنواهی معمولاً فقط شامل انجام آزمایش بررسی مسیرهای هوایی شنواهی می شود و مسیرهای استخوانی شنواهی ارزیابی نمی شوند. به این ترتیب تمایز انواع کم شنواهی از همدیگر شامل نوع انتقالی، حسی عصبی یا مختلط از یکدیگر تنها با انجام ادیومتری تشخیصی امکان پذیر است که باید در دسترس همه کودکانی باشد که در غربالگری اولیه شنواهی با نتیجه ارجاع مشخص شده اند.

○ ناهنجاری های گوش

○ وجود اجسام خارجی در گوش

جدول ۳.۱ ملاحظات تعیین هدف آستانه شنوازی

● در برنامه غربالگری شنوازی کودکان، وجود هر درجه ای از کم شنوازی به میزان ۲۰ دسی بل یا بالاتر باید شناسایی شوند.

وجود کم شنوازی های خفیف نیز می تواند تکامل هنجار گفتار و زبان و پیشرفت تحصیلی کودک را تحت تأثیر منفی خود قرار دهد. پس در حالت ایدال هدف اصلی از غربالگری شنوازی کودک شناسایی زودهنگام کم شنوازی بیشتر از ۲۰ دسی بل می باشد.

● در شروع اجرای برنامه غربالگری شنوازی کودکان ۵-۳ سال و پیش دبستان، در ابتداء منطقی است که آستانه های بالاتر مانند

۳۰dBHL یا ۳۵dBHL را هدف غربالگری قرار داد و پاسخ یا عدم پاسخ شنوازی کودک در این سطح از ارائه اصوات ملاک نتیجه "گذر" و یا "ارجاع" در غربالگری شنوازی باشد. این ملاحظه عمده بدلایل زیر است چرا که اندازه گیری آستانه های پایین تر از ۲۵dBHL یا ۲۰ مشکل می باشد:

◆ ارزیابی آستانه های شنوازی در حضور سروصدای زمینه (درون اتاق و محیط اطراف) بیشتر از ۴۰ dBA دشوار است.

◆ اندازه گیری در این سطح می تواند منجر به افزایش تعداد ارجاعات برای ارزیابی تشخیصی شده و از این رو می تواند

برای سیستم های بهداشتی چالش ایجاد نماید. یا

◆ ممکن است منجر به نسبت بالایی از ارجاعات مثبت کاذب شود، که به نوبه خود می تواند به تحمیل بار بیش از حد روی سیستم بهداشتی و در نتیجه ایجاد بی اعتمادی در فرآیند غربالگری شود.

۳.۴ سن مناسب برای غربالگری و توالی مراقبت ها

همه کودکان باید از نظر کم شنوازی و وجود بیماری های گوش در مقاطع سنی ۴، ۵، ۶، ۸ و ۱۰ سالگی غربالگری شوند. بررسی های

گوش و شنوازی مدارس باید به طور منظم در مقاطع زیر انجام شود:

○ در دوره پیش دبستان و دوره مهد کودک؛ و

○ در هنگام ورود به مدرسه

○ طی سال های تحصیلی در کلاس های ۱، ۲، ۳، ۷ و ۱۱

مقاطع تحصیلی ذکر شده در بالا بر اساس دستورالعمل های موجود جهانی می باشد. زمان واقعی برای انجام غربالگری پیش دبستانی یا مدرسه باید توسط هر کشور بر اساس اپیدمیولوژی بیماری های گوش و کم شنوازی و منابع موجود تعیین شود. در کشور ما برنامه

غربالگری شنوازی در ۴ و ۵ سالگی، کودکان بدو ورود به مدرسه و پایه های ۱، ۲ و ۴ تحصیلی توصیه می شود و سپس بر اساس توسعه ظرفیت نظام سلامت، به تدریج تعداد دفعات آن را افزایش داده خواهد شد. در همین راستا در کشور، پیمایش عوامل خطر کم شنوازی و تعیین شیوع کم شنوازی مبتنی بر جمعیت در گروههای سنی بصورت ملی در سال ۱۴۰۰ انجام شد که نتایج آن بطور قطعی می تواند در آینده نزدیک در توسعه ظرفیت های نظام سلامت مورد استفاده قرار گیرد.

علاوه بر موارد فوق، در صورتیکه معلمان یا والدین / مراقب در مورد وضعیت شنوازی کودک ابراز نگرانی کنند، کودک باید برای انجام معاینه گوش و بررسی تشخیصی شنوازی به مراکز بهداشتی درمانی سطح دوم ارجاع در حوزه دانشگاه علوم پرشنگی آن منطقه ارجاع داده شود.

۳.۵ پرسنل مجاز برای غربالگری

با توجه به تعداد دانش آموخته های رشته شنوازی شناسی و حضور آنها در اکثر شهرهای کشور، انجام غربالگری شنوازی کودکان و نوجوانان باید در وهله اول محدود به:

الف- ادیولوژیست های دارای مدرک کارشناسی و گواهی صلاحیت غربالگری پس از طی دوره آموزشی مربوطه از اداره سلامت گوش و شنوازی وزارت بهداشت و معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی حوزه استحفاظی مربوطه باشد.

ب- با توجه به همگانی بودن غربالگری شنوازی در کشور و احتمال عدم دسترسی به ادیولوژیست در اجرای برنامه غربالگری شنوازی در برخی از شهرهای دانشگاههای کشور، مدیران غیرواگیر معاونت های بهداشت می توانند پس از استعلام اداره بهزیستی و انجمن علمی شنوازی شناسی، و پس از اطمینان از عدم حضور شنوازی شناس در آن منطقه، از پرسنل پشتیبانی مرتبط و آگاه دارای مدرک کارشناسی حوزه های بهداشت در سایر برنامه های غربالگری شهر شاغل تحت نظارت یک شنوازی شناس دارای گواهی صلاحیت کار معرفی شده از سوی انجمن علمی شنوازی شناسان ایران برای صرفا اجرای آزمایشات غربالگری و ثبت داده ها استفاده نمایند.

۳.۶ آزمایشات غربالگری

برای غربالگری شنوازی کودکان / دانش آموزان، بهره گیری از روش های غربالگری زیر باید در نظر گرفته شوند (نوع آزمون، ابزارها و روش های مورد استفاده در جدول ۲.۱ توضیح داده شده است).

دستگاه های ادیومتر و تیمپانومتری قابل حمل می باشند. این دستگاهها قابلیت حمل توسط دست را بخوبی دارا بوده و به دلیل آنکه آسیبهای شنوازی در میان این گروه سنی در اکثر موارد به دلیل مشکلات گوش میانی یا ضایعه در حلزون شنوازی (cochlea) می باشد، چنین ترکیب تجهیزاتی می تواند بخش قابل توجهی از وجود اختلالات شنوازی در کودکان و بزرگسالان را با حساسیت مطلوب شناسایی نماید. دستگاه های مذکور معمولاً آسیب های شنوازی خفیف را نیز به خوبی تشخیص می دهند.

• غربالگری شنواهی آستانه های هدایت هوایی اصوات خالص، بمنظور تعیین پاسخ شنیداری کودک در فرکانس های

منتخب هدف (20 dBHL/25 dBHL/30 dBHL/35 dBHL).

• معاینه گوش شامل اتوسکوپی برای کشف اختلالات گوش در کودک باید انجام شود. باید توجه کنید که اتوسکوپی فقط

در جایی مجاز به انجام می باشد که پزشک و یا ادیولوژیست حضور داشته باشند و پشتیبانی تصمیم گیری برای معاینه و تشخیص بیماری های گوش (چه در محل یا از راه دور) در دسترس باشد. در شرایطی که چنین پرسنل یا پشتیبانی در دسترس نباشد، اتوسکوپی و تمپانومتری باید انجام نشود.

• تمپانومتری (هرجا که امکان پذیر باشد)، باید به عنوان بخش الزامی از برنامه غربالگری گوش و شنواهی انجام شود.

۳.۷ مکان اجرای غربالگری شنواهی

غربالگری و مراقبت های شنواهی کودکان ۳-۵ سال بهتر است در پایگاههای بهداشتی منتخب در سطح شهرهای استحفاظی دانشگاههای مربوطه انجام شود ولی برای سهولت دسترسی به دانش آموزان، غربالگری در این گروههای سنی می تواند در محیط مدرسه در مکانی مناسب طبق دستورالعمل نیز انجام پذیرد. مکانی آرام برای اجرای غربالگری در داخل محل مدرسه شناسایی شود و سطوح سر و صدا در ان مکان از قبل بررسی شود. مهم است که اطمینان حاصل شود که سطح سر و صدا در طول غربالگری شنواهی از حداقل سطوح مجاز (MPL^7) تجویز شده برای هدفون انتخابی و سطح غربالگری تجاوز نکند. علاوه بر این، هنگام اجرای غربالگری شنواهی در صورت مشاهده افزایش گذرا در سطح میزان سروصدای محیطی، غربالگری باید متوقف شود. سطوح نویز را می توان با استفاده از یک صدا سنج در صورت وجود یا با استفاده از اپلیکیشن های معتبر و رایگان تلفن همراه برای اندازه گیری سطح نویز اندازه گیری نمود. در شرایطی که سنجه های صوتی در دسترس نیستند، مجریان غربالگری می توانند با بررسی آستانه های شنواهی خود با دستگاه غربالگر موجود، توانایی شنیدن سیگنال های صوتی را در آن محیط تعیین کنند و به این ترتیب در آن محیط غربالگری، مناسب بودن سایت را آزمایش کنند.

۳.۸ نحوه اجرای غربالگری شنواهی

الگوی زیر برای اجرای آزمایشات غربالگری شنواهی کودکان در یک اتاق لازم است:

- ۱ - بهترین و ساکت‌ترین مکان و زمان برای انجام غربالگری انتخاب شود.
- ۲ - تجهیزات غربالگری طبق الگوی زیر در محل مربوطه مستقر نمایید.

⁷ maximum permissible levels

○ اتوسکوپ و دستگاه ادیومتری و لوازم جانبی (مثل ظرف پنبه و الکل، ظرف پروبهای تمپانومتری) را روی میز کار مستقر نمایید.

○ میز کار و محل استقرار بیمار و ادیولوژیست ترجیحاً بصورتی باشد که نیمرخ کودک به سمت میز باشد و ترجیحاً بهتر است سمت چپ کودک بطرف آزمایش کننده باشد.

○ حتماً در ابتدای روزِ کاری دستگاه و عملکرد آن را روی گوش خود بررسی نمایید. پروب را در یکی از گوشهای خود قرار دهید و تمپانومتری را فقط در یک گوش اجرا نمایید. از اعمال فشار درست دستگاه و صدای صحیح پروب تون اطمینان حاصل نمایید. سپس گوشی ادیومتری را روی گوش خود قرار داده و در سطح شدت 20 dB به ترتیب در تمامی ۴ فرکانس مورد نظر در گوش راست و چپ ارائه داده و برابری سطح شدت صدا در دو گوش و عدم وجود اعوجاج و اصوات اضافی کلیک یا خش خش مطمئن شوید.

تصویر ۱-۳- نحوه صحیح اجرای غربالگری شنوایی کودکان

○ حتماً در انتهای هر روز کاری اسپیکولوم ها و پروبهای ضد عفونی کرده، بالشتک گوشی را ضد عفونی نمایید، میز و دستگاه و سنبلهای را با مواد ضد عفونی تمیز نمایید (ترجیحاً از مایع یا اسپری آماده (دکونکس یا محلول ساولون) استفاده نمایید).

۳- در آزمایش ابتدا هر دو گوش را اتوسکوپی نمایید. در صورت وجود جرم، عفونت، پارگی، دیگر نیازی به تست غربال نیست و بلا فاصله کودک به پزشک ENT و یا کودکان ارجاع شود. در صورتی که در ظاهر مجرماً و پردهٔ صماخ موارد فوق دیده نشود تست تمپانومتری را ابتدا انجام دهید.

۴- پس از توضیح به کودک، از او بخواهید آرام نشسته، حرف نزدہ و حرکت نکند. پروب را در گوش قرار داده و تست تمپانومتری را در دو گوش انجام دهید. اطلاعات را ذخیره کنید.

۵- پس از تمپانومتری، ادیومتری را به کودک توضیح داده، گوشی را روی گوش قرار دهید. بهتر است تست را از گوش راست و فرکانس ۴۰۰۰ هرتز آغاز کنید و تا ۵۰۰ را چک کنید و سپس در گوش چپ از ۵۰۰ تا ۴۰۰۰ هرتز را چک نمایید. اطلاعات را ذخیره نمایید.

۶- اگر کودک نتوانست در تست همکاری کند. با فرکانس ۱۰۰۰ هرتز یا ۴۰۰۰ هرتز در سطح شدت ۴۰ دسی بل (و در صورت عدم همکاری در شدت ۶۰ دسی بل) آشناسازی را انجام دهید. آشناسازی بصورتی است که چندین بار صدا را به کودک ارائه داده و از او بخواهید و به او بیاموزید که با شنیدن صدا دستش را بالا ببرد یا دکمه را فشار دهد.

۷- نتیجه تستها بایستی الزاما در سامانه الکترونیک سلامت کودک ثبت شود.

۸- در فواصل زمانی معین نتایج را بصورت الکترونیکی / یا مستند طبق مستندات و چارتھای ارائه شده به ستاد اعلام نمایید این کار بصورت ماهیانه انجام شود.

۹- اگر نتیجه تست غربالگری کودک «ارجاع» بود، چه باید کرد؟ برای این موضوع دو حالت وجود دارد :
الف) وجود جرم یا عفونت پرده صماخ در اینصورت طبق بند سوم این برگه عملیاتی عمل شود.

ب) هنگامی که نتیجه تست غربالگری در یک یا هر دو گوش ارجاع باشد برگه ارجاع را به والدین ارائه داده ضمن ثبت در پرونده کودک برگه ارجاع را به والدین ارائه داده و پیگیریهای بعدی را انجام دهید.

۱۰- در صورت ناکامل شدن تست (به جهت ترس، گریه، خرابی دستگاه، ...) به صورت زیر عمل شود :
الف) پس از رفع عیوب فوق تا زمانی که در مکان غربالگری حضور دارید مجدداً کودک را تست نمایید و نتایج ثبت شود.

ب) هرگاه به هر دلیلی نتوانستید کودک را تست کنید نتیجه مربوط به کودک ناکامل ثبت شود و او را با فرم مخصوص به مرکز تشخیص ارجاع نمایید.

جدول ۳.۲ تست های غربالگری گوش و شنوایی

نوع آزمایش	ابزار مورد استفاده	روش اجرای آزمایش	ملک ارجاع
ادیومتر غربالگری	ادیومتری پاسخ مرسوم (غیر فرکانسی)	هر دو گوش به طور جداگانه در سه فرکانس (۱KHz، ۲KHz و خودکار).	کودک پاسخ ندهد: • با معیار سطح آستانه. • در یک یا چند فرکانس.

<p>● حداقل دو مورد از سه بار.</p> <p>پاسخ ندادن در هر یک از گوش ها باید ملاکی برای ارجاع باشد.</p>	<p>● ۴KHz، در سطح ثابت ۲۵ dBHL، ۲۰ dBHL و ۳۰ dBHL آزمایش شوند.</p>
	<p>یک رویکرد افتراقی را می توان اتخاذ کرد، بدین صورت که سطح دسی بل را در ۱ KHz افزایش می دهد تا از نتیجه مثبت کاذب به دلیل نویز زمینه جلوگیری شود. برای مثال، اگر آستانه ۲۵ dBHL شناوی ای هدف dBHL باشد، غربالگری در ۲۵ dBHL برای فرکانس ۲ کیلوهرتز و ۴ کیلوهرتز انجام می شود، اما در شدت ۳۰ dBHL برای فرکانس ۱ کیلوهرتز انجام می شود.</p>
<p>آستانه های کشف گفتار برای گروه های سنی خاص مطابق با آستانه شناوی ای هدف در ۲۰ dBHL/۲۵ dBHL/۳۰ dBHL/۳۵ dB</p> <p>مشخص شده است.</p>	<p>هر دو گوش با هم تست می شوند. اپلیکیشن تلفن هوشمند باید طوری کالیبره شود تا ارجاع افراد با نسبت گفتار در نویز در سطوح آستانه هدف ۲۰ dBHL/25 dBHL/ 30 dBHL/35 dBHL تنظیم شود.</p>
<p>● ترشحات گوش مشاهده می شود.</p> <p>● شناسایی بصري مواردي که قبلاً شناسایی نشده بودند. نقص(های) سازه ای</p> <p>● سرومون يا اجسام خارجي ضربه خورده.</p> <p>● سوراخ يا ساير ناهنجاري هاي غشائي تمپان آشكار است.</p>	<p>● هر یک از گوشها بطور جداگانه معاينه شوند.</p> <p>● معتبر موجود می باشد که می توان از آن بخوبی استفاده کرد.**</p> <p>● اتوسکوپ (ابزار ارزان قيمت و با منظور آن بخوبی استفاده ناهنجاري هاي آشكار، و معاينه اتوسکوبی</p>
	<p>تست سه عددی در حضور نویز، مانند hearWHO ابزار سازمان جهانی بهداشت که می تواند در نویز يا تست گفتار در نویز: بالاي ۹ سال مورد استفاده قرار گيرد.</p>
	<p>● معاينه گوش خارجي بمنظور شناسایي ناهنجاري هاي آشكار، و معاينه اتوسکوبی</p>

تیمپانوگرام نوع B و یا C	هر یک از گوشها بطور جدایانه ارزیابی شوند.	تیمپانومتری و یا تیمپانومتر دستی قابل حمل	ارزیابی فشار گوش میانی (در صورت امکان)
--------------------------	---	---	--

نمونه ای از گزینه های کم هزینه، محدوده Arclight است. برای دسترسی می توانید به سایت زیر مراجعه نمایید.
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7041821>

3.9 معیارهای ارجاع

همانطور که در قبل بدان اشاره شد، برنامه غربالگری کودکان باید با خدمات مراقبت گوش و شنوایی مرتبط باشد تا کودکانی که مبتلا به بیماری های گوش یا کم شنوایی هستند بتوانند به مراقبت های مورد نیاز دسترسی داشته باشند. اقداماتی که باید برای نتایج آزمایش های مختلف انجام شود به شرح زیر است:

۳.۹.۱ نتیجه "گذر": به کودکانی که پس از غربالگری شنوایی نتیجه "گذر" دارند، و دارای معیارهای "ارجاع" نیستند، باید توصیه به اجرای مراقبت های شنوایی و گوش و آموزش های مربوطه شود و اطلاعاتی در مورد مراقبت از گوش و شنوایی در اختیار آنها قرار گیرد.

۳.۹.۲ نتیجه "ارجاع": کودکان با نتیجه "ارجاع" از غربالگری شنوایی باید توسط مراقب سلامت، پس از ثبت در سامانه پرونده الکترونیک، به پزشک مرکز بهداشتی ارجاع شده تا پس از معاینه کودک در اسرع وقت برای اجرای اقدامات تشخیصی و مداخله های درمانی توانبخشی به متخصص گوش، گلو، بینی، و برای انجام آزمایشات تشخیصی کامل شنوایی به واحد شنوایی شناسی تشخیصی ارجاع و پیگیری شود.

۳.۹.۳ "علائم هشدار": کودکانی که پس از غربالگری گوش و شنوایی هشدار «علائم هشدار» دریافت می کنند، صرف نظر از نتیجه غربالگری، باید برای ارزیابی بیشتر ارجاع داده شوند. در این زمینه طبق بوکلت کودک ناخوش باید عمل شود. هشدارهای پرچم قرمز عبارتند از:

- ابراز نگرانی والدین/مراقب یا معلم در مورد وضعیت سلامت شنوایی کودک، تاخیر در وضعیت تکامل گفتار و زبان، بی توجهی، مشکلات یادگیری یا هر گونه مشکل گوش (بدون توجه به نتایج آزمایش کودک).
- وجود ترشحات از گوش؛ اگر ترشحات گوش بدبو باشد، کودک باید بصورت اورژانس ارجاع فوری گردد.
- وجود قرمزی و تورم دردناک در پشت گوش (ماستوئید)؛ و
- وجود درد حاد در گوش یا اطراف آن.

3.10 ارزیابی های تشخیصی کودک

خدمات تشخیصی برای ارزیابی کم شنوایی کودکان، که الزاماً بایستی در مرکز تشخیصی شنوایی شناسی موجود باشد شامل موارد زیر است:

- ارزیابی تشخیصی شنوایی به روش اندازه گیری تون خالص (باید شامل اندازه گیری آستانه های هدایت هوایی و استخوان بطور توان باشند).
- معاینه اتوسکوپی یا میکروسکوپی و
- تمپانومتری یا دیگر اندازه گیریهای مربوط به وضعیت گوش میانی.

انواع آزمایشات تشخیصی انجام شده باید توسط پزشک متخصص گوش و شنوایی شناس تعیین وضعیت شده و پس از معاینه متخصص گوش، گلو، بینی ممکن است نیاز به انجام آزمایش های تخصصی نورولوژیک و یا آزمایشات تصویربرداری و رادیولوژیک مورد نیاز باشد.

۳.۱۱ مداخله های درمانی / توانبخشی

همه کودکانی که با کم شنوایی یا بیماری های گوش شناسایی می شوند باید به خدمات مداخلات مناسب دسترسی سریع داشته باشند. نیاز به چنین خدماتی باید بر اساس توصیه پزشک از طریق رویکرد خانواده محور، با در نظر گرفتن موارد زیر باشد:

- ماهیت و شدت کم شنوایی.
- بیماری های گوش و عوارض احتمالی.
- بیماری یا بیماری های همراه.
- ترجیح خانواده برای نوع مداخله و مشارکت همه اعضاء خانواده.
- منابع در دسترس؛ و
- ملاحظات فرهنگی.

طیف خدمات برای اجرای مداخله های درمانی / توانبخشی عبارتند از:

- مدیریت درمانی بیماری های گوش.
- جراحی گوش میانی.
- استفاده از فناوری های شنوایی، مانند سمعک، یا سایر دستگاه های قابل کاشت، مانند کاشت گوش میانی یا حلقه.
- استفاده از فن آوری های کمک شنوایی، مانند حلقه های القایی شنوایی، سیستم های مادون قرمز، سیستم FM؛ یا سیستم های میکروفون از راه دور (تجهیزات با ورودی مستقیم شنوایی)؛
- روشهای مختلف درمان توانبخشی شنوایی.

- زبان اشاره و سایر ابزارهای جایگزینی حسی، در صورت لزوم (برای مثال استفاده از روش‌های گفتار خوانی و زبان اشاره دستی). یا خدمات زیرنویس.

مهم است که والدین/مراقب کودک مبتلا به اختلالات گوشی و یا کم شنوازی، راهنمایی و حمایت مناسب را با سهولت و قابل فهم دریافت کنند، به عنوان مثال می‌توان از طریق تشکیل و معرفی آنها به گروه‌های حمایتی والدین، آنها را اتصال داد و حمایت آموزشی و توانبخشی را ارائه نمود. علاوه بر این، معلمان باید (از طریق والدین/مراقب) از نیازهای کودک مطلع شوند تا در شرایطی که سازگاری‌های خاصی مورد نیاز است (به عنوان مثال، نشستن کودک در جلوی کلاس، کاهش سطح سر و صدای محیطی، استفاده از سیستم‌های لوپ و غیره) آن موارد را بخوبی مدیریت نمود.

۳.۱۲ ارتقای سلامت شنوازی

اجرای برنامه خدمات غربالگری شنوازی که به مشکلات سلامت گوش و شنوازی کودکان می‌پردازد، فرصتی را برای ارتقای ظرفیت خدمات سلامت گوش و شنوازی در نظام خدمات پایه سلامت فراهم می‌کند. به کودکان، خانواده‌ها/مراقبین، معلمان و کارکنان مدرسه باید اطلاعاتی در مورد اهمیت موارد زیر ارائه شود:

- مراقبت از سلامت شنوازی.
- مراقبت از گوش، از جمله «بایدها و نبایدها» برای برقراری شنوازی سالم و ایمن.
- فرآیند شنیدن ایمن، از جمله استفاده از محافظه‌های گوش و شنوازی، شیوه‌های شنیدن ایمن، و ابزارهای موجود از جمله استفاده از اپلیکیشن‌های شنیدن ایمن.

۳.۱۳ مدیریت داده‌ها

اصول مدیریت داده‌های غربالگری، تشخیص و مداخله درمانی/ توانبخشی کودکان باید به طور واضح در دستورالعمل‌های اجرایی به عنوان یک الزام مشخص شود و مکانیسم گزارش دهی و فرآیند کنترل کیفیت برنامه تعریف شود.

- پروتکل مدیریت ثبت داده‌ها باید بر اساس معیارهای سامانه الکترونیک سلامت موجود باشد:
- نتایج اجرای آزمایشات غربالگری، تشخیص و نحوه مداخله‌های درمانی و توانبخشی به والدین و معلمان کودک اعلام گردد.
- از محترمانه بودن اطلاعات افراد و نتایج آزمایشات اطمینان حاصل شود.
- در ثبت نتایج داده‌ها و نگهداری آنها در پرونده الکترونیک سلامت و امکان گزارش گیری و ارزشیابی و پایش‌ها اطمینان حاصل شود و یا در غیر اینصورت ثبت داده‌ها باید شامل موارد زیر باشد:

- ثبت داده های غربالگری با ذکر تاریخ/ها (مثلاً نتیجه غربالگری برای هر فرکانس، سطوح نویز، محیط غربالگری)؛
- توصیه های ارائه شده؛
- نیروی بهداشتی برنامه که پیگیری های لازم را انجام می دهد؛ و
- نظارت بر نتایج در کودکان با نتیجه ارجاع در غربالگری تحت برنامه.
- گزارش دهی منظم به سطوح بالاتر دانشگاهی و ستادی برای رسیدگی و پاسخ به سوالاتی مانند:

 - چند درصد از جامعه هدف غربالگری شدند؟
 - از بین کسانی که غربالگری شدند، چند درصد برای ارزیابی های بیشتر گوش و شنوایی ارجاع شدند؟
 - از بین افرادیکه از مرحله غربالگری ارجاع شده اند چند درصد تحت ارزیابی های تشخیصی دقیق قرار گرفتند؟
 - چند درصد از کل افراد غربالگری شده دارای بیماری گوش یا مشکلات شنوایی بوده اند؟
 - چه نوع بیماری های گوشی یا مشکلات شنوایی شناسایی شد؟
 - تجزیه و تحلیل داده ها و سازوکار گزارش دهی:

 - نظارت بر روند اجرا در طول برنامه؛
 - نشان دادن نیاز و اهمیت اجرای برنامه غربالگری گوش و شنوایی در مدارس؛
 - اجرای روش های کنترل کیفیت؛ و
 - آموزش و بازخورد به آزمایش کنندگان و مربیان.

۳.۱۴ پیش نیازهای ادغام برنامه غربالگری گوش و شنوایی در کودکان

در هنگام طرح ریزی و استقرار برنامه پیشگیری و کنترل مشکلات گوش و سلامت شنوایی برای کودکان و دانش آموزان مدارس، عوامل زیر باید در به روشنی در نظر گرفته شود:

- خدمات مراقبت از گوش و شنوایی باید برای کودکان با نتیجه ارجاع در برنامه غربالگری شنوایی، در دسترس باشند یا به طور همزمان توسعه داده شوند.
- سطوح نویز در محل غربالگری باید کنترل شود.
- تجهیزات غربالگری باید به طور منظم (ترجیحاً حداقل یک بار در سال) با استفاده از تجهیزات قابل اعتماد کالیبره شود.
- رضایت یا موافقت باید توسط والدین/مراقب و فرزند داده شود (فعال یا منفعل، در راستای سیاست های مناطق تحت پوشش دانشگاه).
- روشهای ضدعفونی و رعایت دستورالعمل های بهداشتی برای کنترل عفونت و همه گیری بخوبی طرح ریزی و اجرا شود.
- مدیریت و پاسخگویی برنامه باید تضمین شود.

- روش های تشخیصی باید برای پیگیری ارجاعات در محل وجود داشته باشد.

۳.۱۵ بهره گیری از تله مددسین برای غربالگری کودکان مدرسه رو

در مناطقی که دارای محدودیت سرمایه های انسانی تخصصی هستند، برنامه غربالگری گوش و شنوایی را می توان از طریق استفاده از خدمات پزشکی از راه دور انجام داد که به موجب آن مراقبین بهداشت آموزش دیده، می توانند ارزیابی لازم را در محل انجام دهند و با درمانگران در یک مکان دوردست ارتباط برقرار کنند. با بررسی تصاویر و نتایج آزمایشات، پزشکان می توانند مراقبین بهداشتی را از طریق تشخیص احتمالی و ارجاع برای درمان و مراقبت های ضروری آن راهنمایی کنند. اتصال از راه دور می تواند در زمان واقعی انجام شود. یا معاینه و تصاویر را می توان برای بازبینی بعدی توسط پزشک ذخیره کرد و بازخورده را به روشی محدود در آن زمان ارائه کرد تا مداخله اولیه را تسهیل کند.

۳.۱۶ عوامل خطر کم شنوایی

الف- کلیه کودکان ۳-۵ سال می توانند به صورت درخواستی و یا اجباری و یا در شرایطی که کودک در معرض خطر کم شنوایی باشد مورد غربالگری شنوایی قرار گیرند.

ب- شاخص های تاخیری در شروع آسیب شنوایی (delayed-onset)، آسیب های شنوایی حسی عصبی پیشرونده و یا اکتسابی و / یا آسیب های انتقالی شامل:

۱- نگرانی پدر و مادر و یا پرستار کودک مبنی بر شاخصه های شنوایی، گفتار، زبان کودک و / یا تاخیر رشدی کودک بر اساس مشاهده و / یا شاخصه های استاندارد غربالگری رشدی تکاملی کودک (فرم شماره.....)

۲- سابقه خانوادگی کم شنوایی ارثی دوران کودکی؛

۳- عفونت های دوران جنینی، مانند سیتومگالوویروس، سرخجه، سیفلیس، تبخال و توکسوپلاسموز؛

۴- ناهنجاریهای سر و صورت، از جمله افرادی که دارای ناهنجاری های مورفولوژیکی لاله گوش و مجرای شنوایی خارجی می باشند؛

۵- داروهای اتوکسیک (نه محدود به آمینوگلیکوژیدها)، شامل موارد مورد استفاده در دوره های مختلف و یا در ترکیب با دیورتیک های حلقه ای؛

- ۶- منژیت باکتریایی و عفونت های دیگر همراه با کم شنوایی های حسی-عصبی؛
- ۷- استیگماتا یا شواهد دیگر همراه با یک سندروم شناخته شده که شامل کم شنوایی حسی عصبی و / یا انتقالی می باشد؛
- ۸- ضربه به سر همراه با از دست دادن آگاهی و یا شکستگی جمجمه؛
- ۹- نوروفیبروماتوزیس نوع II یا اختلالات نوروڈژنراتیو و،
- ۱۰- اوتیت میانی راجعه همراه با افیوژن به مدت حداقل ۳ ماه.

فصل چهارم

فرایند خدمت منطبق بر سامانه یکپارچه
پرونده الکترونیک سلامت

۴. فرایند خدمت ارزیابی و غربالگری شناوی نوزادان منطبق بر سامانه یکپارچه پرونده الکترونیک سلامت

۴.۱ چگونه نوزاد را در مراقبت اول ۰-۲۸ روزگی از نظر سلامت شناوی ارزیابی کنید:

بهورز/مراقب سلامت در اولین گام مراقبت شناوی در زنجیره خدمت، از والدین درباره انجام غربالگری شناوی و عوامل خطر مراقبت اول (قبل از یک ماهگی) سؤال کرده و سپس نوزاد را طبقه‌بندی و نتیجه را در سامانه الکترونیک سلامت ثبت می‌کند.

تبصره ۱:

ورود داده‌های مربوط به غربالگری شناوی نوزادان الزاماً بایستی قبل از یک ماهگی در سامانه الکترونیک سلامت ثبت گردد. این فعالیت با ایجاد دسترسی به این سامانه در مراکز جامع سلامت بهداشت شهرستان و یا در پایگاه‌های بهداشتی غربالگری مستقر در بیمارستان‌ها و زایشگاه‌های سراسر کشور امکان پذیر می‌باشد.

تبصره ۲:

در صورت عدم دسترسی به سامانه الکترونیک سلامت، نتیجه غربالگری شناوی نوزاد بایستی در کارت غربالگری توسط شناسنامه ارائه دهنده خدمت، پس از مهر و امضاء و درج محل اجرای غربالگری و تاریخ اجرای آزمایش، در کارت مخصوص "گزارش غربالگری، تشخیص و مداخله زودهنگام کم شناوی نوزاد و شیرخواران کشور" ثبت گردیده و ضمن ارائه یک نسخه از کارت مربوطه به والدین نوزاد، اطلاعات آن توسط شناوی شناس به طور مرتباً به کارشناس شناوی ستاد دانشگاه مربوطه بصورت مکتوب گزارش گردد (رجوع شود به پیوست‌ها، صفحه ۱۰۸).

۴.۱.۱ آیا تست غربالگری شناوی ۰-۲۸ روزگی انجام شده است؟

در صورت انجام غربالگری شناوی نوزادی در بیمارستان یا هر مرکز دیگری که نتایج آن بدلیل عدم دسترسی به سامانه الکترونیک سلامت ثبت نشده باشد، از والدین نوزاد بخواهید تا کارت مربوطه را ارایه نمایند و نتیجه غربالگری درج شده روی کارت را در سامانه‌های پرونده الکترونیک سلامت ثبت نمایید. نوزاد را از نظر عوامل خطر کم شناوی ارزیابی کنید.

پرسش‌های ارزیابی عوامل خطر کم شناوی که باید در مراقبت‌های ۰-۲۸ روزگی توسط بهورز/مراقب سلامت از والدین سوال شود، در جدول زیر قید شده است.

بررسی بروز عوامل خطر مناسب به کم شنوایی در توالی سنی مراقبت ها:

نوزاد با علامت خطر کم شنوایی در این برنامه، نوزادی محسوب می شود که حداقل یکی از عوامل خطر زیر را

دارا باشد:

الف: عوامل خطر ابتلا به کم شنوایی در بخش نوزادان سالم

۱. سابقه خانوادگی وجود کم شنوایی دائمی در دوران کودکی در خویشاوندان نزدیک (پدر، مادر، خواهر، برادر، پدربرزگ، مادربرزگ، خاله، دایی، عمه، عمو، فرزندان ایشان)
۲. سابقه ابتلا به عفونت های رحمی مثل هرپس (تبخال)، سیفلیس، سرخجه، ویروس سیتومگالو و توکسوپلاسموز و HIV در دوران بارداری
۳. عدم انجام غربالگری شنوایی و یا وجود نتیجه ارجاع در غربالگری شنوایی نوزاد
۴. ابراز نگرانی والدین از کم شنوایی نوزاد یا ابراز تاخیر در تکامل زبانی فرزندشان و عدم صدا سازی آهنگین مثل قان و قون در نوزاد و شیرخوار
۵. سابقه ازدواج های خانوادگی نزدیک در والدین نوزاد
۶. وجود هر گونه ناهنجاری در سر و صورت نوزاد مانند بد شکلی های لاله گوش یا مجراء، شکاف در کام و یا لب، وجود زائد گوش (Ear Tags)، وجود سوراخ یا منافذ روی گوش، و ناهنجاری های استخوان گیجگاهی
۷. وجود یافته های فیزیکی سندرومی روی موها و یا سر که همراه با کم شنوایی حسی عصبی و یا انتقالی دائمی هستند، مانند وجود یک دسته موی سفید در جلوی پیشانی کودک
۸. وجود مشکلات دوران بارداری و زایمان مانند مسمومیت های دوران حاملگی (فشار خون بالا و دیابت) و زایمان سخت

ب: عوامل خطر ابتلا به کم شنوایی نوزادان بستری در بخش نوزادان

۱. وجود زردی بالا در نوزاد (بیلی رویین بالا) خصوصا اگر نیاز به تعویض خون باشد. لازم به ذکر است که وجود هر گونه غلظت بالای بیلی رویین غیر مستقیم و یا آزاد در خون (indirect or free bilirubin) که بطور بالقوه و با تایید پزشک دارای اثرات سمی باشد بایستی عنوان عامل خطر کم شنوایی محسوب گردد.

۲. سابقه مصرف داروهای دارای خطر بالا برای بروز کم شنوایی (اتوکسیک) مانند خانواده آمینوگلیکوزیدها شامل استرپتومایسین، اریترومایسین، نئومایسین، جنتامایسین، توبرامایسین، آمیکاسین و ... و داروهای دیورتیکی مثل فورسماید (لازیکس) در کودک و یا مصرف در دوران بارداری (با توجه به خلاصه پرونده و یا اطمینان پدر یا مادر به استفاده از حداقل یک داروی استفاده شده از لیست فوق سه حالت در نظر گرفته می‌شود: الف- خیر، ب-بلی، ج- اطمینان ندارم. در صورت مواجهه با پاسخ‌های بلی و یا اطمینان ندارم، نوزاد در طبقه بندی دارای عامل خطر قرار می‌گیرد).

۳. مشاهده علائم فیزیکی مربوط به سندرم هایی که همراه با اختلالات شنوایی انتقالی یا حسی عصبی هستند.

۴. وجود سندرم های همراه با کم شنوایی یا وجود کم شنوایی های پیشرونده و یا کم شنوایی های دیر-آغاز مثل نوروفیبرماتوز نوع ۲، استئوپتروزیس، و سندرم آشر و دیگر سندرم های شناخته شده شایع مانند واردنبگ، آلپورت، پندرد، و ژرول-لانک نیلسون.

۵. اختلالات نورودئنراتیو مانند سندرم هانتر، یا نوروپاتی های حسی حرکتی مثل آتاکسی فردریش و سندرم شارکوت-ماری-توث.

۶. نتیجه کشت-مثبت عفونت های پست ناتال همراه با کم شنوایی حسی عصبی شامل منژیت های تایید شده با منشا باکتریال و ویروسی (بویژه ویروس هرپس و واریسلا).

۷. کودکان مبتلا به اتیت میانی بیش از ۳ ماه

ج: عوامل خطر ابتلا به کم شنوایی نوزادان بستری در بخش مراقبت های ویژه (NICU)

۱. نوزاد نارس و یا سن بارداری کمتر از ۳۷ هفته

۲. وزن هنگام تولد کمتر از ۱۵۰۰ گرم

۳. مراقبت از نوزادان با اقامت بیش از ۵ روز در NICU و یا هر یک از موارد زیر بدون در نظر گرفتن طول اقامت شامل بکارگیری دستگاه جایگزین قلب و ریه (ECMO)، سیستم تهویه کمکی، قرار گرفتن در معرض داروهای اتوکسیک (جنتامایسین و توبرامایسین) یا دیورتیک های حلقوی (فوروزماید / لازیکس) و زردی بالا (هیپربیلی روびنیمی) که نیاز به تعویض خون در آنها دارد. هر کودکی که در بخش مراقبت های ویژه نوزادان (NICU) برای مدت ۵ روز یا بیشتر بستری باشد، بایستی ضرورتا توسط یک ادیولوژیست آموزش دیده مورد آزمایش غربالگری پاسخ‌های شنوایی ساقه مغز (AABR) قرار گیرد.

۴. امتیاز آپگار ۰ تا ۴ در یک دقیقه اول و ۰ تا ۶ در ۵ دقیقه اول

۵. سابقه قرار گیری در معرض دستگاه تهویه مکانیکی طرف مدت زمان ۵ روز یا بیشتر

۶. سابقه ضربه به سر بویژه شکستگی های استخوان گیجگاهی و قاعده جمجمه که باعث از دست رفتن هوشیاری یا بستری شدن در بیمارستان گردد.

۷. شیمی درمانی

نکته: پاسخ مثبت به هر یک از سوالات عوامل خطر، کودک را در طبقه بندی دارای عامل خطر قرار می دهد.

طبقه‌بندی:

۴.۱.۱.۱. الف. نوزاد بدون عامل خطر

در صورتی که نتیجه تست OAE در بدو تولد گذر باشد نوزاد در دسته "مشکل شنوایی ندارد"، طبقه‌بندی می‌شود و به والدین توصیه کنید با در دست داشتن نتیجه تست مطابق با توالی های بعدی مراقبت کودک سالم در اولین مراقبت بعدی مراجعه نماید.

در صورتی که نتیجه تست AABR ضرورتا بایستی در مورد کودک انجام پذیرد. در صورتی که نتیجه تست AABR گذر باشد، نوزاد در دسته "مشکل شنوایی ندارد"، طبقه‌بندی می‌شود و در این صورت به والدین توصیه کنید با در دست داشتن نتیجه تست دوم غربالگری، در اولین مراقبت بعدی کودک مراجعه نماید.

در صورتی که نتیجه تست دوم AABR، رجایع باشد، نوزاد در دسته "مشکل شنوایی دارد"، طبقه‌بندی می‌شود و برای درخواست آزمایش های تشخیصی شنوایی شناسی بایستی به پزشک ارجاع گردد.

طبقه‌بندی:

۴.۱.۱.۲. ب. نوزاد دارای عامل خطر

در صورتی که نتیجه تست OAE گذر باشد، با توجه به وجود عامل خطر کم شنوایی در کودک انجام آزمایش دوم غربالگری شنوایی نوزاد به روش AABR ضروری است. در صورتی که نتیجه این مرحله به روش AABR گذر باشد کودک در طبقه بدون مشکل قرار گرفته و به والدین توصیه کنید تا مطابق با توالی مراقبت کودک سالم در زمان های بعدی مراجعه نماید.

تذکرہ: هر نوزاد با نتیجه بدون مشکل یا "گذر" در هر یک از دو مرحله آزمایشات غربالگری شنوایی (OAE و AABR) با توجه به وجود عامل خطر مناسب به کم شنوایی (به صفحه ۴۱ و ۴۲ عوامل خطر کم شنوایی رجوع شود) بایستی در سن ۹-۱۲ ماهگی یک بار تحت ارزیابی تشخیصی به روش ABR قرار گیرد.

در صورتی که نتیجه AABR، ارجاع باشد، نوزاد را علاوه بر این که برای درخواست آزمایش های تشخیصی به پزشک گروه سلامت ارجاع می دهید بایستی والدین را در خصوص انجام یک نوبت دیگر آزمایش ABR تشخیصی در سن ۹-۱۲ ماهگی آگاه نموده و در سامانه الکترونیک سلامت ثبت نمایید.

۴.۱.۲.۲ ب. نوزاد عامل خطر دارد:

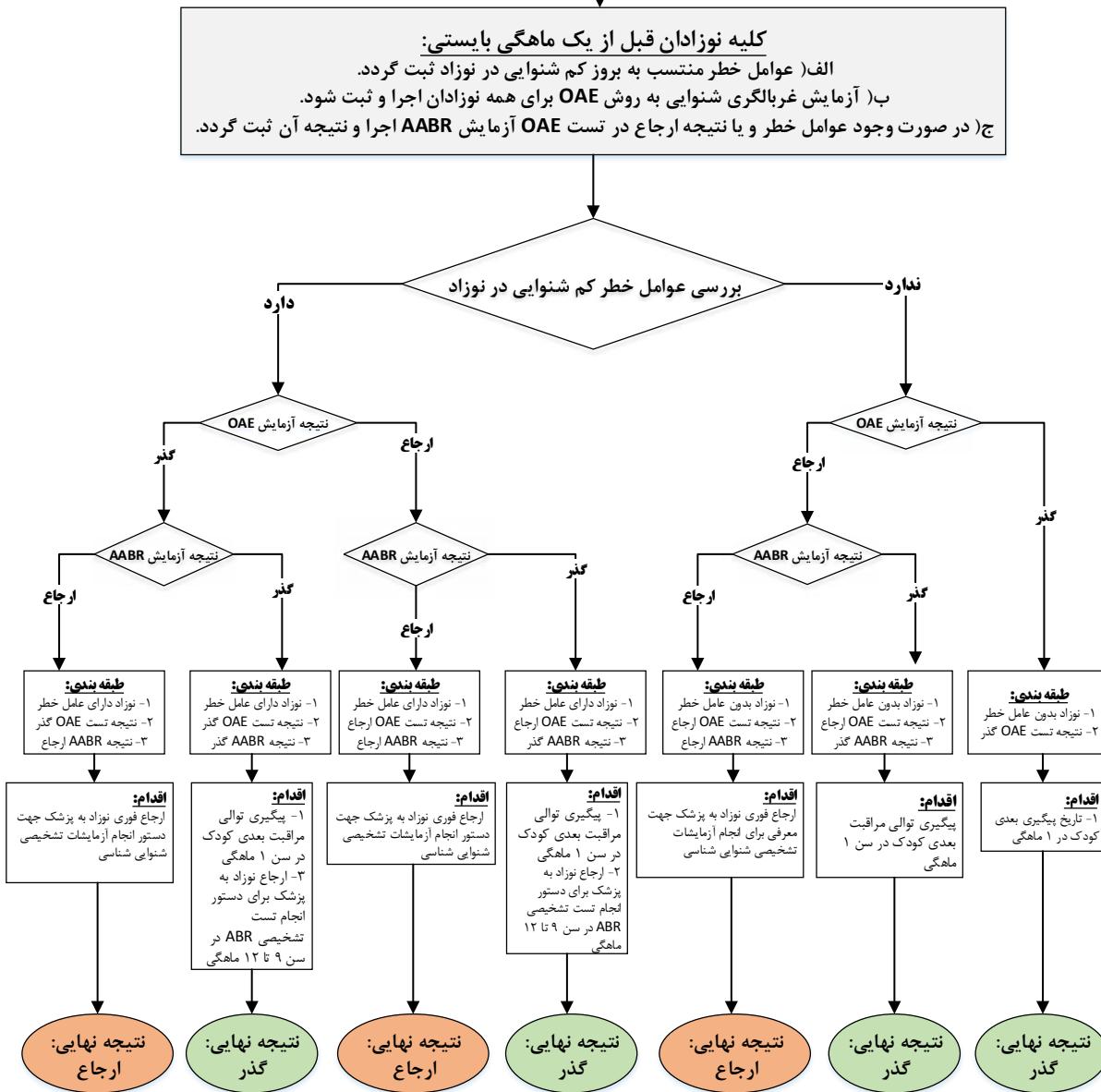
در صورتی که نتیجه تست OAE ارجاع باشد، انجام آزمایش دوم غربالگری شنوایی به روش AABR بلادرنگ برای نوزاد ضروری است. هنگامی که نتیجه این مرحله از غربالگری به روش AABR، گذر باشد کودک در طبقه "بدون مشکل" قرار گرفته و به والدین توصیه کنید تا مطابق با توالی مراقبت کودک سالم در زمان های بعدی مراجعه نماید.

تذکر: هر نوزاد با نتیجه بدون مشکل یا "گذر" در هر یک از دو مرحله آزمایشات غربالگری شنوایی (AOE و AABR) با توجه به وجود عامل خطر مناسب به کم شنوایی (به صفحه ۴۱ و ۴۲ عوامل خطر کم شنوایی رجوع شود) بایستی در سن ۹-۱۲ ماهگی یک بار تحت ارزیابی تشخیصی به روش ABR قرار گیرد.

در صورتی که نتیجه AABR ارجاع باشد، نوزاد را علاوه بر این که برای درخواست آزمایش های تشخیصی به پزشک گروه سلامت ارجاع می دهد بایستی والدین را در خصوص انجام یک نوبت دیگر آزمایش ABR تشخیصی در سن ۹-۱۲ ماهگی آگاه نموده و در سامانه الکترونیک سلامت ثبت نمایید.

فرایند خدمت،
منطبق بر سامانه یکپارچه
پرونده الکترونیک سلامت

غربالگری شنوایی نوزاد ۰ تا ۲۸ روزه (بدو تولد)

تذکر:

۱- این برنامه عوامل خطر مناسب به کم شنوایی باید در مقاطع سنی مختلف مراقبت نوزادان و کودکان، توسط مراقب سلامت مورد بررسی قرار گیرند مقاطع سنی شامل ۰، ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸ ماهگی.

۲- بطوط مثال در صورتی که اولین خدمت مراقبتی کودک در ۳ ماهگی باشد، مراقبت بعدی کودک طبق توالی مراقبت ها بایستی در اولین توالی مراقبتی یعنی در سن ۴ ماهگی فعال گردد.

۳- مان طلایی برای انجام خدمت مراقبت غربالگری شنوایی حداکثر تا یک ماهگی است ولی در مواردی که کودک به هر دلیل با تأخیر برای انجام غربالگری اولیه مراجعه می نماید، امکان ثبت خدمات تا پایان سن ۵ ماهگی کودک در سامانه الکترونیک سلامت کودک بایستی امکان‌پذیر باشد.

۴- خدمات غربالگری نوزادان تنها در یک نوبت انجام و قابل ثبت می باشد و امکان ثبت غربالگری مجدد برای یک نوزاد مجاز نمی باشد.

نکته:

ارجاع فوری برای اجرای آزمایشات تشخیصی شنوایی شناسی در دو حالت زیر باید صورت پذیرد:

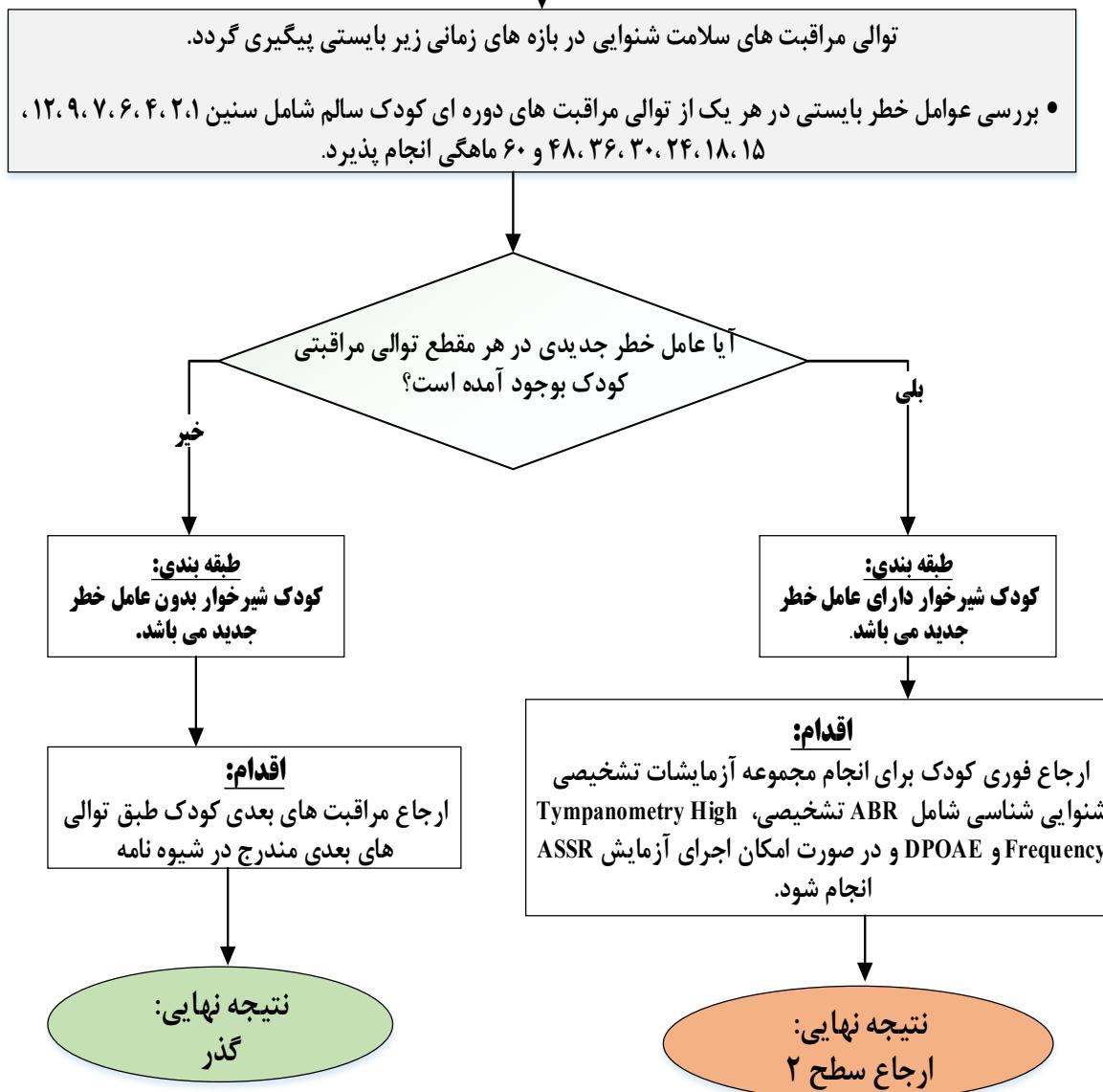
۱. هر وقت نتیجه آزمایش غربالگری شنوایی نوزاد به روشن AABR بصورت "ارجاع" مشخص شده باشد.

۲. در صورتیکه نتیجه غربالگری شنوایی نوزاد **"گذرا"** باشد ولی در توالی مراقبت های بعدی، عامل خطر جدید برای نوزاد

مطرح باشد در آنصورت نوزاد بدون انجام غربالگری مجدد بایستی برای آزمایشات تشخیصی سطح دوم مراقبت ها ارجاع

شود.

فرآیند توالی مراقبت ها

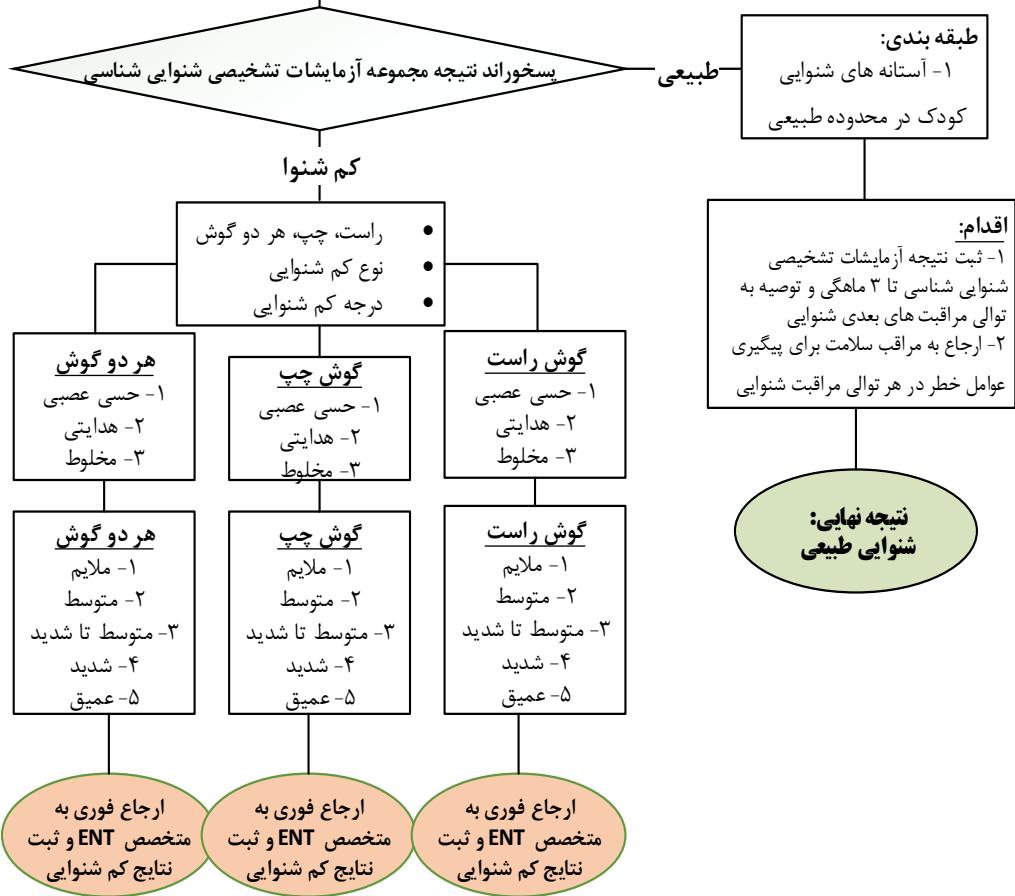

فرآیند ارجاعی پزشک سلامت

کودک نیازمند ارجاع جهت انجام مجموعه آزمایشات تشخیصی شنوایی شناسی

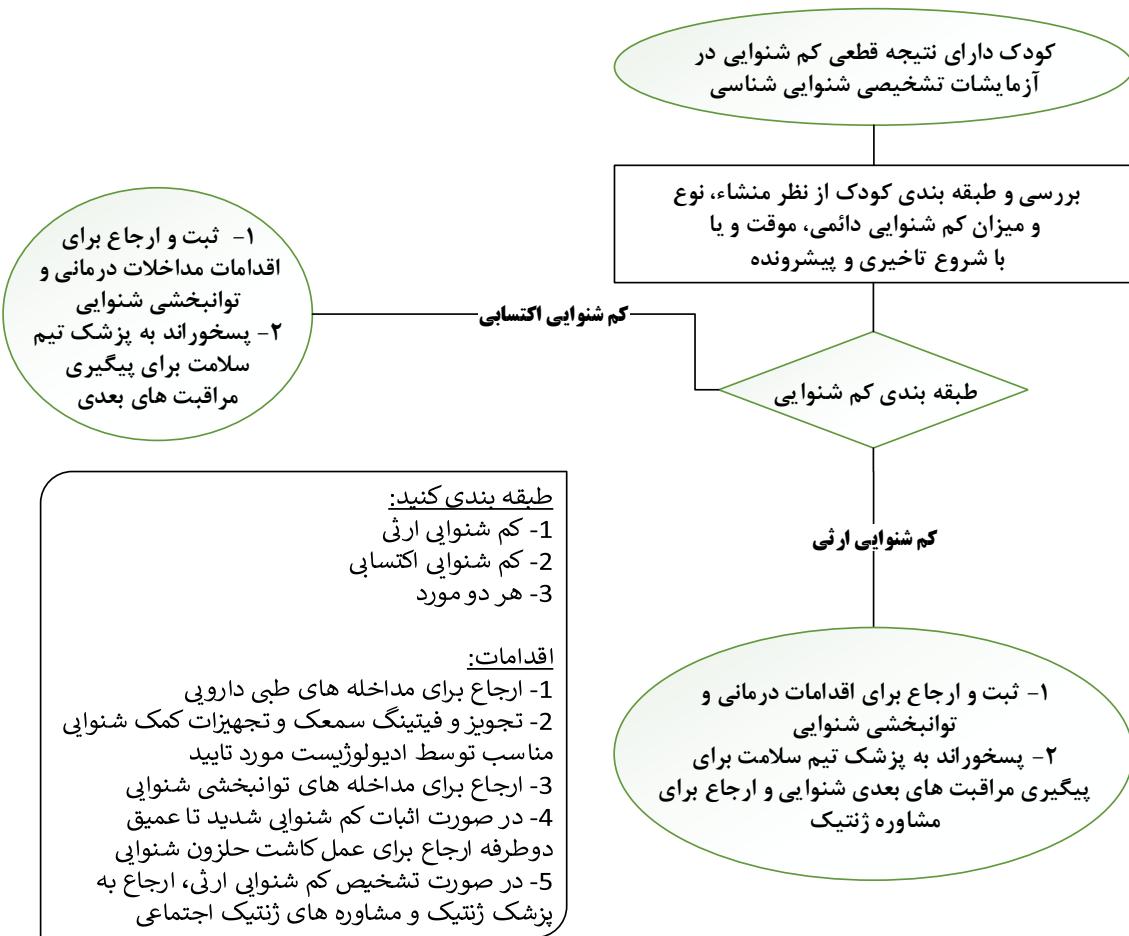
- ۱- وجود حداقل یک عامل خطر منتنسب به کم شنوایی در کودک
- ۲- نتیجه ارجاع در آزمایش غربالگری به روش AABR
- ۳- کودک دارای یکی از عوامل خطر در هر یک از توالی های مراقبت شنوایی بر اساس بولت کودک سالم

* درخواست ارجاع فوری به مرکز تشخیصی شنوایی شناسی منتخب،
جهت انجام مجموعه آزمایشات تشخیصی شنوایی شناسی

ارزیابی شنوایی کودک ۰-۲۸ روزه با نتیجه کم شنوایی قطعی در آزمایشات کامل تشخیصی شنوایی شناسی

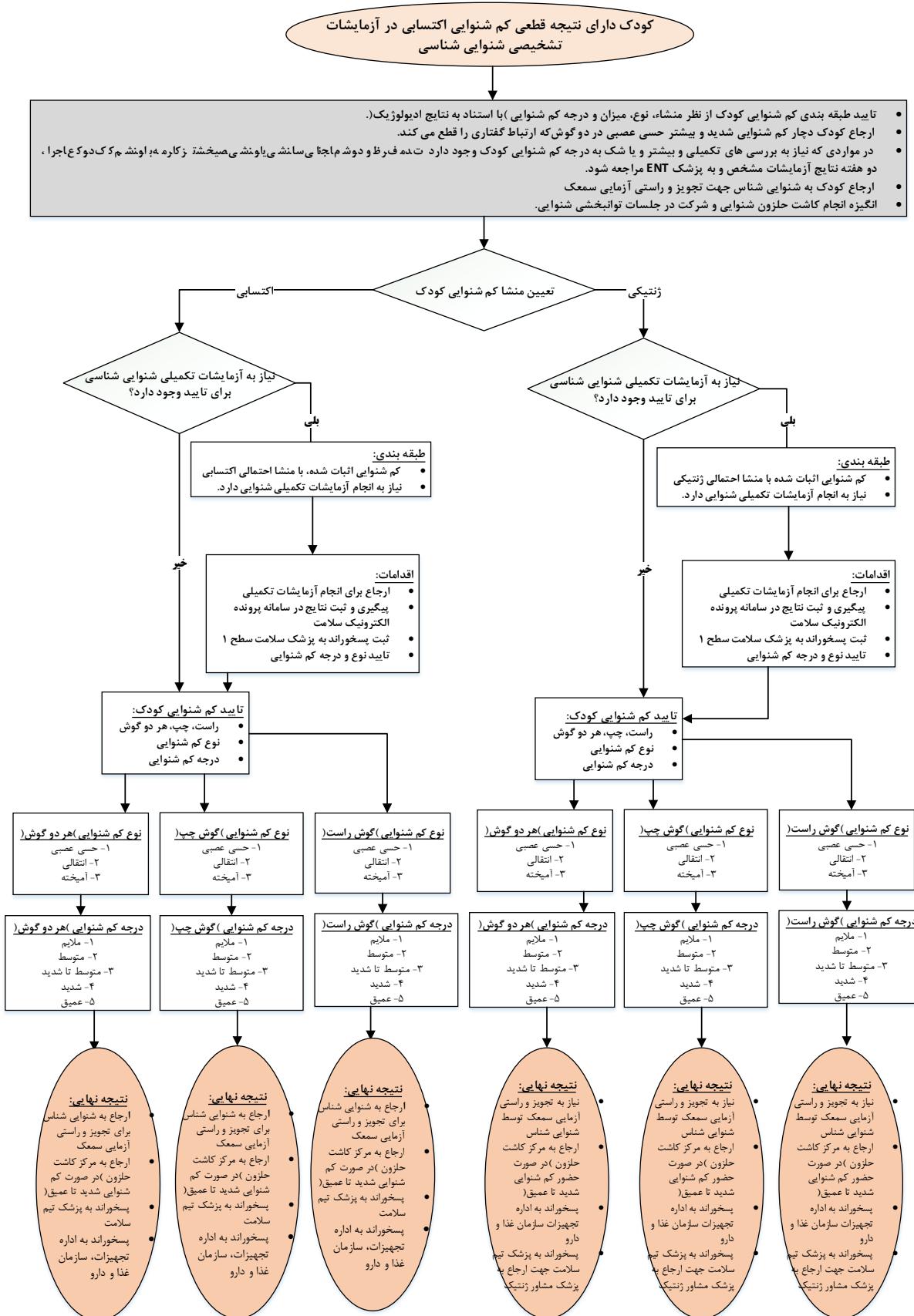
این خدمت توسط پزشک متخصص ENT انجام می‌شود

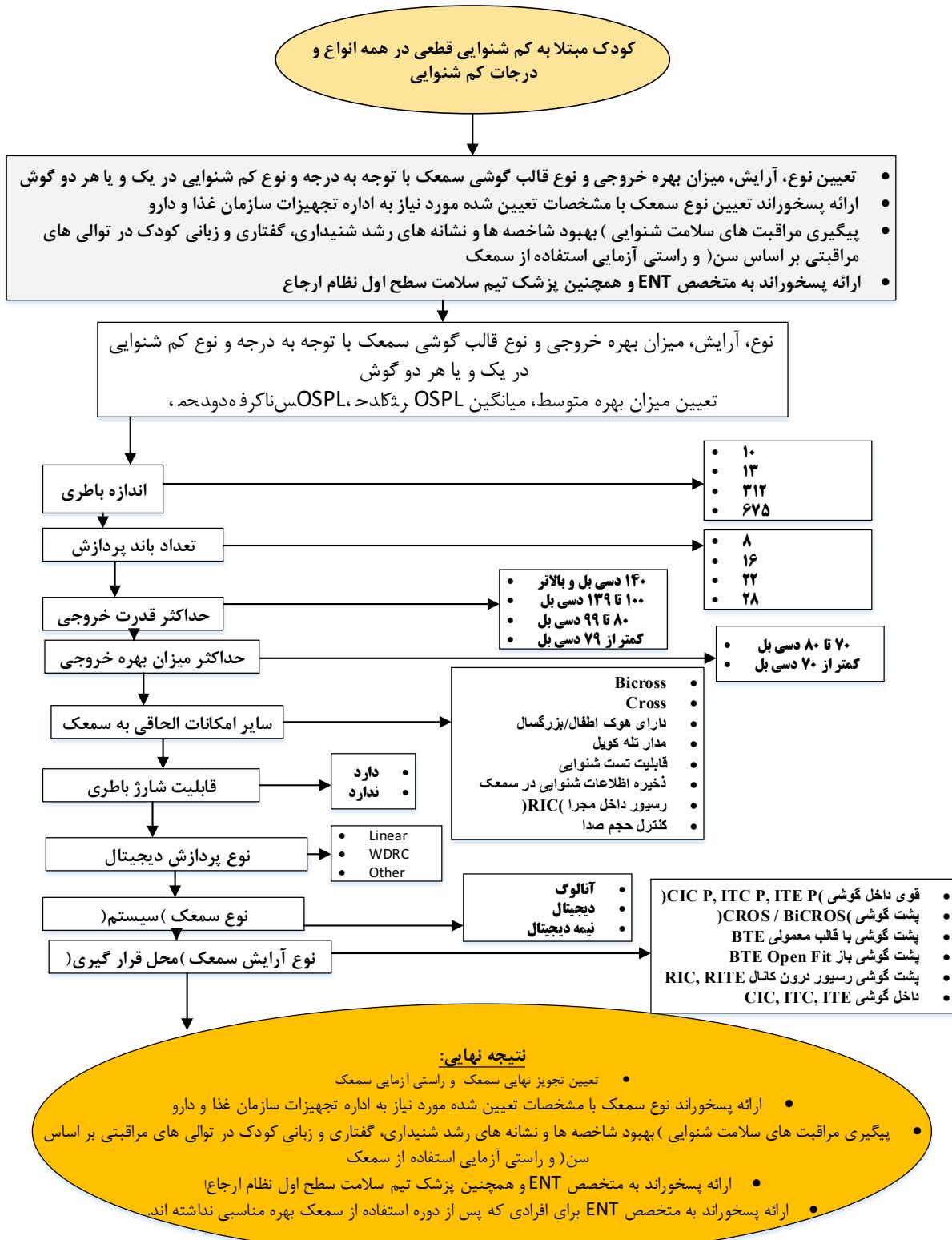
طراحی سامانه به گونه‌ای باشد که یا یک هفته قبل برای مادر یا پدر پیامک یادآوری بفرستنده یا اینکه مراقب هشدار دریافت کند و با پدر یا مادر برای پیگیری مراجعه تماس بگیرد.

فرآیند اقدامات مداخلات درمانی و توانبخشی شنوایی کودک (قبل از ۶ ماهگی)

این خدمت توسط پزشک متخصص ENT انجام می‌شود

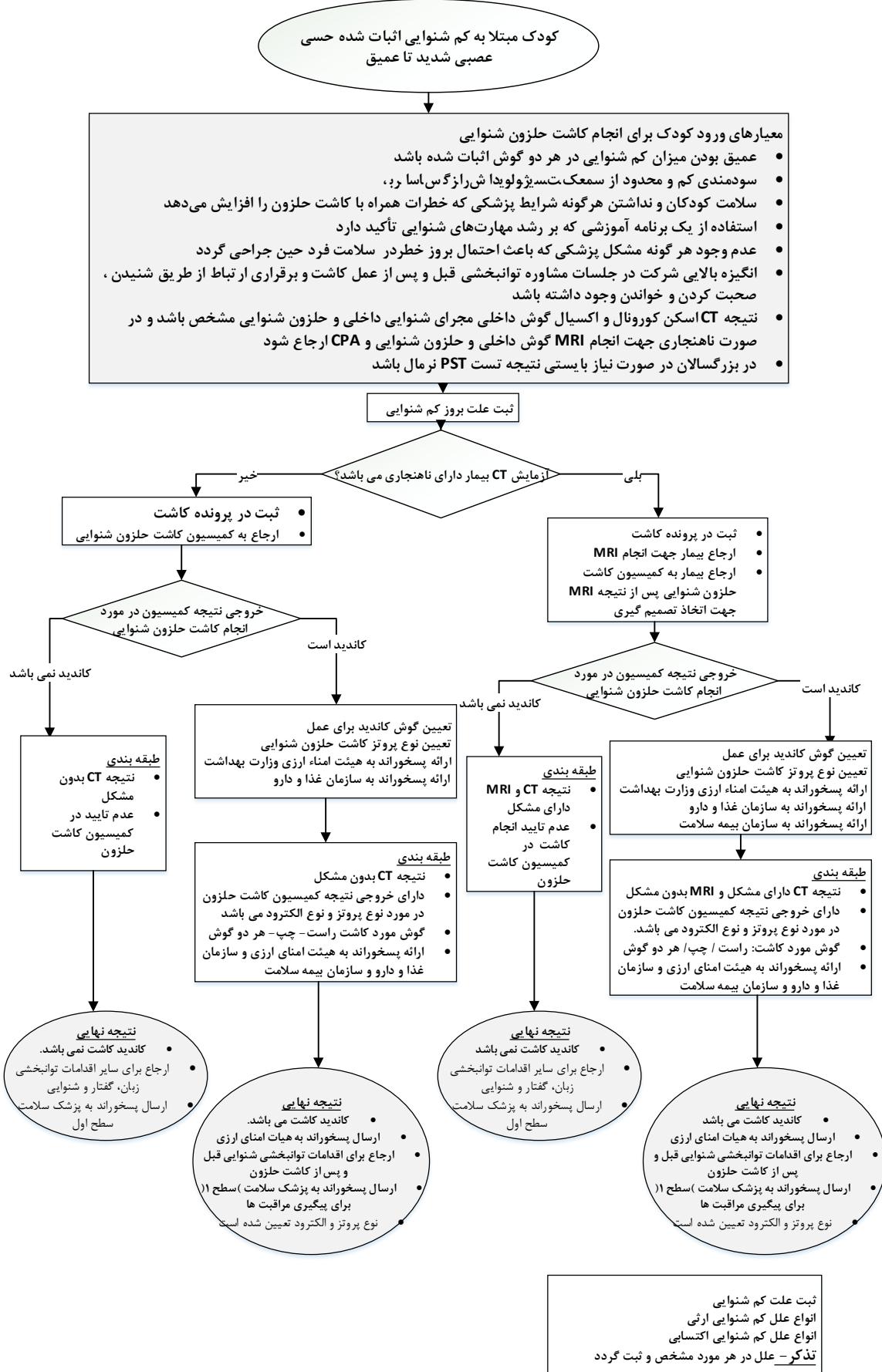

فرآیند مداخلات توانبخشی مربوط تجویز و راستی آزمایی سمعک
(این خدمت توسط شناوایی شناس انجام می شود)

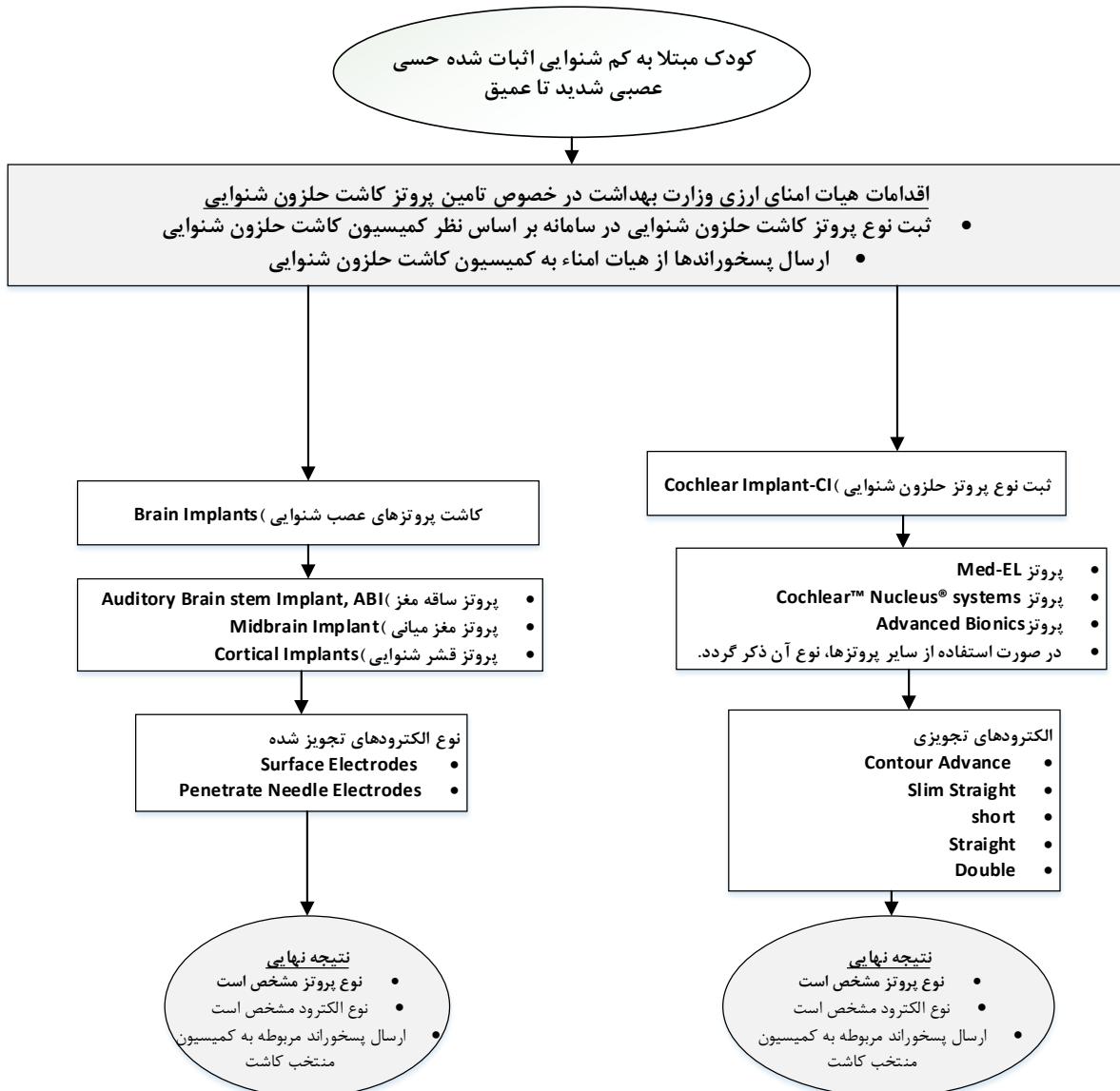

Average gain, Average OSPL, Maximum OSPL, Frequency range, Total Distortion at 500 Hz, 800 Hz, 1600 Hz
(OSPL = Output Sound Pressure Level at 90 dB)

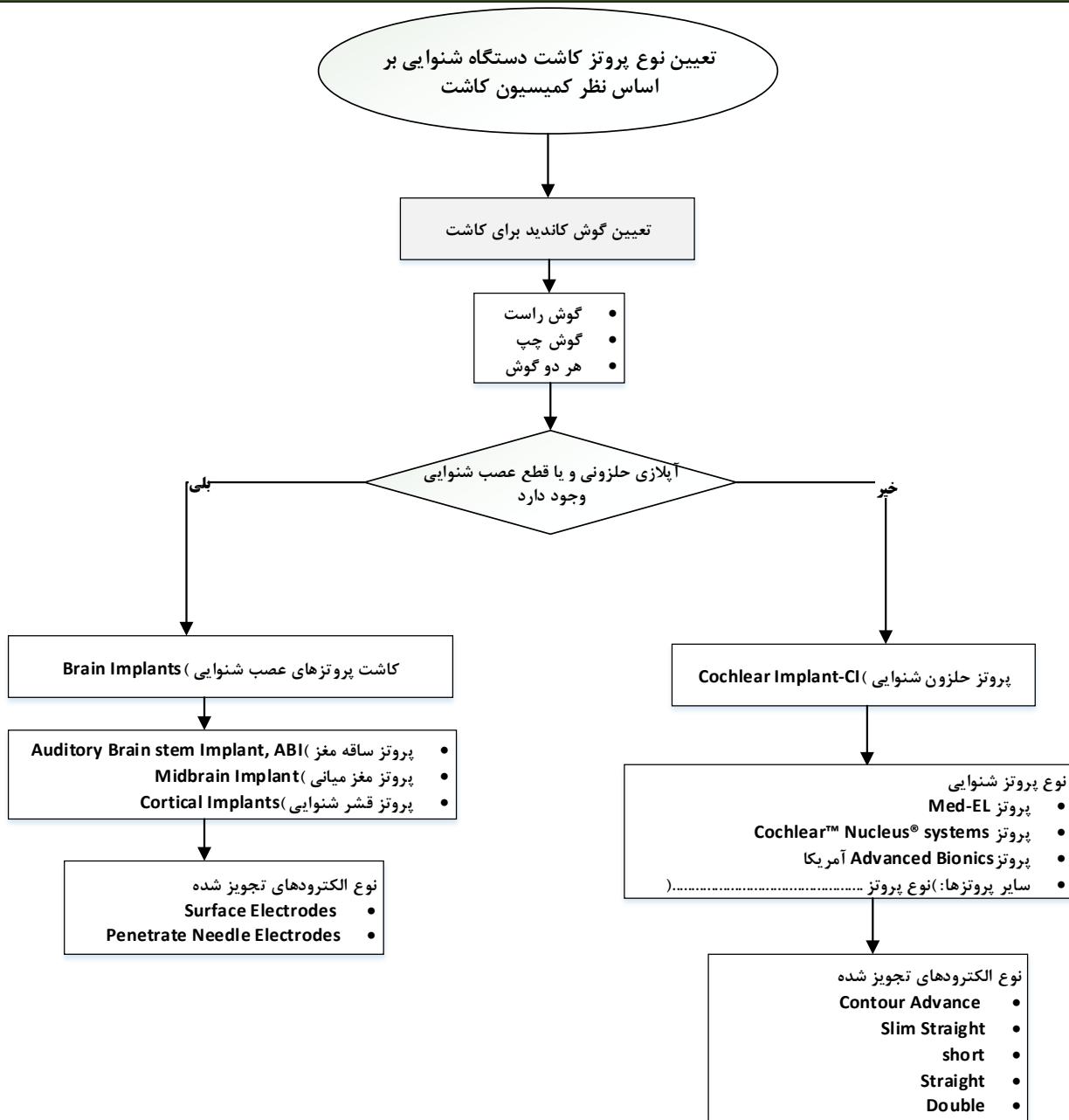
فرآیند مداخلات درمانی / توانبخشی کاشت حلزون شنواهی در مراکز منتخب کاشت
(این خدمت در مراکز کاشت حلزون شنواهی انجام می شود)

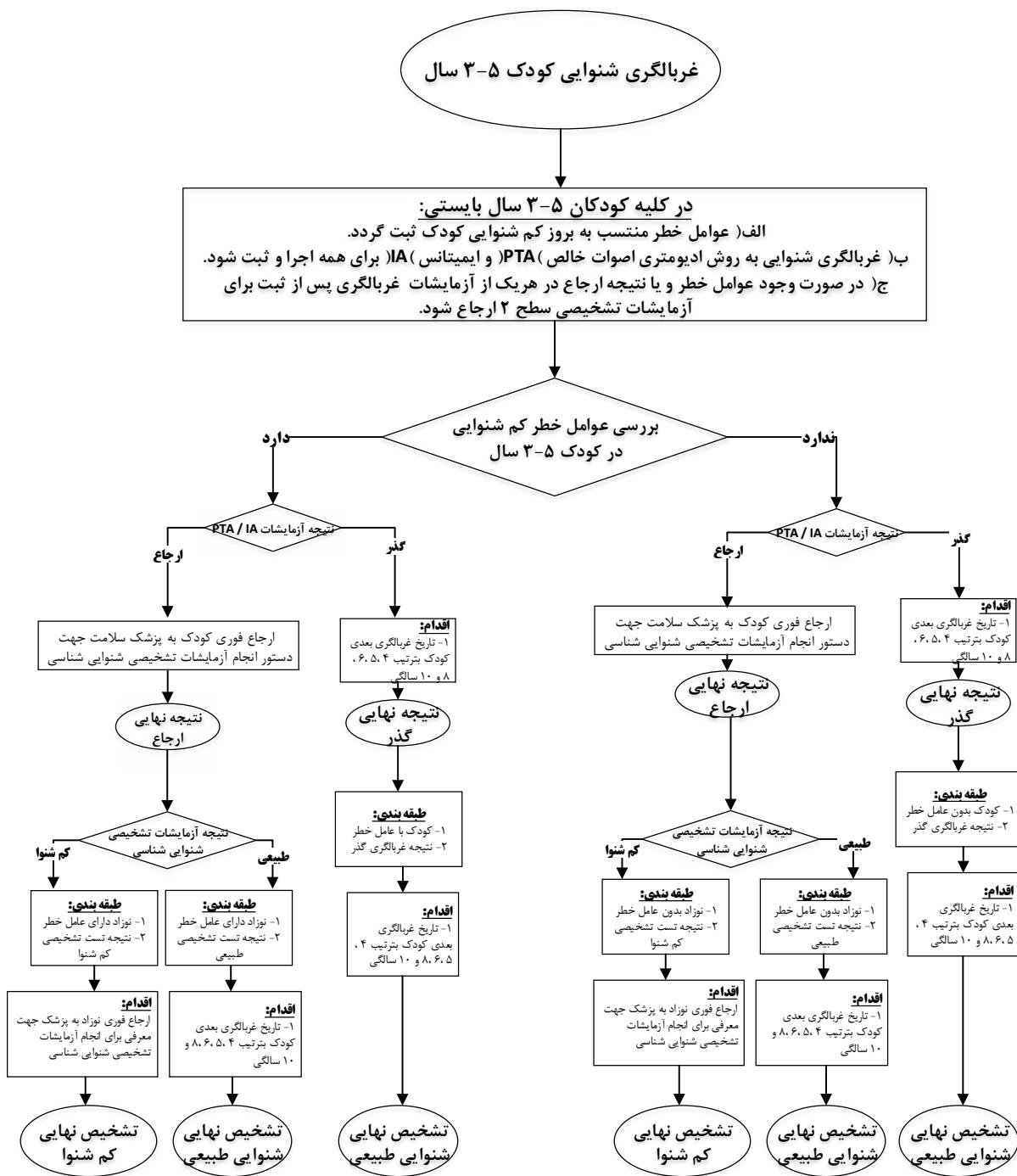
فرآیند اقدامات هیات امناء ارزی در مورد تامین پروتز کاشت حلزون شنوایی
این خدمت در هیات امنای ارزی وزارت بهداشت انجام می شود

**فرآیند مداخلات درمانی - توانبخشی کاشت حلزون شنوایی
این خدمت توسط اعضاء کمیسیون کاشت تعیین می شود**

فرایند اجرای مراقبت‌های غربالگری شنوایی کودکان ۳-۵ سال

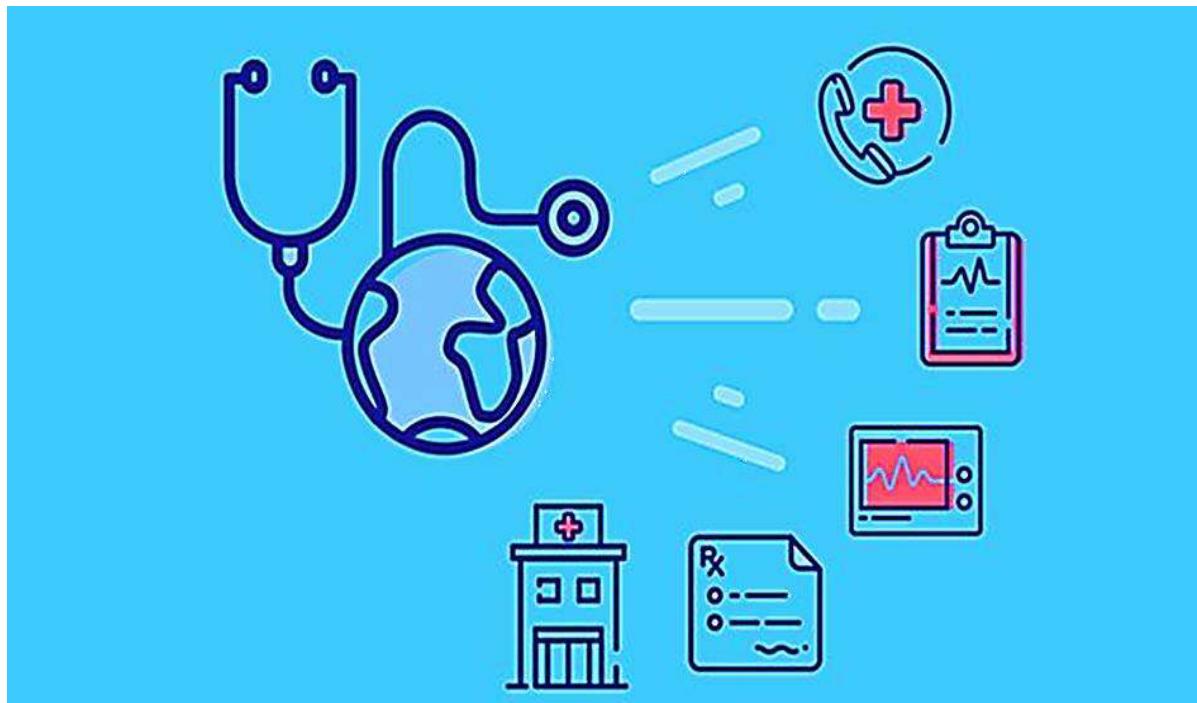

فصل پنجم

تولیت و پاسخگویی:

تضمین کیفیت، دسترسی عادلانه و

تمام مراقبت الکترونیک سلامت

۵. تولیت و پاسخگویی: تضمین کیفیت، دسترسی عادلانه و تداوم مراقبت

۵.۱ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

تولیت و پاسخگویی این برنامه در وهله اول بر عهده گروه مدیریت برنامه ملی سلامت گوش و شنوایی، دفتر پیشگیری و مدیریت بیماری های غیر واگیر و سپس دفتر سلامت جمعیت، خانواده و مدارس (اداره سلامت کودکان و نوزادان)، گروه مرکز مدیریت شبکه معاونت بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و معاونت های بهداشت دانشگاه های علوم پزشکی سراسر کشور است.

- الف- مسئول هماهنگی و همکاری بینبخشی و یکپارچه سازی برنامه در سطوح کلی مدیریتی، معاونت بهداشت است.
- ب- سازمان های همکار از جمله سازمان بهزیستی، بیمه سلامت و تامین اجتماعی، مجمع خیرین سلامت و سایر سازمان های مرتبط موظف به فعالیت در چارچوب اختیارات قانونی، شیوه نامه ها و هماهنگ با اجرای برنامه می باشند.
- س- نظام مراقبت سلامت می باشد:
 - دسترسی عادلانه و مستمر به خدمات ارزیابی و غربالگری شنوایی را برای نوزادان و کودکان، با تمرکز بر گروه های آسیب پذیر و محروم اقتصادی- اجتماعی فراهم نماید.
 - ارایه خدمات غربالگری باکیفیت، به موقع و مستمر به متقدیان را از طریق رعایت استانداردهای فنی تضمین نماید.
 - تدبیر و راهبردهای مناسب برای آگاه سازی و توانمندسازی والدین را اتخاذ نماید.
 - ضمن نظارت مستمر بر فرایندهای برنامه، موانع اقتصادی- اجتماعی- فرهنگی برای دسترسی به خدمات غربالگری و مراقبت شنوایی نوزادان و کودکان را شناسایی و تدبیر نماید.
 - نقاط ضعف و چالش های برنامه را شناسایی نموده و تدبیر و راهکارهای لازم برای رسیدگی به آنها را اتخاذ نماید.
- ج- معاونت درمان موظف به پشتیبانی و نظارت بر حسن اجرای مداخلات تشخیصی و درمانی در کودکان شناسایی شده با کم شنوایی یا ناشنوایی می باشد.

د- مسئولیت آموزش و توانمندسازی تیم سلامت بر عهده گروه مدیریت برنامه ملی سلامت گوش و شنوایی، دفتر پیشگیری و مدیریت بیماری های غیر واگیر معاونت بهداشت می باشد. مرکز مدیریت شبکه نیز در جهت توانمندسازی نیروی انسانی و نیز بهبود ساختار و نیز ادغام برنامه مساعدت های لازم را ارایه خواهد نمود.

۵.۱.۱ معاونت بهداشت

- ۵.۱.۱.۱ دفتر مدیریت بیماری های غیر واگیر، اداره سلامت گوش و پیشگیری از کم شنوایی
 - ۱- تشکیل کمیته فنی و صدور ابلاغ (دوره ای) اعضای کمیته

- ۲- تدوین و بازنگری استانداردها و الزامات فنی و علمی برنامه
- ۳- انجام هماهنگی‌های درون و برون بخشی در راستای دستیابی به اهداف برنامه
- ۴- ادغام کامل برنامه در نظام مراقبت‌های اولیه سلامت
- ۵- پیش‌بینی و تدارک و تخصیص بودجه برای اجرای برنامه
- ۶- پیگیری قوانین و مصوبات لازم برای اجرای هماهنگ برنامه در کشور
- ۷- تهییه محتوی فنی و بسته‌ها و دوره‌های آموزشی استاندارد برای ارایه دهنده گان خدمت
- ۸- تایید گواهینامه‌های صادر شده از سوی معاونت بهداشتی دانشگاه‌های سراسر کشور برای مجریان غربالگری مبنی بر طی دوره آموزشی مصوب برنامه شناسایی، تشخیص و مداخله به هنگام شناوی نوزادان و کودکان
- ۹- تهییه و تدوین محتواهای آموزشی برای دریافت کنندگان خدمت
- ۱۰- اطلاع رسانی همگانی برای عموم جامعه
- ۱۱- برگزاری گردهمایی‌های مرتبط و مورد نیاز
- ۱۲- ارتقای برنامه ثبت داده‌ها در سامانه پرونده الکترونیک و مدیریت جامع اطلاعات برنامه
- ۱۳- الزام کارشناسان شناوی معاونت بهداشت دانشگاه‌ها به ارائه پس خوراندهای آماری مراحل غربالگری شناوی سطح اول خدمات بهداشتی، به کارشناسان معاونت درمان و تبادل اطلاعات مربوطه جهت پیوستگی زنجیره خدمات مراقبت.
- ۱۴- تدوین برنامه پایش و ارزشیابی و چک لیست‌های پایش و نظارت مستمر بر اجرای برنامه
- ۱۵- پایش و نظارت مستمر بر اجرای برنامه و ارایه پس خوراند
- ۱۶- ارزیابی و ارزشیابی برنامه
- ۱۷- انتشار گزارش شفاف عملکرد برنامه

۵.۱.۱.۲ دفتر سلامت جمعیت، خانواده و مدارس

- ۱. همکاری در ادغام فرآیندهای خدمت در بسته‌های خدمات سلامت کودکان
- ۲. نظارت بر اجرای فرآیندهای ادغام یافته در بسته‌های خدمات سلامت کودکان
- ۳. مشارکت در پایش برنامه‌های ادغام یافته در بسته خدمات سلامت گروه‌های سنی

۵.۱.۱.۳ مرکز مدیریت شبکه

- ۱- ادغام برنامه در نظام ارایه مراقبت‌های اولیه سلامت و ابلاغ آن
- ۲- تامین منابع لازم شامل منابع مالی، نیروی انسانی، تجهیزات و فضای فیزیکی مورد نیاز غربالگری نوزادان و کودکان
- ۳- همکاری در تدوین فرآیندهای ارایه خدمت و پشتیبانی ورود اطلاعات در سامانه الکترونیک سلامت و گزارش‌گیری از آن

۴- حمایت مادی و معنوی کارکنان مرتبط دوره دیده شامل پزشک، بهورز و مراقب سلامت در قالب پرداخت مبتنی بر

عملکرد

۵- نظارت بر نحوه عقد قرارداد معاونت بهداشتی دانشگاهها با کارشناسان شناوی شناسی و پرداخت هزینه غربالگری همگانی

شناوی نوزادان و کودکان به آنان بر اساس استانداردهای ارزش نسبی خدمات سلامت و فرآیندهای ادغام یافته در بسته‌های

خدمات سلامت نوزادان و کودکان

۱.۵.۱.۲ معاونت درمان

۱. تامین محل استقرار شناوی شناس در بیمارستانهای دارای بخش زنان و زایمان و بیمارستانهای دارای NICU برای اجرای بسته خدمت مراقبت از شناوی

۲. نظارت بر عملکرد شناوی شناس‌های مستقر در بیمارستان جهت انجام غربالگری سلامت شناوی نوزادی در زمان ترخیص نوزاد به ویژه جهت نوزادان بستری در NICU

۳. تاکید و نظارت بر ثبت دستور انجام غربالگری شناوی در دستور هنگام ترخیص نوزاد بستری در NICU و برگه خلاصه پرونده نوزاد توسط پزشک

۴. در صورت عدم انجام غربالگری شناوی در بیمارستان مربوطه، ارائه کارت ارجاع یا فرم معرفی نوزاد به مراکز غربالگری شناوی / مراکز غربالگری هیپوتیروئیدی همراه با اعلام آدرس، زمان و شرایط مورد نیاز جهت انجام غربالگری و آموزش هین ترخیص نوزاد به خانواده

۵. کلیه شناوی شناسان ارائه دهنده خدمت ملزم به اجرای دستورالعمل "مبانی استانداردها و شیوه نامه ارائه خدمت پیشگیری و مراقبت از گوش و شناوی نوزادان و کودکان" ارائه شده از سوی وزارت بهداشت می‌باشد.

۶. دریافت تعرفه‌های غربالگری و تشخیصی براساس تعرفه ابلاغ شده از سوی وزارت بهداشت درمان

۷. مشارکت در پایش اجرای ارائه خدمت پیشگیری و مراقبت از گوش و شناوی نوزادان و کودکان

۸. الزام بیمارستانها در همکاری با تیم پایش برنامه

۹. الزام شناوی شناسان مستقر در مراکز بیمارستانی و یا کلینیک‌های ارائه دهنده خدمات سطح اول بهداشتی، به ارائه اطلاعات آماری غربالگری به مراکز بهداشتی براساس فرمتهای ارسال شده استاندارد از سوی دانشگاه و پس خوراندهای مربوطه.

تبصره: در صورت عدم دسترسی به سامانه‌های پرونده الکترونیک سلامت نوزاد توسط شناوی شناس در بیمارستان و یا مرکز غربالگری خارج از مراکز بهداشتی، تهیه فایل نتایج غربالگری هر نوزاد به تفکیک بر روی فایل اکسل که مستقیماً از روی دستگاه غربالگری قابل حصول می‌باشد و ارسال روزانه فایل مربوطه حاوی اطلاعات غربالگری و آدرس هر نوزاد به کارشناس مسئول برنامه در مرکز بهداشت

۱۰. الزام ورود اطلاعات و نتایج تست‌های تشخیصی و ارائه پسخوراند آنها به سطح یک خدمات سلامت توسط شناوی شناس در مراکز تشخیصی.

تبصره: در صورت عدم دسترسی به سامانه‌های پرونده الکترونیک سلامت نوزاد توسط شناوی شناس در مراکز تشخیصی سطح دوم ارجاع، تهیه فایل نتایج آزمایشات تشخیصی شناوی هر نوزاد ارجاعی از سطح اول بر روی کارت گزارش غربالگری، تشخیص و مداخله زودهنگام کم شناوی نوزادان و کودکان کشور و ارسال روزانه فایل مربوطه حاوی اطلاعات مرحله تشخیص قطعی شناوی نوزاد هر نوزاد به کارشناس مسئول برنامه در مرکز بهداشت

۱۱. معرفی ظرفیت‌های موجود جهت غربالگری و تشخیص اختلالات شناوی در بیمارستانهای سطح استان به معاونت بهداشت جهت استفاده در شبکه ارجاع خدمات مراقبت از سلامت شناوی ادغام شده در نظام سلامت

۵.۲ سازمان بهزیستی کشور

۱. همکاری در تامین نیروی انسانی و تجهیزات مورد نیاز شنوازی شناسی باهدف پوشش صدرصد مراکز غربالگری نوزادی، کودکان ۳ تا ۵ سال و سالمندان (درصورت ابلاغ برنامه) و مراکز تشخیصی در کلیه شهرستانها.
۲. درصورت عدم تامین نیروی انسانی مورد نیاز جهت ارائه خدمت غربالگری از طرف سازمان بهزیستی، دانشگاه می تواند از طریق فراغون، از سایر شنوازی شناس ها با استفاده از سازوکارهای قانونی خود خرید خدمت نماید.
۳. همکاری جهت یکسان سازی، تهیه و توزیع فرمهای ثبت داده ها، کارت غربالگری شنوازی و پمفت های آموزشی موجود در مراکز غربالگری مطابق استانداردهای ابلاغ شده اداره سلامت شنوازی وزارت بهداشت
۴. اعلام تعریفه های غربالگری و تشخیصی براساس کدهای ابلاغ شده منطبق با کتاب ارزش نسبی خدمات و تعریفه های سلامت معاونت درمان وزارت بهداشت به شنوازی شناس های طرف قرارداد سازمان بهزیستی.
۵. حضور در نشست های کارشناسی و تخصصی مشترک به منظور ارتقاء گسترش و ارزشیابی برنامه. مشارکت درپایش های مشترک با دانشگاه ها از مراکز ارائه دهنده خدمات غربالگری شنوازی.
۶. تمدید قراردادهای سالانه براساس رضایت عملکرد از شنوازی شناس در پایش های دوره ای وزارت بهداشت.
۷. عقد قرارداد با شنوازی شناس ها منوط به اخذ گواهی معتبر دوره آموزشی "استانداردها و دستورالعمل ارایه خدمات پیشگیری و مراقبت از گوش و شنوازی در نظام مراقبت های پایه سلامت" از سوی وزارت بهداشت می باشد.
۸. ارسال دستورالعمل "مبانی، استانداردها و شیوه نامه ارائه خدمت پیشگیری و مراقبت از گوش و شنوازی نوزادان و کودکان" ابلاغ شده از سوی وزارت بهداشت به کلیه شنوازی شناس های طرف قرارداد بهزیستی.
۹. کلیه شنوازی شناس ها در هر یک از سطوح ارجاع برناهه، ملزم به اجرای "شیوه نامه ارائه خدمت پیشگیری و مراقبت از گوش و شنوازی نوزادان و کودکان" ارائه شده از سوی وزارت بهداشت می باشند.
۱۰. الزام شنوازی شناس ها در همکاری به ورود اطلاعات غربالگری، تشخیص و مداخلات درمانی/توانبخشی شنوازی نوزادان و کودکان منطبق بر استانداردهای خدمت ابلاغ شده از سوی وزارت بهداشت در سامانه های پرونده الکترونیک سلامت خاطر نشان می شود که ورود اطلاعات در سامانه یکپارچه الکترونیک بهداشت بایستی بطور مستمر در پایان هر روز کاری انجام پذیرد.

تبصره: در صورت عدم امکان ورود اطلاعات غربالگری، تشخیص و مداخلات درمانی/توانبخشی شنوازی نوزادان اختصاصی برای شنوازی شناس و ورود اطلاعات نتایج غربالگری شنوازی در پرونده الکترونیک سلامت خانواده، پیگیری ها در سطح مراقب سلامت / بهوز و شنوازی شناس انجام شود.

۱۱. الزام شنوازی شناس جهت پیگیری موارد نیازمند ارجاع تا تکمیل فرآیند تشخیص و درمان و ارائه گزارش و پسخوراند به مرکز بهداشت شهرستان.

۵.۳ شرح وظایف دانشگاه‌های علوم پزشکی و ارایه دهنده خدمت

دانشکده‌های علوم توانبخشی و انجمن علمی شنوازی شناسی:

۱. ایجاد سازکارو ارائه محتواها و شیوه نامه مراحل غربالگری، تشخیص و مداخله‌های درمانی توانبخشی کم شنوازی با همکاری معاونت بهداشت جهت برگزاری دوره‌های آموزشی به شنوازی شناسان ارائه دهنده خدمت جهت ارائه گواهینامه معتر
۲. برگزاری دوره‌های آموزش مدون برای شنوازی شناسان با تاکید بر شیوه نامه ارائه خدمت پیشگیری و مراقبت از گوش و شنوازی نوزادان و کودکان ارائه شده از سوی اداره سلامت گوش و شنوازی دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت
۳. همکاری و مشارکت در پایش و نظارت بر عملکرد فنی شنوازی شناسان با معاونت بهداشت و درمان
۴. انجام پژوهش و طرحهای تحقیقاتی براساس اولویتهای اعلام شده از معاونت بهداشت و درمان در سلامت شنوازی
۵. اعلام نتایج تحقیقات ملی و منطقه‌ای انجام شده در زمینه سلامت شنوازی به معاونت بهداشت
۶. همکاری در تامین نیروی انسانی جهت پوشش کامل مراکز غربالگری سلامت شنوازی در صورت اعلام نیاز از معاونت بهداشت و درمان
۷. معرفی ظرفیت‌های موجود جهت غربالگری و تشخیص و مداخلات درمانی و توانبخشی اختلالات شنوازی در کلینیک‌های آموزشی درمانی وابسته به دانشکده توانبخشی و سایر دانشکده‌ها به معاونت بهداشت جهت استفاده در شبکه ارجاع خدمات مراقبت از سلامت شنوازی ادغام شده در نظام سلامت

۵.۳.۱ وظایف دانشگاه‌های علوم پزشکی

دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور وظایف متناظر با وزارت بهداشت را عهده‌دار می‌باشند. مسئولیت کلی برنامه به عهده رئیس دانشگاه علوم پزشکی است و مسؤولیت هماهنگی‌های درون بخشی و برون بخشی برای آسیب تعارض منافع و حسن اجرای برنامه بر عهده ایشان است.

دانشگاه‌های علوم پزشکی موظفند با هماهنگی بین معاونت‌های بهداشت و درمان و سایر معاونت‌ها، اداره کل بهزیستی استان و ادارات بهزیستی شهرستان، و پشتیبانی، نظارت، تامین و مدیریت و تولید منابع، خدمات مرتبط را مطابق با شیوه نامه‌ها و پروتکل‌های استاندارد به عموم جامعه با تمرکز بر اقشار محروم ارایه نمایند.

۵.۳.۲ معاونت بهداشت دانشگاه

- ۱- معاونت بهداشت دانشگاه مسئول اجرای صحیح برنامه با همکاری سایر معاونت‌ها و اداره کل بهزیستی استان و جلب مشارکت سازمان‌های حمایتی از طریق مدیریت کل امور اجتماعی استانداری و با همکاری کمیته امداد امام خمینی(ره) و سایر سازمان‌های حمایتی است.
- ۲- تدارک و توزیع منابع لازم جهت اجرای فرآیندهای استاندارد برنامه
- ۳- تاسیس واحد غربالگری شنوازی حداقل در یک مرکز خدمات جامع سلامت در هر شهرستان
- ۴- آموزش نیروی انسانی کارآمد بر اساس فرآیندهای برنامه

۵- اجرای برنامه مطابق برنامه عملیاتی

۶- پایش و نظارت مستمر بر اجرای برنامه و ارایه پس‌خوراند به واحدهای ذیربسط و ارزیابی و ارزشیابی برنامه

۷- پیگیری و هماهنگی برای ثبت و جمع‌آوری و ارسال اطلاعات و آمار عملکرد به مرکز مدیریت بیماریهای غیرواگیر

۵.۳.۳ کارشناس مسؤول برنامه در سطح ستاد معاونت بهداشت دانشگاه

۱- نظارت بر اجرای برنامه در بیمارستان‌ها و مراکز خدمات جامع سلامت مطابق فرآیندهای استاندارد

۲- پایش و ارزشیابی دوره‌ای برنامه

۳- برنامه‌ریزی و هماهنگی درون‌بخشی و بین‌بخشی

۴- برگزاری جلسات آموزشی- توجیهی در مورد شیوه نامه اجرایی برنامه و نظام ارجاع و ارسال گزارش به گروه پیشگیری و مدیریت

بیماری‌های غیرواگیر معاونت بهداشت دانشگاه

۵- جمع‌آوری و گزارش آمار عملکرد سه ماهه، ۶ ماهه، ۹ ماهه و یکساله

۶- ارایه گزارش فعالیت‌های انجام شده در خصوص برنامه در واحد مربوط به فوکال پوینت به سطوح بالاتر

۷- شرکت در جلسات تعیین شده در خصوص برنامه

۸- انعکاس مشکلات موجود به گروه مدیریت برنامه در ستاد معاونت بهداشت وزارت متبع و همکاری جهت رفع آنها

۵.۳.۴ مرکز بهداشت شهرستان

۱- نظارت بر اجرای برنامه در بیمارستان‌ها و مراکز خدمات جامع سلامت مطابق فرآیندهای استاندارد

۲- برنامه‌ریزی در زمینه ارتقای سطح آموزش و مهارت کارکنان تحت مدیریت و ارتقای آگاهی جمعیت تحت پوشش

۱- آموزش و توجیه نیروهای مرتبط براساس شیوه نامه‌ها و پروتکل‌های مرتبط

۳- پیگیری تدارک و توزیع نیرو و امکانات لازم جهت اجرای برنامه

۴- هماهنگی‌های درون‌بخشی و بین‌بخشی

۵- هماهنگی جهت حضور کارشناس شناوی‌شناس طرف قرارداد شبکه/مرکز بهداشت در روزهای خاص در مراکز خدمات جامع سلامت

۶- پایش و ارزشیابی دوره‌ای برنامه

۷- برگزاری جلسات آموزشی- توجیهی در مورد شیوه نامه اجرایی برنامه و نظام ارجاع و ارسال گزارش به دفتر پیشگیری

و مدیریت بیماری‌های غیرواگیر

۸- جمع‌آوری و گزارش آمار عملکرد سه ماهه، ۶ ماهه، ۹ ماهه و یکساله

۹- ارایه گزارش فعالیت‌های انجام شده در واحد مربوط به کارشناس مسؤول برنامه به سطوح بالاتر

۱۰- شرکت در جلسات تعیین شده در خصوص برنامه

۱۱- انعکاس مشکلات موجود به کارشناس مسؤول برنامه در ستاد معاونت بهداشت دانشگاه و همکاری جهت رفع آنها

۵.۳.۵ مرکز خدمات جامع سلامت (روستایی / شهری)

- ۱- آموزش و اطلاع رسانی به زنان باردار در خصوص مراجعه به موقع برای غربالگری نوزادان ۳ تا ۵ روز پس از تولد
- ۲- آموزش و اطلاع رسانی به والدین در خصوص مراجعه به موقع برای غربالگری نوزادی و ۳-۵ سالگی
- ۳- ارزیابی و غربالگری شنوایی نوزادان و کودکان
- ۴- ارجاع موارد کم‌شنوایی یکطرفه یا دو طرفه شناسایی شده در غربالگری برای آزمایش‌های تشخیصی توسط پزشک
- ۵- پیگیری موارد و در صورت لزوم ارجاع برای انجام مداخلات درمانی تا حصول نتیجه
- ۶- پیگیری و استمرار مراقبت موارد شناسایی شده کم‌شنوا یا سخت‌شنوا
- ۷- ثبت اطلاعات در سامانه پرونده الکترونیک سلامت

۵.۳.۶ خانه بهداشت / پایگاه سلامت (بهورز / مراقب سلامت)

۱. آموزش و اطلاع رسانی به زنان باردار در خصوص مراجعه به موقع برای غربالگری نوزادان ۳ تا ۵ روز پس از تولد
۲. آموزش و اطلاع رسانی به والدین در خصوص مراجعه به موقع برای غربالگری نوزادی و ۳-۵ سالگی
۳. ارزیابی شنوایی نوزادان و کودکان از نظر عوامل خطر و ارجاع به واحد غربالگری
۴. ارجاع موارد کم‌شنوایی یکطرفه یا دو طرفه شناسایی شده در غربالگری برای آزمایش‌های تشخیصی
۵. پیگیری موارد و در صورت لزوم ارجاع برای انجام مداخلات درمانی
۶. پیگیری و استمرار مراقبت موارد شناسایی شده کم‌شنوا یا سخت‌شنوا
۷. ثبت اطلاعات در سامانه پرونده الکترونیک سلامت

۵.۴ واحد غربالگری

آزمایش‌های غربالگری شنوایی توسط شنوایی‌شناس مستقر در واحد غربالگری شنوایی مراکز بیمارستانی دارای بخش زایمان یا مراکز خدمات جامع سلامت مطابق شیوه نامه برنامه ادغام یافته غربالگری شنوایی انجام می‌پذیرد. شنوایی‌شناس (ادیولوژیست) منتخب به فردی گفته می‌شود که دارای مدرک کارشناسی معتبر در رشته شنوایی‌شناسی و گواهینامه دوره آموزشی برنامه شناسایی، تشخیص و مداخله به هنگام شنوایی نوزادان و کودکان کشور (مورد تأیید دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی) باشد.

نظر به محدودیت منابع و اهمیت اعتبار نتیجه آزمایش غربالگری، کارشناس شنوایی‌شناس آموزش دیده مستقر در مراکز خدمات جامع سلامت، موظف به غربالگری نوزادان و کودکان ارجاع شده توسط مراقب سلامت/ بهورز مطابق شیوه نامه معاونت بهداشت وزارت متبوع می‌باشد.

- لازم است برنامه ماهیانه حضور کارشناس شنوایی‌شناس در مراکز دارای واحد غربالگری، در معرض دید عموم قرار گیرد.

۵.۵ عنوان خدمت: تشخیص کم شنوایی / فاشنوای نوزادان و کودکان

۱.۵.۵ استانداردهای سطح دوم ارجاع: آزمایش های تشخیصی شنوایی شناسی تست های تشخیصی در سطح دوم ارایه خدمات مراقبتی عبارتند از:^۸ HP Tympanometry^۹ ، ABR^{۱۰} هوایی و استخوانی،^{۱۱} ASSR و بررسی های رفتاری شامل ادیومتری تقویت دیداری و

۱.۵.۵.۱ ادیومتری پاسخ های شنوایی ساقه مغز (ABR)

۱. اجرا در ابتدا با محرک کلیک صورت گیرد.

۲. با حرکات فرکانس گزیده انفجاری با دیوریشن بلند مانند Tone burst آزمایش در فرکانس های ۵۰۰ و ۱۰۰۰ هرتز اجرا شود.

۳. اجرای ABR به روش هدایت استخوانی (Bone Conduction) با استفاده از مولد استخوانی بجای هدفون، برای افتراق کم شنوایی های انتقالی از حسی عصبی انجام پذیرد.

۱.۵.۱.۲ تیمپانومتری با پروب تون فرکانس بالا High Frequency Probe Tone Tympanometry تیمپانومتری یکی از مهمترین تست های شنوایی شناسی برای ارزیابی برنامه های غربالگری شنوایی نوزادان است. این آزمایش معمولاً با استفاده از صدای پروب ۲۲۶ هرتز انجام می شود. با این حال، در نوزادان کمتر از ۶ ماه، استفاده از این فرکانس صوتی پروب به دلیل ویژگی های متفاوت گوش میانی در مقایسه با بزرگسالان قابل اعتماد نیست از این رو اجرای تست تشخیصی تیمپانومتری با پروب تون فرکانس بالا (Hz ۱۰۰۰) در تشخیص اختلالات گوش میانی و پرده تیمپان نوزادان و کودکان ضروری است. گزارش تیمپانوگرام نوع An در نتایج این آزمایش نرمال تلقی شده و در غیر اینصورت در طبقه ناهنجار محسوب می شود.

⁸ High Probe Tone Tympanometry

⁹ Distortion Product Otoacoustic Emission

¹⁰ Air/Bone Conduction Auditory Brainstem Responses

¹¹ Auditory Steady State Responses

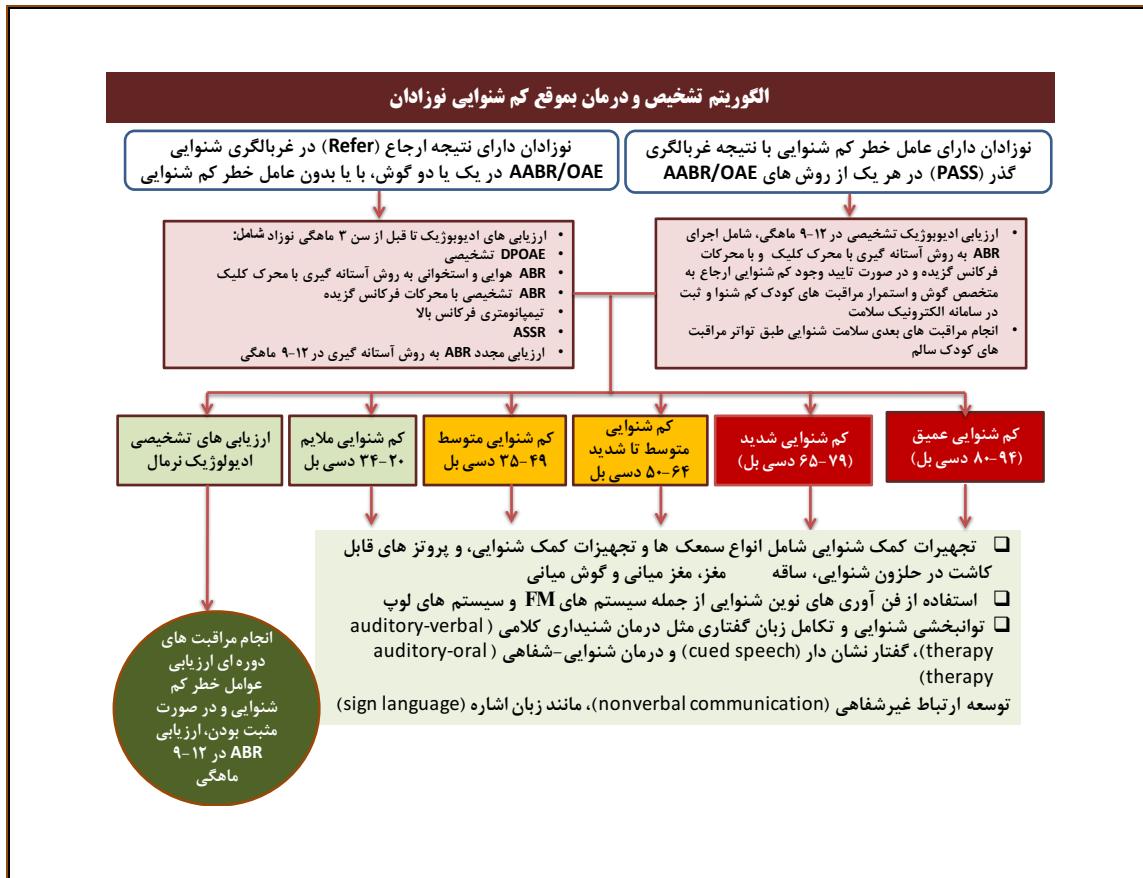
۵.۵.۱.۳ آزمایش تشخیصی گسیل های صوتی ناشی از اعوچاج گوش DPOAE

برای اجرای این آزمایش، کودک باید آرام بوده و بهتر است کودک درون گهواره و یا در آغوش مادر خواب باشد. پروب کوچکی درون گوش فرد قرار داده می شود و ترکیبی از دو تون خالص با اختلاف شدتی ۱۰ دسی بل در فرکانس های ۱، ۲، ۳ و ۴ کیلوهرتز به صورت مداوم درون گوش مورد آزمایش از طریق پروب پخش می شود. پاسخ های حلزون شنوازی به اصوات منتشره در مجرای شنوازی خارجی توسط میکروفون حساس درون پروب داخل گوش جمع آوری و ضبط می شود. سپس دستگاه با نرم افزار خاصی پاسخ گسیل های صوتی گوش را به صورت نموداری نشان می دهد که DP Gram نام دارد. معمولا در این نمودار، پاسخ DPOAE به صورت نسبت سیگنال به نویز برای نواحی فرکانسی مختلف نشان داده می شود. حداقل SNR قابل قبول برای یک نوزاد در آزمایش DPOAE میزان SNR برابر با ۶ دسی بل و یا بیشتر می باشد. این میزان برای فرد بزرگسال در حد ۳ دسی بل است. عدم وجود پاسخ های DPOAE صرفا به معنی بدی عملکرد و ناسالم بودن سلوهای موبی شنوازی نبوده و به همین دلیل انجام تست تیمپانومتری و معاینه اتوسکوپی مجرای شنوازی بمنظور اطمینان از صحت عملکرد گوش خارجی و گوش میانی ضروری می باشد. همچنین در نوزادانی که دارای رفلاکس معده و یا نحوه شیردهی نادرست کودک (شیر دهی به صورت خوابیده و افقی) می باشند بدلیل برگشت شیر در هنگام مکیدن کودک از طریق شیپور استاش به درون گوش میانی، و ایجاد پاسخ های کاذب منفی (ثبت نتیجه غیرطبیعی در تست DPOAE) باید در تفسیر نتایج آزمایش احتیاط لازم مبذول شود.

۵.۵.۱.۴ آزمایش تشخیصی پاسخ های حالت پایدار شنیداری ASSR

آزمایش ASSR را می توان به عنوان یک آزمایش الکتروفیزیولوژیک برای ثبت پاسخ های شنوازی مغز به حرکت های شنوازی در نظر گرفت. هدف از اجرای تست ASSR ، تخمین آستانه های شنوازی نوزاد است، که از طریق آن بتوان به وضعیت آستانه های شنوازی و یا میزان کم شنوازی و مداخله های توانبخشی زودهنگام پس از آن پی برد. همانگونه که در مورد آزمایش ABR صادق است، می توان از ASSR برآورد عینی آستانه شنوازی افراد استفاده کرد. بنابراین، کاربرد اصلی این آزمایش برای تعیین آستانه شنوازی و وضعیت عصب شنوازی نوزادان تازه متولد شده، نوزادان بستری در بخش مراقبت های ویژه نوزادان (NICU)، بیماران در وضعیت کما، افرادی که به دلیل ماهیت ویژیت خود مشکوک هستند (جبان خسارت کارگران، امور حقوقی، ادعاهای بیمه و غیره)، می باشد. فرکانس های ۵۰۰، ۱۰۰۰، ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ هرتز معمولاً به عنوان محرک های حامل آزمون ASSR استفاده می شوند. آزمایش ASSR در مقایسه با ABR توانایی ارسال دو یا چند فرکانس برای هر دو گوش را بطور همزمان برای تحریک عصب شنوازی دارا می باشد. بنابراین بوسیله این سیستم می توان در زمان کوتاهتر چندین فرکانس مربوط به شنوازی نوزاد و یا کودک را مورد ارزیابی و سنجش قرار دهد و بدین ترتیب در یک زمان کوتاه از نظر تشخیصی وضعیت آستانه های شنوازی کودک را در هر دو گوش برآورد نماید. از نظر مشخصه های تحریکی ASSR با استفاده از محرک های صوتی مکرر ارائه شده با سرعت تکرار بالا تحریک می شود، در حالی که ABR با استفاده از اصوات کوتاه با سرعت تکرار نسبتاً پایین ارائه می شود.

جدول ۵.۱ الگوریتم تشخیص و اقدامات توانبخشی به موقع کم شنواهی نوزادان و کودکان

۵.۶ ارجاع به سطوح بالاتر

نوزاد/ کودک براساس نتایج آزمایش‌های تشخیصی، و پس از معاینه توسط پزشک، در صورت لزوم به متخصص گوش، گلو و بینی (ENT) ارجاع می‌گردد. متخصص در صورت شک به منشا ژنتیکی کم شنواهی نوزاد/ کودک را به پزشک مشاور ژنتیک متصل به شبکه برنامه ژنتیک اجتماعی معاونت بهداشت و در صورت اکتسابی بودن کم شنواهی وی را برای مداخله درمانی یا توانبخشی به مراکز سطح سوم (مراکز کاشت حلق‌ونون شنواهی یا مراکز توانبخشی شنواهی) ارجاع می‌نماید. نتیجه اقدامات انجام شده بایستی در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شده و مراقبت‌های دوره‌ای کودک ادامه یابد.

تذکر: مرکز بهداشت هر شهرستان موظف است فهرستی از کلینیک‌های دولتی و خصوصی که خدمات تشخیصی، درمانی و توانبخشی شنواهی را در هر منطقه ارایه می‌دهند، تهییه و در دسترس خدمت‌گیرنده‌گان قرار دهد.

تمامی اعضاً تیم سلامت و پزشکی موظف به رعایت محترمانگی نتایج آزمایش‌ها و سایر اطلاعات

شیرخوار/کودک و خانواده‌وي می‌باشد.

اعضاً تیم سلامت و پزشکی موظف به ارجاع به مراکز شنواهی شناسی تایید شده توسط دانشگاه علوم پزشکی

بوده و در این ارجاع انتخاب گیرنده خدمت را اعم از دسترسی، نزدیک بودن... مدنظر قرار دهد. و از سهم

خواهی خودداری نمایند.

۵.۷ عنوان خدمت: درمان و توانبخشی کم شنوازی/فاسنوازی نوزادان و کودکان

مطابق با اصول ذکر شده در بخش اول، مداخله در حالت ایده آل برای نوزادی با کم شنوازی شناسایی شده باید قبل از ۶ ماهگی آغاز شود. توصیه اکید بر آن است که کودک بمجرد شناسایی کم شنوازی از همان روزهای آغازین و بدون فوت وقت باید تحت برنامه های درمانی- توانبخشی شنوازی قرار گیرد. همه تلاش ها باید برای رسیدن به این هدف معطوف گردد. تصمیمات مربوط به مدیریت درمانی - توانبخشی کودکان مبتنی بر کم شنوازی باید از طریق رویکرد مشورتی و خانواده محور اتخاذ شود.

گزینه های مداخله مشتمل بر درمان توانبخشی با تاکید بر توسعه مهارت های تکامل زبانی به همراه موارد زیر است:

- استفاده از فناوری های شنوازی (سمعک یا پروتز های قابل کاشت شنوازی);
- یادگیری زبان اشاره، یا
- ترکیبی از موارد فوق.

علاوه بر اینها، والدین باید راهنمایی شوند تا فرزند خود را در یک برنامه آموزشی مناسب اولیه ثبت نام کنند.

۵.۸ استانداردهای خدمت

۵.۸.۱ آموزش

گزینش نیروهای اجرایی برنامه ملی غربالگری، تشخیص و مداخله درمانی زودهنگام شنوازی از میان کارشناسان شنوازی شناسی معرفی شده از سوی اداره بهزیستی شهرستان و یا شنوازی شناسان داوطلب معرفی شده از سوی انجمن علمی شنوازی شناسی ایران بر حسب ظرفیت اعلام شده مرکز بهداشت شهرستان در هر دانشگاه صورت پذیرد. آموزش این نیروها شامل دو بخش نظری و عملی باید انجام شود: این افراد بایستی در ابتدا دوره آموزشی نظری غربالگری، تشخیص و مداخله های درمانی و توانبخشی زودهنگام کم شنوازی نوزادان و کودکان در نظام پایه سلامت، در سطح دانشگاه علوم پزشکی استان محل خدمت را گذرانده و پس از موفقیت در امتحان پایان دوره نظری و عملی مجوز فعالیت در اجرای برنامه را کسب نمایند. محتوا و سرفصل های آموزشی دوره در قالب ۴۰ ساعت آموزش در اختیار دانشگاهها قرار داده می شود. مسئولیت آموزش مربیان ناظر شنوازی شناسی در سطح ستاد معاونت های بهداشتی دانشگاهها در شهرستانهای مربوطه، با اداره سلامت گوش و مراقبت از شنوازی ستاد وزارت بهداشت بوده و در این زمینه از ظرفیت های انجمن علمی شنوازی شناسی و اساتید، نخبگان و صاحب نظران دپارتمان های شنوازی شناسی دانشگاههای علوم پزشکی کشور با هدف آموزش مفید و موثرتر استفاده گردد. اداره سلامت گوش و شنوازی وزارت بهداشت همچنین مسئول پایش های دوره ای برنامه در سطح معاونت های بهداشت دانشگاهها نیز بوده و معاونت های بهداشتی در سطح دانشگاه مسئول پایش اجرای برنامه در سطوح پایین تر می باشند. مربیان ناظر آموزش دیده شنوازی شناس از این به بعد خود مسئول آموزش نیروهای شنوازی شناسی و مجریان برنامه ملی غربالگری شنوازی در سطح استحفاظی دانشگاه خود خواهد بود. هر یک از افراد آموزش دیده باید در انتهای آموزش های نظری خود، حداقل تعداد ۲۰ مورد نوزاد را زیر نظر مربی ناظر شنوازی شناس و مورد تایید ستاد معاونت

بهداشت دانشگاه، غربالگری شنوايی نموده و پس از کسب تجربه و آشنایی با فرایندهای تشخیصی و مداخله درمانی / توانبخشی زودهنگام، پس از تایید مرکز توسعه شبکه دانشگاه مربوطه، گواهینامه صلاحیت اجرای کار را کسب نمایند. گواهینامه صلاحیت اجرای غربالگری، تشخیص و توانبخشی زودهنگام در پایان آموزشها با امضاء معاون بهداشت دانشگاه و مدیر اداره سلامت گوش و شنوايی وزارت بهداشت به افراد اعطاء خواهد شد که الزاماً باید در مراکز غربالگری، تشخیص و مداخله درمانی / توانبخشی در رویت عموم باشد.

۵.۸.۲ قراردادها

مرکز بهداشت هر شهرستان موظف به عقد قرارداد با کارشناس شنوايی شناس پس از یک ماه شروع به کار، در صورت رضایت رئیس مراکز ارایه خدمت می‌باشد. تاریخ قرارداد، از زمان شروع به کار شنوايی شناس محاسبه می‌گردد. نوع قرارداد می‌تواند بصورت خرید خدمت، اجاره و یا per case محاسبه و به شنوايی شناس مرکز طبق تعریف خدمات غربالگری شنوايی همگانی نوزادان و کودکان و بر اساس ضرایب تعریف ای درج شده در کتاب ارزش نسبی خدمات برای تست‌های غربالگری شنوايی همگانی نوزادان و کودکان که سالیانه توسط هیئت محترم وزیران ابلاغ می‌شود، پرداخت گردد.

۵.۸.۳ پایش و ارزشیابی

پایش برنامه در مراکز تحت پوشش دانشگاه‌های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی وزارت متبع، توسط یک تیم متشكل از کارشناس برنامه در واحد بیماریهای غیرواگیر و کارشناس برنامه کودکان در معاونت بهداشت دانشگاه / مرکز بهداشت شهرستان و کارشناس اداره بهزیستی شهرستان صورت می‌گیرد. در تیم پایش بیمارستان‌ها یک کارشناس که توسط دفتر مربوطه در معاونت درمان معرفی می‌گردد، نیز حضور دارد.

۵.۸.۴ شاخص‌های ارزیابی برنامه

تعیین و محاسبه شاخص‌های هر برنامه به ارتقا کیفیت اجرای برنامه کمک شایانی می‌نماید و به علاوه نقاط ضعف و قوت اجرای برنامه را نیز آشکار می‌کنند و به مجریان این امکان را می‌دهد که با تعیین استراتژی‌های مناسب موجب پایداری نقاط قوت و بهبود نقاط ضعف اجرای برنامه شوند. در جدول زیر شاخص‌ها را ملاحظه می‌کنید.

جدول ۲. ۵ شاخص‌های برنامه پیشگیری و مراقبت از گوش و شنوایی نوزادان و کودکان

شاخص‌های کمی برنامه

مرحله آگاهسازی و آموزش
۱. تعداد مادران باردار و دختران جوان در سن ازدواج آموزش دیده در خصوص اختلالات شنوایی عوامل خطر و عوارض آن
مرحله غربالگری (سطح ۱)
۲. تعداد متولدین زنده طی شش ماه (نفر)
۳. تعداد نوزادان غربالگری شده با OAE قبل از یک ماهگی
۴. تعداد نوزادان غربالگری شده با OAE بعد از یک ماهگی
۵. تعداد نوزادان بانتیجه غربالگری OAE گذر (با عامل خطر)
۶. تعداد نوزادان بانتیجه غربالگری OAE گذر (بدون عامل خطر)
۷. تعداد نوزادان بانتیجه غربالگری OAE ارجاع (با عامل خطر)
۸. تعداد نوزادان بانتیجه غربالگری OAE ارجاع (بدون عامل خطر)
۹. تعداد نوزادان ارجاع شده به تست غربالگری نوبت دوم AABR قبل از یک ماهگی
۱۰. تعداد نوزادان ارجاع شده به تست غربالگری نوبت دوم AABR بعد از یک ماهگی
۱۱. تعداد نوزادان دارای عامل خطر در تست AABR با نتیجه گذر
۱۲. تعداد نوزادان بدون عامل خطر در تست AABR با نتیجه کذر
۱۳. تعداد نوزادان دارای عامل خطر در تست AABR با نتیجه ارجاع
۱۴. تعداد نوزادان بدون عامل خطر در تست AABR با نتیجه ارجاع
مرحله تشخیص (سطح ۲)
۱۵. تعداد نوزادان مراجعه کننده به مرحله تشخیص
۱۶. تعداد نوزادان مبتلا به کم شنوایی اثبات شده قبل از ۳ ماهگی
۱۷. تعداد نوزادان مبتلا به کم شنوایی اثبات شده بعد از ۳ ماهگی
۱۸. تعداد نوزادان مبتلا به کم شنوایی اثبات شده یکطرفه
۱۹. تعداد افراد با نتیجه اثبات شده دارای کم شنوایی ملایم
۲۰. تعداد افراد با نتیجه اثبات شده دارای کم شنوایی متوسط
۲۱. تعداد افراد با نتیجه اثبات شده دارای کم شنوایی شدید
۲۲. تعداد افراد با نتیجه اثبات شده دارای کم شنوایی عمیق
۲۳. تعداد افراد با نتیجه اثبات شده دارای کم شنوایی نوع حسی عصبی
۲۴. تعداد افراد با نتیجه اثبات شده دارای کم شنوایی نوع انتقالی
۲۵. تعداد افراد با نتیجه اثبات شده دارای کم شنوایی نوع آمیخته
مرحله مداخله درمانی/توانبخشی (سطح ۳)
۲۶. تعداد نوزادان تحت مراقبت مداخله ای توانبخشی قبل از ۶ ماهگی
۲۷. تعداد نوزادان تحت مراقبت مداخله ای توانبخشی بعد از ۶ ماهگی
۲۸. تعداد کودکان تحت مراقبت های دارویی

۲۹. تعداد کودکان تحت مراقبت های جراحی

۳۰. تعداد کودکان دریافت کننده سمعک

۳۱. تعداد کودکان دریافت کننده پروتز کاشت حلزون شنوایی

جدول ۳.۵ فهرست گزارش های برنامه پیشگیری و مراقبت از گوش و شنوایی نوزادان و کودکان

عنوان گزارش های برنامه

مرحله غربالگری (سطح ۱)

۱.	آمار کل نوزادان دارای نتیجه غربالگری شنوایی (OAЕ) قبل از یک ماهگی در سال پایه
۲.	آمار کل نوزادان دارای غربالگری شنوایی (OAЕ) بالاتر از یک ماهگی در سال پایه
۳.	آمار کل نوزادان دارای نتیجه "گذر" و یا مطلوب در غربالگری شنوایی نوبت اول (OAЕ) در سال پایه
۴.	آمار کل نوزادان دارای نتیجه "ارجاع" در غربالگری شنوایی نوبت اول (OAЕ) در سال پایه
۵.	آمار کل نوزادان دارای نتیجه گذر از غربالگری مرحله اول که دارای عامل خطر کم شنوایی هستند و نتیجه ارجاع در غربالگری شنوایی نوبت دوم (AABR) دارند، در سال پایه
۶.	آمار کل نوزادانی که مرحله غربالگری شنوایی نوبت دوم (AABR) مراجعه کرده اند (در سال پایه).
۷.	آمار نوزادانی که دارای هر یک از عوامل خطر کم شنوایی بوده اند (در سال پایه).
۸.	آمار همبستگی نتیجه ارجاع در تست غربالگری به روش AABR با نتایج عوامل خطر کم شنوایی در سال پایه
۹.	آمار همبستگی نتیجه ارجاع در تست غربالگری نوبت اول (OAЕ) با نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم (AABR) در سال پایه
۱۰.	آمار همبستگی نتیجه "گذر" در تست غربالگری نوبت اول (OAЕ) با نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم (AABR) در سال پایه
۱۱.	آمار نوزادانی که با نتیجه "گذر" در پایان مرحله دوم غربالگری بوده اند و مراقبت های بعدی را تا ۳ سالگی (مرحله غربالگری اجباری مقطع سنی دوم کودکان) دریافت کرده اند

مرحله تشخیص (سطح ۲)

۱۲.	آمار کل نوزادانی که از مرحله غربالگری به مرحله تشخیص قطعی کم شنوایی ارجاع شده اند در سال پایه
۱۳.	آمار نوزادانی که دارای نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم (AABR) بوده اند و در مرحله تشخیص کم شنوایی آنها به اثبات رسیده است.

آمار نوزادانی که در مرحله تشخیصی دارای نتیجه OAE سالم بوده اند ولی در آزمایش ABR دارای درجات مختلفی از کم شنوایی بوده اند.	۱۴
مقایسه آمار نوزادان دارای کم شنوایی اثبات شده به تفکیک درجه کم شنوایی در سال پایه نسبت به همان درجات کم شنوایی در سال های قبلی	۱۵
آمار کل نوزادان با تشخیص قطعی کم شنوایی در سال پایه	۱۶
آمار کل نوزادان با تشخیص قطعی کم شنوایی در یک گوش به تفکیک گوش کم شنوا در سال پایه	۱۷
مرحله مداخله درمانی / توانبخشی (سطح ۳)	
آمار کل نوزادان با تشخیص قطعی کم شنوایی که برای مداخلات درمانی ارجاع شده اند در سال پایه	۱۸
مقایسه آمار نوزادان دارای کم شنوایی اثبات شده تحت مداخله درمانی توانبخشی به تفکیک نوع درمان در سال پایه نسبت به همان نوع مداخله در سال های قبلی	۱۹
آمار انواع خدمات مداخله درمانی/توانبخشی اجرا شده در نوزادان غربالگری شده در سال پایه بر اساس جدول ۵.۲	۲۰
آمار نتیجه "مطلوب" در روند مداخله درمانی توانبخشی کودکان کم شنوا در سال پایه	۲۱

۵.۸.۵ شاخص‌های فرآیندی برنامه

کلیه شاخصه‌های برنامه در سطح دانشگاهی و ملی و برخی از آنها در سطح استانی و به تفکیک شهری و روستایی محاسبه و گزارش شوند.

شاخص ۱: اطلاع‌رسانی به مادران باردار

 تعريف شاخص:

درصد زنان باردار آموزش دیده در باره اختلالات شنوایی، عوامل خطر و عوارض کم شنوایی در طی هر سال

 نظام محاسبه شاخص:

تعداد زنان بارداری که درباره اختلالات شنوایی و عوارض آن آموزش دیده اند

$$= \frac{\text{در صد زنان باردار آموزش دیده}}{\text{کل زنان باردار در همان منطقه}} \times 100$$

 شیوه جمع آوری اطلاعات:

بررسی پرونده خانوار در سامانه پرونده الکترونیک

 سطح جمع آوری اطلاعات:

خانه بهداشت، مرکز بهداشتی درمانی روستایی و شهری، تسهیلات زایمانی، مطب، بخش زایمان بیمارستان‌های

خصوصی و دولتی

 شیوه محاسبه شاخص:

تعیین درصد با استفاده از برنامه نرم افزاری آماری

 معیار:

پوشش بیش از ۹۸٪ مطلوب است.

 شیوه مداخله:

- آموزش در قالب حضوری و یا مجازی و آگاه سازی در خصوص غربالگری، عوامل خطر کم شنوازی، ارتقاء سواد سلامت گوش و شنوازی و مراقبت‌های مربوط به کم شنوازی
- نظارت بر اجرای موثر آموزش‌ها و ارزیابی

شاخص ۲: اجرای غربالگری شنوازی مرحله اول (OAЕ) قبل و پس از یک ماهگی به تفکیک در سال پایه (پوشش

(برنامه)

 تعریف شاخص:

درصد نوزادان و شیرخواران زیر یک ماه و پس از یک ماهگی، که آزمایش غربالگری شنوازی مرحله اول (OAЕ) در مورد آنها انجام شده است (متولدین زنده یک سال به تفکیک دانشگاه).

 نظام محاسبه شاخص:

نوزادان دارای غربالگری OAE قبل / بعد از یک ماهگی به تفکیک جنس و منطقه جغرافیایی
اجرای غربالگری شنوازی مرحله اول = $\frac{\text{کل متولدین زنده همان سال به تفکیک صورت کشوری و به تفکیک دانشگاه}}{100 \times}$

 شیوه جمع‌آوری اطلاعات:

ثبت جاری اطلاعات و تکمیل فرم‌های آماری ماهانه از نوزادان غربالگری شده از نظرشنوازی

 سطح جمع‌آوری اطلاعات:

از سطح خانه‌های بهداشت، پایگاه‌های بهداشتی و تیم‌های سیار / پایگاه بهداشتی درمانی شهری و روستایی / مطبهای / بیمارستان‌های دولتی و خصوصی یا (از سطوح ۱ و ۲) PHC

 شیوه محاسبه شاخص:

تعیین درصد با استفاده از برنامه نرم افزاری آماری

 معیار:

پوشش بیش از ۹۵٪ در هر دانشگاه

 راهبردها:

- تجهیز مراکز غربالگری شنواهی
- آموزش و توجیه مسئولین بهداشتی و کارکنان واحدهای غربالگری شنواهی نوزادان برای اجرای برنامه
- اطلاع رسانی عمومی و آموزش والدین و مادران باردار در دوران بارداری
- جلب مشارکت بخش خصوصی در جهت مشارکت در اجرای برنامه و ارتقای دانش جامعه در مورد اختلالات شنواهی نوزادان
- الزام ارایه برگه انجام تست غربالگری برای صدور شناسنامه نوزاد با کمک سازمان ثبت احوال (در بعضی از استان‌ها بنا به صلاحیت مجریان برنامه در دانشگاه)

شاخص ۳: آمار نوزادان با نتیجه "گذر" و بدون عامل خطر کم شنواهی، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری

نوبت اول (OAЕ) در سال پایه

 تعریف شاخص:

درصد اعلام نتیجه گذر و بدون عامل خطر کم شنواهی در غربالگری شنواهی نوبت اول (OAЕ) نوزادان

 نظام محاسبه شاخص:

$$\frac{\text{تعداد نتایج گذر، بدون عامل خطر در غربالگری شنواهی نوبت اول}}{\text{تعداد کل آزمایش‌های غربالگری انجام شده}} \times 100 = \text{درصد نتیجه گذر} \text{ (رجوع در غربالگری نوبت اول)}$$

 شیوه جمع‌آوری اطلاعات:

داده‌ها از روی کارت غربالگری شنواهی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

 سطوح جمع‌آوری اطلاعات:

از واحد بیماری‌ها و مراکز غربالگری شنواهی منتخب

 شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

معیار:

دریافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

شیوه مداخله:

- آموزش
- نظارت
- پیگیری

شاخص ۴: آمار نوزادان با نتیجه گذر و دارای عامل خطر کم شنوایی، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت اول (OAЕ) که در سال پایه

تعریف شاخص:

درصد اعلام نتیجه گذر و دارای عامل خطر کم شنوایی در غربالگری شنوایی نوبت اول (OAЕ) نوزادان

نظام محاسبه شاخص:

$$\frac{\text{تعداد نتایج گذر، دارای عامل خطر در غربالگری شنوایی نوبت اول}}{\text{تعداد کل آزمایش‌های غربالگری انجام شده}} \times 100 = \text{درصد نتیجه گذر} \text{ (رجوع در غربالگری نوبت اول)}$$

شیوه جمع‌آوری اطلاعات:

داده‌ها از روی کارت غربالگری شنوایی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

سطوح جمع‌آوری اطلاعات:

از واحد بیماری‌ها و مراکز غربالگری شنوایی منتخب

شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

معیار:

دریافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

شیوه مداخله:

- آموزش

- نظارت
- پیگیری

شاخص ۵: آمار نوزادان با نتیجه ارجاع و بدون عامل خطر کم شنوازی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری

نوبت اول (OAЕ) که در سال پایه

 تعريف شاخص:

درصد اعلام نتیجه ارجاع و بدون عامل خطر کم شنوازی در غربالگری شنوازی نوبت اول (OAЕ) نوزادان

 نظام محاسبه شاخص:

$$\frac{\text{تعداد نتایج ارجاع، بدون عامل خطر در غربالگری شنوازی نوبت اول}}{\text{تعداد کل آزمایش‌های غربالگری انجام شده}} \times 100 = \text{درصد نتیجه گذر ارجاع در غربالگری نوبت اول}$$

 شیوه جمع‌آوری اطلاعات:

داده‌ها از روی کارت غربالگری شنوازی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

 سطوح جمع‌آوری اطلاعات:

از واحد بیماری‌ها و مراکز غربالگری شنوازی منتخب

 شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

 معیار:

دریافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

 شیوه مداخله:

• آموزش

• نظارت

• پیگیری

شاخص ۶: آمار نوزادان با نتیجه ارجاع و دارای عامل خطر کم شنواهی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت اول (OAE) که در سال پایه

 تعريف شاخص:

در صد اعلام نتیجه ارجاع و دارای عامل خطر کم شنواهی در غربالگری شنواهی نوبت اول (OAE) نوزادان

 نظام محاسبه شاخص:

$$\text{تعداد نتایج ارجاع، دارای عامل خطر در غربالگری شنواهی نوبت اول} \times 100 = \frac{\text{تعداد کل آزمایش‌های غربالگری انجام شده}}{\text{داده ها از روی کارت غربالگری شنواهی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.}}$$

 شیوه جمع‌آوری اطلاعات:

داده ها از روی کارت غربالگری شنواهی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

 سطوح جمع‌آوری اطلاعات:

از واحد بیماری ها و مراکز غربالگری شنواهی منتخب

 شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

 معیار:

دریافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

 شیوه مداخله:

● آموزش

● نظارت

● پیگیری

شاخص ۷: آمار نوزادان با نتیجه گذر و بدون عامل خطر کم شنواهی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت دوم (AABR) که در سال پایه

 تعريف شاخص:

در صد اعلام نتیجه گذر و بدون عامل خطر کم شنواهی در غربالگری شنواهی نوبت دوم (AABR) نوزادان

نظام محاسبه شاخص:

تعداد نتایج گذر، بدون عامل خطر در غربالگری شنوازی نوبت دوم
----- = درصد نتیجه گذر در غربالگری نوبت دوم × ۱۰۰
تعداد کل آزمایش‌های غربالگری انجام شده

شیوه جمع‌آوری اطلاعات:

داده‌ها از روی کارت غربالگری شنوازی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

سطوح جمع‌آوری اطلاعات:

از واحد بیماری‌ها و مراکز غربالگری شنوازی منتخب

شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

معیار:

دریافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

شیوه مداخله:

• آموزش

• نظارت

• پیگیری

شاخص ۸: آمار نوزادان با نتیجه گذر و دارای عامل خطر کم شنوازی، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری نوبت

دوم (AABR) که در سال پایه

تعریف شاخص:

درصد اعلام نتیجه گذر و دارای عامل خطر کم شنوازی در غربالگری شنوازی نوبت دوم (AABR) نوزادان

نظام محاسبه شاخص:

تعداد نتایج گذر، دارای عامل خطر در غربالگری شنوازی نوبت دوم
----- = درصد نتیجه گذر در غربالگری نوبت دوم × ۱۰۰
تعداد کل آزمایش‌های غربالگری انجام شده

شیوه جمع‌آوری اطلاعات:

داده‌ها از روی کارت غربالگری شنوازی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

سطوح جمع‌آوری اطلاعات:

از واحد بیماری‌ها و مراکز غربالگری شنوازی منتخب

شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

معیار:

دریافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

شیوه مداخله:

• آموزش

• نظارت

• پیگیری

شاخص ۹: آمار نوزادان با نتیجه ارجاع و بدون عامل خطر کم شنوازی، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری

نوبت دوم (AABR) که در سال پایه

تعریف شاخص:

درصد اعلام نتیجه ارجاع و بدون عامل خطر کم شنوازی در غربالگری شنوازی نوبت دوم (AABR) نوزادان

نظام محاسبه شاخص:

تعداد نتایج ارجاع، بدون عامل خطر در غربالگری شنوازی نوبت دوم

----- = درصد نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم × ۱۰۰

تعداد کل آزمایش‌های غربالگری انجام شده

شیوه جمع‌آوری اطلاعات:

داده‌ها از روی کارت غربالگری شنوازی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

سطوح جمع‌آوری اطلاعات:

از واحد بیماری‌ها و مراکز غربالگری شنوازی منتخب

شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

 معیار:

دربافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

 شیوه مداخله:

- آموزش
- نظارت
- پیگیری

شاخص ۱۰: آمار نوزادان با نتیجه ارجاع و دارای عامل خطر کم شنوایی ، قبل / بعد از یک ماهگی کودک، در غربالگری

نوبت دوم (AABR) که در سال پایه

 تعریف شاخص:

درصد اعلام نتیجه ارجاع و دارای عامل خطر کم شنوایی در غربالگری شنوایی نوبت دوم (AABR) نوزادان

 نظام محاسبه شاخص:

$$\frac{\text{تعداد نتایج ارجاع، دارای عامل خطر در غربالگری شنوایی نوبت دوم}}{\text{تعداد کل آزمایش‌های غربالگری انجام شده}} \times 100 = \text{درصد نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم}$$

 شیوه جمع‌آوری اطلاعات:

داده‌ها از روی کارت غربالگری شنوایی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

 سطوح جمع‌آوری اطلاعات:

از واحد بیماری‌ها و مراکز غربالگری شنوایی منتخب

 شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

 معیار:

دربافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

 شیوه مداخله:

- آموزش

• نظارت

• پیگیری

شاخص ۱۱: آمار نوزادان با نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم (AABR) نسبت به آمار نتایج گذر و دارای عامل خطر

کم شنواهی در مرحله اول غربالگری با OAE در سال پایه

 تعريف شاخص:

درصد اعلام نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم (AABR) نوزادان نسبت به تعداد نتایج گذر و دارای عامل خطر کم شنواهی در

مرحله اول غربالگری با تست OAE

 نظام محاسبه شاخص:

تعداد نتایج ارجاع در غربالگری نوبت دوم با AABR

$$\text{تعداد کل نتایج گذر، دارای عامل خطر در غربالگری شنواهی نوبت اول} \times 100 = \text{درصد نتیجه گذر در غربالگری نوبت دوم}$$

 شیوه جمع آوری اطلاعات:

داده ها از روی کارت غربالگری شنواهی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

 سطوح جمع آوری اطلاعات:

از واحد بیماری ها و مراکز غربالگری شنواهی منتخب

 شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

 معیار:

دریافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

 شیوه مداخله:

• آموزش

• نظارت

• پیگیری

شاخص ۱۲: آمار نوزادانی که دارای حداقل یک عامل خطر کم شنوازی در ۳-۵ روزگی بوده اند.

 تعريف شاخص:

درصد اعلام تعداد نوزادانی که دارای حداقل یک عامل خطر کم شنوازی در ۳-۵ روزگی بوده اند

 نظام محاسبه شاخص:

نوزادان دارای حداقل یک عامل خطر کم شنوازی در ۳-۵ روزگی

$$----- = \frac{\text{درصد نوزادان دارای عامل خطر}}{\text{تعداد کل نوزادان غربالگری شده}} \times 100$$

تعداد کل نوزادان غربالگری شده

 شیوه جمع آوری اطلاعات:

داده ها از روی شرح حال نوزاد و کارت غربالگری شنوازی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

 سطوح جمع آوری اطلاعات:

از واحد بیماری ها و مراکز غربالگری شنوازی منتخب

 شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

 معیار:

دریافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

 شیوه مداخله:

• آموزش

• نظارت

• پیگیری

شاخص ۱۳: آمار نوزادانی که دارای حداقل یک عامل خطر کم شنوازی در ۱۴-۱۵ روزگی بوده اند.

 تعريف شاخص:

درصد اعلام تعداد نوزادانی که دارای حداقل یک عامل خطر کم شنوازی در ۱۴-۱۵ روزگی بوده اند

 نظام محاسبه شاخص:

نوزادان دارای حداقل یک عامل خطر کم شنوازی در ۱۴-۱۵ روزگی

$$----- = \frac{\text{درصد نوزادان دارای عامل خطر}}{\text{تعداد کل نوزادان غربالگری شده}} \times 100$$

تعداد کل نوزادان غربالگری شده

شیوه جمع آوری اطلاعات:

داده ها از روی شرح حال نوزاد و کارت غربالگری شنایی استخراج و سپس در سامانه پرونده الکترونیک سلامت ثبت شود.

سطوح جمع آوری اطلاعات:

از واحد بیماری ها و مراکز غربالگری شنایی منتخب

شیوه محاسبه شاخص:

استفاده از سامانه پرونده الکترونیک سلامت

معیار:

دریافت به هنگام بیش از ۹۰٪ قابل قبول است.

شیوه مداخله:

• آموزش

• نظارت

• پیگیری

شاخص ۱۴: تعداد شیرخواران ارجاع شده از مرحله غربالگری به مراکز تشخیصی در قبل و پس از ۳ ماهگی

تعریف شاخص:

درصد نوزادان دارای نتیجه ارجاع (Refer) در آزمایش غربالگری نوبت دوم با AABR (قبل و پس از ۳ ماهگی) به مراکز تشخیصی

کم شنایی

نظام محاسبه شاخص:

تعداد نوزادان دارای نتیجه ارجاع در غربالگری دوم

----- = درصد نوزادان ارجاع شده به مراکز تشخیصی در قبل و پس از ۳ ماهگی × ۱۰۰

تعداد کل نوزادان غربالگری شده

شیوه جمع آوری اطلاعات:

از طریق پیگیری سامانه پرونده الکترونیک سلامت و کارت غربالگری شنایی استخراج می شود.

سطوح جمع آوری اطلاعات:

مرکز غربالگری شنایی منتخب شهرستان و معاونت بهداشت دانشگاه

شیوه محاسبه شاخص:

تعیین درصد با استفاده از برنامه نرم افزاری آماری

معیار:

معیار ۱۰۰٪ مطلوب است.

راهبردها:

○ آموزش

○ نظارت

○ پیگیری

شاخص ۱۵: تعداد کودکان شیرخوار دارای نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم و با نتیجه کم شنوایی اثبات شده در مرحله تشخیص قطعی (کل کم شنوایی ها)

تعريف شاخص:

درصد کودکان شیرخوار دارای نتیجه ارجاع در غربالگری نوبت دوم با AABR (قبل از ۳ ماهگی) که به مراکز تشخیصی کم شنوایی مراجعه کرده اند و کم شنوایی آنها به اثبات رسیده است.

نظام محاسبه شاخص:

$$\frac{\text{تعداد نوزادان دارای کم شنوایی اثبات شده در مرحله تشخیص}}{\text{تعداد کل نوزادان غربالگری شده}} \times 100 = \text{درصد نوزادان ارجاع شده به مراکز تشخیصی در قبل از ۳ ماهگی}$$

شیوه جمعآوری اطلاعات:

از طریق پیگیری سامانه پرونده الکترونیک سلامت و کارت غربالگری شنوایی استخراج می شود.

سطوح جمعآوری اطلاعات:

مرکز غربالگری شنوایی منتخب شهرستان و معاونت بهداشت دانشگاه

شیوه محاسبه شاخص:

تعیین درصد با استفاده از برنامه نرم افزاری آماری

معیار:

معیار ۱۰۰٪ مطلوب است.

راهبردها:

○ آموزش

○ نظارت

○ پیگیری

شاخص ۱۶: تعداد کودکان شیرخوار دارای نتیجه کم شنوایی اثبات شده در مرحله تشخیصی به تفکیک درجه کم شنوایی (ملایم، متوسط، متوسط تا شدید، شدید و عمیق) و گوش کم شنوایی (ملایم، متوسط، متوسط تا شدید، شدید و عمیق) و بر اساس جدول شماره ۲.۱ صفحه ۱۰۴ مربوط به استانداردهای سازمان جهانی بهداشت)

تعريف شاخص:

درصد کودکان شیرخوار دارای نتیجه کم شنوایی اثبات شده در مرحله تشخیصی به تفکیک درجه کم شنوایی (ملایم، متوسط، متوسط تا شدید، شدید و عمیق) و بر اساس جدول شماره ۲.۱ صفحه ۱۰۴ مربوط به استانداردهای سازمان جهانی بهداشت)

نظام محاسبه شاخص:

تعداد نوزادان دارای کم شنوایی اثبات شده (به تفکیک درجه)

$$\times 100 = \text{درصد نوزادان کم شنوایی در گوش چپ} \quad (\text{به تفکیک درجه})$$

تعداد کل نوزادان غربالگری شده

تعداد نوزادان دارای کم شنوایی اثبات شده (به تفکیک درجه)

$$\times 100 = \text{درصد نوزادان کم شنوایی در گوش راست} \quad (\text{به تفکیک درجه})$$

تعداد کل نوزادان غربالگری شده

شیوه جمع آوری اطلاعات:

از طریق پیگیری سامانه پرونده الکترونیک سلامت و کارت غربالگری شنوایی استخراج می شود.

سطوح جمع آوری اطلاعات:

مرکز غربالگری شنوایی منتخب شهرستان و معاونت بهداشت دانشگاه

شیوه محاسبه شاخص:

تعیین درصد با استفاده از برنامه نرم افزاری آماری

معیار:

معیار ۱۰۰٪ مطلوب است.

راهبردها:

○ آموزش

◦ نظارت

◦ پیگیری

شاخص ۱۷: تعداد کودکان شیرخوار با پاسخ های OAE نرمال و نتیجه غیر طبیعی در آزمایش ABR تشخیصی

 تعريف شاخص:

درصد کودکان شیرخواری که در آزمایش OAE تشخیصی سالم گزارش شده اند نسبت به کودکانی که نتیجه آزمایش ABR تشخیصی آنها غیر طبیعی و یا بدون پاسخ گزارش شده است.

 نظام محاسبه شاخص:

$$\text{درصد نوزادان با نتیجه غیرطبیعی در آزمایش ABR تشخیصی} = \frac{\text{تعداد نوزادان با احتمال نوروپاتی شناوی OAE}}{\text{تعداد کل نوزادان با نتیجه سالم در آزمایش تشخیصی}} \times 100$$

 شیوه جمع آوری اطلاعات:

از طریق کارت غربالگری شناوی در پیگیری از مراکز سطح ۲ و ۳ مراقبت های تشخیصی منتخب شناوی در شهرستان و ثبت در پرونده الکترونیک سلامت و معاونت بهداشت دانشگاه

 سطوح جمع آوری اطلاعات:

مرکز تشخیصی شناوی شناسی منتخب شهرستان، پزشک منتخب متخصص گوش، گلو، بینی و معاونت بهداشت دانشگاه

 شیوه محاسبه شاخص:

تعیین درصد با استفاده از برنامه نرم افزاری آماری

 معیار:

معیار ۱۰۰٪ مطلوب است.

 راهبردها:

◦ آموزش

◦ نظارت

◦ پیگیری

شاخص ۱۸: آمار تعداد کل کودکان شیرخوار با نتیجه قطعی کم شنوازی (با هر درجه و هر نوع به تفکیک گوش مبتلا)

تعريف شاخص:

درصد کودکان شیرخواری که در مرکز تشخیصی کم شنوازی آنها با هر نوع و درجه به اثبات رسیده باشد.

نظام محاسبه شاخص:

تعداد کل کودکان با کم شنوازی اثبات شده با هر نوع و درجه در سال پایه

$$= \frac{\text{درصد کل کم شنوازی ها در } \underline{\text{گوش چپ}}}{\text{تعداد کل کودکان غربالگری شده}} \times 100$$

تعداد کل کودکان غربالگری شده

تعداد کل کودکان با کم شنوازی اثبات شده با هر نوع و درجه در سال پایه

$$= \frac{\text{درصد کل کم شنوازی ها در } \underline{\text{گوش راست}}}{\text{تعداد کل کودکان غربالگری شده}} \times 100$$

شیوه جمعآوری اطلاعات:

از طریق پیگیری سامانه پرونده الکترونیک سلامت و کارت غربالگری شنوازی استخراج می شود.

سطوح جمعآوری اطلاعات:

مرکز تشخیصی شنوازی شناسی منتخب شهرستان، پزشک منتخب متخصص گوش، گلو، بینی و معاونت بهداشت دانشگاه

شیوه محاسبه شاخص:

تعیین درصد با استفاده از برنامه نرم افزاری آماری

معیار:

معیار ۱۰۰٪ مطلوب است.

راهبردها:

○ آموزش

○ نظارت

○ پیگیری

شاخص ۱۹: تعداد کودکان شیرخوار ارجاع شده از مرحله تشخیصی به مداخله درمانی / توانبخشی شنوازی قبل و بعد از

۶ ماهگی

تعريف شاخص:

درصد نوزادان ارجاع شده با کم شنوازی اثبات شده از مرحله تشخیصی (قبل و پس از ۶ ماهگی) به مراکز سطح ۲ و ۳ برای انجام

مراقبت های درمانی / توانبخشی شنوازی

نظام محاسبه شاخص:

تعداد ارجاعات کودکان شیرخوار با کم شنوازی به مراکز سطح ۲ و ۳
$$= \frac{\text{درصد ارجاع کودکان به مراکز درمانی توانبخشی قبل و پس از ۶ ماهگی}}{\text{تعداد کل نوزادان غربالگری شده}} \times 100$$

شیوه جمع آوری اطلاعات:

 از طریق کارت غربالگری شنوازی در پیگیری از مراکز سطح ۲ و ۳ مراقبت های درمانی توانبخشی منتخب شنوازی در شهرستان و ثبت در پرونده الکترونیک سلامت و معاونت بهداشت دانشگاه

سطوح جمع آوری اطلاعات:

مراکز سطح ۲ و ۳ مراقبت های درمانی توانبخشی منتخب شنوازی در شهرستان و معاونت بهداشت دانشگاه

شیوه محاسبه شاخص:

تعیین درصد با استفاده از برنامه نرم افزاری آماری

معیار:

معیار ۱۰۰٪ مطلوب است.

راهبردها:

○ آموزش

○ نظارت

○ پیگیری

شاخص ۲۰: تعداد کودکان شیرخوار تحت مراقبت های درمانی / توانبخشی شنوازی به تفکیک نوع مداخله

تعریف شاخص:

درصد کودکان شیرخوار دریافت کننده خدمات درمانی / توانبخشی شنوازی به تفکیک نوع مداخله (تجویز و فیتینگ انواع سمعک ها، پروتز کاشت حلزون شنوازی، اقدامات دارویی-جراحی و مداخلات توانبخشی شنوازی) قبل و بعد از ۶ ماهگی در مراکز سطح ۲ و ۳ منتخب کشور

نظام محاسبه شاخص:

تعداد کودکان شیرخوار تحت مراقبت درمانی توانبخشی
$$= \frac{\text{درصد مراقبت درمانی به تفکیک نوع مداخله قبل و پس از ۶ ماهگی}}{\text{تعداد کل نوزادان غربالگری شده}} \times 100$$

شیوه جمع آوری اطلاعات:

از طریق کارت غربالگری شنوازی در پیگیری از مراکز سطح ۲ و ۳ مراقبت های درمانی توانبخشی منتخب شنوازی در شهرستان و ثبت در پرونده الکترونیک سلامت و معاونت بهداشت دانشگاه

سطوح جمع آوری اطلاعات:

مراکز سطح ۲ و ۳ مراقبت های درمانی توانبخشی منتخب شنوازی در شهرستان و معاونت بهداشت دانشگاه

شیوه محاسبه شاخص:

تعیین درصد با استفاده از برنامه نرم افزاری آماری

معیار:

معیار ۱۰۰٪ مطلوب است.

راهبردها:

آموزش

ناظارت

پیگیری

۵.۸.۶ شاخص های کیفی اجرای برنامه جهت پایش ها

فعالیت های مختلف برنامه غربالگری شنوازی نوزادان را می توان در ۳ گروه مجزا تقسیم بندی نمود. این فعالیت ها برای طراحی چک لیست های پایش برنامه مفید هستند.

۵.۸.۶.۱ فرآیندهای پیش از انجام آزمایش (غربالگری)

این بخش فعالیت هایی که پیش از انجام آزمایش غربالگری شنوازی نوزاد در پایگاه غربالگری انجام می شود را در بر می گیرد.

الف. در پایگاه غربالگری شنوازی

۱) انجام آموزش های عمومی، والدین و مادران باردار و دختران سن ازدواج

۲) تعداد والدینی که از انجام غربالگری شنوازی نوزادشان اجتناب می نمایند و ذکر علت آن؟

۳) تعداد نوزادانی که تحت غربالگری شنوازی قرار گرفته اند در مقایسه با تعداد نوزادان زنده متولد شده (بر اساس آمار ثبت احوال)

۴) وجود تجهیزات غربالگری شنوازی نوازد (دستگاه OAE و AABR) به همراه پروفهها و الکترودهای مربوطه

۵) وجود فرم ها و دفاتر گزارش دهنده برنامه و تکمیل دقیق آن ها (در صورتی که از سیستم نرم افزاری استفاده می شود، وجود

نرم افزار و امکانات استفاده مناسب از آن)

- ۶) مدارک دال بر انجام غربالگری شناوی نوزاد در موارد واجد شرایط بر اساس شیوه نامه برنامه
- ۷) مدارک دال بر ارسال آمار به هنگام به سطح بالاتر
- ۸) مدارک دال بر برگزاری دوره‌های بازآموزی برنامه شناسایی و مداخله به موقع کم‌شناوی نوزاد
- ۹) ...

۵.۸.۶.۲ فرآیندهای حین انجام آزمایش (غربالگری)

در این بخش به بررسی و پایش کلیه فعالیت‌های مربوط به زمان انجام آزمون غربالگری شناوی نوزاد پرداخته می‌شود.

۱) وجود شیوه نامه انجام آزمون غربالگری شناوی

۲) وجود مدارک دال بر صحت، دقت، اعتبار و تکرار نتیجه آزمون غربالگری شناوی

۳) Inter-assay and Intra-assay variability of standards and controls

۴) مدارک دال بر مناسب بودن عوامل خارجی موثر بر آزمون غربالگری مثل دمای محیط آزمایش و رعایت ساکت بودن در محیط آزمایش، کالیبره بودن تجهیزات مورد استفاده در انجام آزمون و ...

۵) مدارک دال بر نظارت کامل بر روند انجام آزمون غربالگری شناوی توسط ادیولوژیست مربوطه

۶) مدارک دال بر اعلام فوری و به هنگام موارد مشکوک و غیر طبیعی به پایگاه منتخب تشخیصی شناوی شناسی.

۷) ...

۵.۸.۶.۳ فرآیندهای پس از انجام آزمایش (غربالگری)

این بخش فعالیت‌هایی که پس از انجام آزمایش غربالگری شناوی نوزاد به دست می‌آید را در بر می‌گیرد.

۱) آزمایش‌های غربالگری شناوی بایستی قبل از اجرای سایر غربالگری‌ها مانند غربالگری تیروئید در مورد نوزاد اجرا شود.

۲) کیفیت و قابل استفاده بودن گزارش آزمایش شامل مشخص بودن گوش مورد آزمایش به تفکیک و نوع آزمایش انجام شده، تاریخ انجام غربالگری و تاریخ ارجاع برای اقدامات تشخیصی و نام مرکز تشخیصی به همراه مهر و امضای ادیولوژیست مسئول برنامه و نتیجه کلی غربالگری در مواردی که دو تست OAE و AABR با هم اجرا می‌شود.

۳) امکان نگهداری به هنگام و دقیق نتایج آزمایش‌های غربالگری شناوی نوزاد پس از انجام آزمایش و امکان دسترسی سریع به اطلاعات مربوطه جهت انجام آزمایش مجدد احتمالی و یا اهداف پژوهشی

- ۴) مستندسازی دقیق نتایج آزمون‌های غربالگری، کنترل‌ها، و استانداردهای مورد استفاده
- ۵) اعلام به هنگام نتایج کلی آزمون‌های غربالگری شناوی به ادیولوژیست و کارشناس برنامه (با چک زمان اعلام)
- ۶) کیفیت اعلام نتایج با توجه به شماره‌دار و مرتب بودن هویت نوزاد، خوانابودن، داشتن ستون ملاحظات و توضیحات، نتایج آزمایشات، مشخص بودن نتایج مشکوک به کم‌شناوی و عوامل خطر
- ۷) مدارک دال بر فراخوان موارد مشکوک به کم‌شناوی در زمان مناسب (قید روز تشخیص کم‌شناوی از زمان تولد نوزاد)
- ۸) تعداد موارد عدم پذیرش فراخوان و عدم انجام آزمایش‌های تایید تشخیص توسط والدین (Rejection Rate)
- ۹) مدارکی دال بر تشخیص قطعی کم‌شناوی در زمان مناسب (قید روز تشخیص کم‌شناوی از زمان تولد نوزاد)
- ۱۰) قید زمان شروع مداخله درمانی - توانبخشی به هنگام بر اساس شیوه نامه
- ۱۱) تعداد موارد شروع درمان برای کودکان مبتلا به کم‌شناوی در بخش‌های دولتی و خصوصی
- ۱۲) تعداد موارد ادامه درمان در بخش‌های دولتی و خصوصی
- ۱۳) تعداد کارت گزارش برنامه شناسایی و مداخله به موقع شناوی نوزادان که درست و کامل تکمیل شده است.
- ۱۴) تعداد موارد منفی کاذب ابتلا به کم‌شناوی و ثبت اطلاعات مربوط به مورد بر اساس شیوه نامه برنامه (در مواردی که غربالگری شده‌اند)
- ۱۵) تعداد بروز موارد مبتلا به کم‌شناوی در نوزادانی که مورد غربالگری قرار نگرفته‌اند و علت عدم انجام غربالگری در آنان
- ۱۶) ... و ...

۵.۸.۷ پژوهش‌های کاربردی

برای تأثیر بیشتر اجرای برنامه‌های کشـوری نیاز به پژوهش‌های مفید و کاربردی وجود دارد و برای پژوهش‌های مفید نیز باید اولویت‌های پژوهشی در زمینه‌های مختلف تعیین گردد. سپس با کمک نتایج حاصل از آنها سیاستگزاری‌های بهداشتی موثرتر انجام خواهد شد.

موارد زیر در ابتدای برنامه و سپس در فواصل معین بعنوان ارزشیابی، در مناطقی که مجری برنامه هستند، بصورت تحقیقات پیشنهاد می‌گردد.

۵.۸.۸ اولویت‌های پژوهشی در این برنامه

۱. بررسی میزان بروز و شیوع ابتلا به کم‌شنوایی گذرا و دائمی در نوزادان در مناطق تحت پوشش دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور
۲. بررسی عوامل خطر منتبه به بروز اختلالات شنوایی نوزادی و طراحی اقدامات مداخله‌ای در راستای اصلاح عوامل قابل تغییر
۳. بررسی میزان بروز ناتوانی یا معلولیت ناشی از اختلال شنوایی دائمی در کودکان زیر ۳ سال به تفکیک سن، جنس و منطقه

جغرافیایی

۴. بررسی وضعیت مراقبت بیماران شناسایی شده در «برنامه ملی شناسایی و مداخله درمانی به موقع کم‌شنوایی نوزادان»
۵. بررسی میزان بروز اختلالات تکامل گفتاری و زبانی ناشی از کم‌شنوایی در نوزادان به تفکیک سن، جنس و منطقه جغرافیایی
۶. بررسی میزان اثربخش مداخلات زودهنگام درمانی توانبخشی نوزادان بر روی بهبود اختلالات تکامل گفتاری و زبانی کودک در قبل و پس از ۶ ماهگی به تفکیک سن، جنس و منطقه جغرافیایی
۷. تعیین میزان هزینه – اثربخشی و هزینه – سود ناشی از اجرای برنامه ملی شناسایی و مداخله درمانی به موقع کم‌شنوایی نوزادان در مقایسه با قبل از اجرای برنامه در مناطق مختلف کشور (Investment Case Ear and Hearing Care)
۸. ارزیابی امید به زندگی و محاسبه QALLY در افراد مبتلا به کم‌شنوایی مادرزادی
۹. میزان حساسیت و اختصاصی بودن آزمایش‌های غربالگری شنوایی نوزادان و کودکان کشور
۱۰. ارزیابی عوامل خطر بروز اختلالات شنوایی نوزادان در دانشگاه‌های مختلف و در کشور
۱۱. ارزیابی اثربخشی کلی اجرای برنامه غربالگری شنوایی نوزادان در دانشگاه‌های مختلف و در کشور
۱۲. ارزشیابی وضعیت اجرای برنامه سلامت گوش و مراقبت از شنوایی نوزادان و کودکان در دانشگاه‌های مختلف و در کشور
۱۳. تجزیه و تحلیل وضعیت موجود سلامت گوش و مراقبت شنوایی نوزادان در دانشگاه‌های مختلف و در کشور

پیوست ها

پیوست ۱:

اجزای برنامه آموزشی غربالگری شنواهی نوزادان

تعیین مربیان

- افرادی که در برنامه غربالگری شنواهی مجاز به همکاری هستند، باید در ابتدا دوره آموزشی برنامه ملی پیشگیری و کنترل کم شنواهی را گذرانده و پس از ارزشیابی توسط متخصصان با تجربه گوش و شنواهی شناسی در اجرای تکنیک‌ها و شیوه‌های غربالگری تجربه لازم در این خصوص را کسب نمایند. این گواهینامه باید توسط اداره سلامت گوش و شنواهی دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر وزارت بهداشت نیز به تایید برسد. در خصوص آموزش‌ها فقط تخصص‌های شنواهی شناسی، متخصصان گوش، گلو، بینی و مدیران برنامه‌های غربالگری با تجربه متصل به شبکه ارائه خدمات الکترونیک سلامت دانشگاه‌های علوم پزشکی و انجمن علمی شنواهی شناسی مجاز به تدریس در این دوره‌ها هستند (به بند ۲.۲.۴ صفحه ۱۴ مراجعه شود).

- سازماندهی برنامه آموزشی "تبیيت مربی" به افزایش تعداد کارآموزان غربالگری کمک می‌کند.

برنامه آموزش

- اجزای برنامه آموزشی باید دربر گیرنده موارد زیر باشد: روش‌های غربالگری و استفاده از تجهیزات، کالیبراسیون و نگهداری تجهیزات؛ بهینه سازی وضعیت غربالگری نوزاد؛ توضیح روش‌ها و نتایج آزمون و مستندسازی و گزارش.
- باید به روش‌های کنترل عفونت و مهارت‌های نگهداری نوزاد توجه شود.

ارتقاء و بروز رسانی آموزش‌ها

- در اجرا برنامه، آموزش‌های ضمن خدمت به طور منظم برای مجریان غربالگری انجام شود و پرسنل اجرایی برنامه باید شایستگی و مهارت‌های لازم را برای اجرای برنامه ملی پیشگیری و کنترل کم شنواهی نشان دهند.

کارآموزان باید حداقل یک دوره آموزشی اولیه را تکمیل کنند و شایستگی و مهارت آنها در زمینه‌های زیر اثبات شوند:

- اصول و مزایای غربالگری شنواهی بر اساس شیوه نامه و الزامات برنامه را بدانند.
- روش‌های غربالگری شنواهی را بشناسند و مراحل مختلف اجرایی آنها را بدانند. حصول اطمینان از:

- فضایی آرام برای اجرای غربالگری؛
- وضعیت غربالگری ایده آل (مثلاً برای نوزادان، ترجیحاً در خواب یا وضعیت آرام)؛
- مراحل صحیح آماده سازی و تنظیم تجهیزات غربالگری؛
- جایگذاری صحیح پروب در گوش نوزاد (یعنی تأیید باز بودن کانال گوش).
- نحوه انجام غربالگری (استفاده و مراقبت از تجهیزات):
- انجام روزانه کالیبراسیون پروب و هدفون دستگاه غربالگر و بررسی این تجهیزات بمنظور حداقل رساندن خطاهای، برای مثال:

 - بررسی اتصالات بشکل ضعیف و یا معیوب بین پروب و سخت افزار. یا
 - بررسی مشکلات مربوط به انسداد احتمالی نوک پروب دستگاه با درگاه های بلندگو یا میکروفون

- سیاست ها و رویه های برنامه غربالگری شنوایی در مراکز بهداشتی و بیمارستان ها مطابق با الگوی ابلاغی استاندارد وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی.
- شناخت عوامل خطرات کم شنوایی و شناخت عوامل عاطفی و هیجانی والدین در مسیر اجرای برنامه غربالگری نوزاد.
- آگاهی از مراقبت ها و نگهداری عمومی از نوزادان در بخش های مختلف بیمارستانی، به ویژه خدمات NICU ، در راستای سیاست ها و رویه های بیمارستانی.
- آگاهی از ثبت اسناد و مدارک پزشکی مندرج در پرونده نوزاد که مشتمل بر موارد زیر باشد:

 - اخذ رضایت نامه امضا شده؛
 - ثبت نتایج (مانند موارد گذر دوطرفه، ارجاع یکطرفه، ناقص؛ ارجاع دوطرفه)؛
 - روش غربالگری مورد استفاده (برای نمونه اجرای غربالگری TEOAE ، غربالگری DPOAE ، غربالگری AABR و غیره)
 - ارجاع نوزاد به مراکز تشخیصی- و تعیین مرکز ارجاع در شبکه.

- بازخورد نتایج به والدین/سرپرست نوزاد و همچنین به سایر ذینفعان دستگاه بهداشت که مشتمل بر نکات زیر باشد:
- توضیح در خصوص نتیجه غربالگری نوزاد- به عنوان مثال روش نمودن مفهوم نتیجه مندرج روی کارت غربالگری،
- مراحل بعدی (مثلاً ارجاع به ارزیابی های تشخیصی برای نتیجه "ارجاع" یا پیگیری در مراقبت ای بعدی کودک و یا پیگیری انجام آزمایشات تشخیصی در مراقبت ۹-۱۲ ماهگی در مواردی که کودک دارای حداقل یک عامل خطر منسوب به کم شنوایی می باشد).
- اطمینان از درک اهمیت پیگیری فوری والدین/سرپرست.
- در صورت مواجه شدن والدین/سرپرست نوزاد با نتیجه غربالگری "ارجاع" ، بهترین واکنش چگونه است.

- گزارش و جمع آوری داده ها، با در نظر گرفتن:
- محramانه بودن اطلاعات و داده های غربالگری؛ و
- مقررات/ قوانین مربوطه
- آموزش اجباری کارکنان در مراکز و پایگاههای بهداشتی و یا بیمارستان ها از قبیل:
- اقدامات کنترل عفونت و بهداشت دست؛
- امنیت؛ و
- آموزش های ایمنی آتش نشانی
- حساسیت فرهنگی.

کم شنوازی در نوزادان و کودکان:

ملاحظات مربوط به ارایه دهنده خدمات اولیه مراقبت کودکان

نوزادان و کودکان کمتر از ۳ سال با احتمال کم شنوازی در وهله نخست با وجود علائم ذیل مشخص می شوند:

- نگرانی والدین در مورد کم شنوازی فرزند
- در غربالگری شنوازی نوزادان با نتیجه مثبت یا ارجاع مشخص شده باشند
- واحد یک یا چند عامل خطر برای کم شنوازی، صرف نظر از نتیجه غربالگری باشند (به شاخص های خطر مراجعه کنید)
- نتایج تست های ادیولوژیک نشان دهنده کم شنوازی در یک یا هر دو گوش باشد

تمامی نوزادان و کودکان را در هر سنی حتی در بدو تولد می‌توان از نظر وضعیت سلامت شنوایی مورد آزمایش قرار داد: تاخیر در دریافت خدمات مراقبتی مربوط به مداخله درمانی می‌تواند منجر به آسیب‌های جدی در رشد زبان، کاهش سطح ارتباطات فردی و اجتماعی و عملکردهای تحصیلی کودک گردد. در مورد سطوح مراقبت برنامه شنوایی نوزادان ترتیب اعداد ۱-۳-۶ را همواره به خاطر داشته باشید:

- تا سن ۱ ماهگی، در صورت عدم انجام خدمت غربالگری شنوایی ضروری است کودک ظرف مدت ۲۴ ساعت ارجاع شده و حداکثر تا سن ۱ ماهگی نتیجه غربالگری شنوایی وی تعیین شده باشد.
- تا سن ۳ ماهگی، در صورتیکه نتیجه غربالگری شنوایی کودک مثبت (با نتیجه ارجاع) باشد و ارزیابی‌های شنوایی شناسی در مورد وی انجام نشده باشد، بلافضله (ظرف ۲۴ ساعت) کودک باید به یک ادیولوژیست دارای صلاحیت ارجاع شود. وضعیت شنوایی باید از طریق ارزیابی‌های ادیولوژیک استاندارد تا قبل از ۳ ماهگی تایید شود.
- تا سن ۶ ماهگی در صورتیکه کم شنوایی تایید شد، ورود به خدمات مداخله زودهنگام درمانی کودک نباید به بعد از ۶ ماهگی موكول گردد.

نکته: هر گاه کودکی در غربالگری شنوایی دارای نتیجه منفی (سالم) گزارش شد ولی دارای عوامل خطر شناخته شده برای سلامت شنوایی در هر مرحله از مراقبت‌ها بود در آنصورت باید: وجود عوامل خطر آنها بررسی شده و کودک برای انجام آزمایش‌های تشخیصی ادیولوژیک مربوطه ارجاع گردد. کم شنوایی-دیر آغاز در هر زمانی پس از تولد می‌تواند اتفاق بیافتد این وضعیت صرف‌نظر از نتیجه منفی (سالم) غربال شنوایی نوزاد پس از تولد می‌تواند اتفاق افتد.

نکات اصلی برنامه

- ❖ تمامی نوزادانی که در غربالگری شنوایی دارای نتیجه مثبت یا ارجاع می‌باشند باید برای انجام ارزیابی‌های تشخیصی دقیق ادیولوژیک ارجاع شوند.
- ❖ هنگامی که هر درجه‌ای از کم شنوایی تشخیص داده شد (مثل کم شنوایی "موقت و یا گذرا" مربوط به شکاف کام) باید ظرف مدت ۷ روز کاری پس از تأیید کم شنوایی، جهت انجام مداخله درمانی زودهنگام شنوایی ارجاع صورت پذیرد.
- ❖ پیگیری مراقبت‌های مرتب و جاری برای تمام انواع کم شنوایی (چه بصورت "گذرا" و چه دائمی) می‌بایستی توسط ادیولوژیست دارای صلاحیت همراه با مراقبت‌های پزشکی انجام پذیرد.
- ❖ آن دسته از کودکانی که در غربالگری شنوایی بدو تولد خود دارای نتیجه گذر (سالم) بوده اند ولیکن واحد عامل خطر برای بروز کم شنوایی بوده اند، باید در مورد آنها اطمینان حاصل شود که حداقل یک بار در ۱۲ تا ۳۰ ماهگی تحت ارزیابی‌های تشخیصی ادیولوژیک قرار گرفته اند.
- ❖ صرف نظر از نتایج غربالگری شنوایی قبلی، تمامی نوزادان با یا بدون عوامل خطر باید از نظر مهارت‌های تکاملی شنوایی، شاخه‌های تکامل زبانی و اختلالات گوش میانی در جریان مراقبت‌های بعدی کودک-سالم در مراکز و پایگاههای بهداشتی مورد پیگیری مراقبتی قرار گیرند.

ارزیابی تکامل کلامی-شندیداری کودک

مراحل رشد و تکامل کلامی-شندیداری در کودکان، با رشد متفاوتی رخ می دهد. در عین حال، اکثر کودکان در طول مسیر تکاملی خود، از مهارت های قابل تمایزی عبور می کنند. پاسخ های رفتاری به اصوات، با رشد جسمانی و عقلانی کودک پیچیده تر می شوند. این رفتارها با سطح بلوغ و سن کودک مطابقت دارد. مهارت های تکاملی قابل پیش بینی، از ساده تا پیچیده که در طول دوره های زندگی کودک اتفاق می افتد تحت عنوان راهنمای تکاملی^{۱۲} خوانده می شوند. به عنوان مثال، یک کودک باید بتواند قبل از ۴-۶ ماهگی حروف تک هجایی را ادا نماید و قبل از ۷-۹ ماهگی حروف چند هجایی را در گفتار خود بکار ببرد و همچنین توانایی ساخت جملات ۲ کلمه ای را در ۱۸-۲۴ ماهگی داشته باشد. ارزیابی نمودارهای تکامل کلامی-شندیداری کودک نشان دهنده "جدول زمانی" تسلط بر این مهارت ها است که موید راهنمای تکامل کلامی شندیداری "هنگار" در کودک می باشد. با این حال، همواره به خاطر داشته باشید که تکامل کلامی-شندیداری کودکان متفاوت است و ممکن است تک کودکان در منطقه ای سریعتر از ناحیه دیگر تکامل نشان دهند.

در بخش زیر شیوه نامه کلی برای مراحل تکامل شندیداری، شناختی، گفتاری (مراحل تولیدی اصوات) و زبان (گوش دادن، درک و استفاده از کلمات) برای شما تشریح شده است. اکثر کودکان این مهارت ها را ظرف مدت شش ماه از زمان های ذکر شده نشان خواهند داد. در حقیقت، محدوده های زمانی همپوشانی داشته بدليل تکامل تدریجی در یک محدوده و تقویت شندیداری-کلامی در محدوده های دیگر زمانی می باشد.

صدا، گفتار و زبان چه مفهومی دارند؟

صدا، گفتار و زبان ابزارهایی هستند که برای برقراری ارتباط افراد با یکدیگر از آنها استفاده می کنیم.

صدا: وقتی هوا از ریه های ما در حالت بازدم، بین تارهای صوتی در حنجره جریان پیدا می کند، باعث ارتعاش آنها شده و باعث تولید صدا می شود.

گفتار: همان تکلم و گفتگو کردن است، که یکی از راه های بیان زبان بشمار می آید. در گفتار، حرکت عضلات زبان، لب ها، فک و مجرای صوتی در حنجره بطور کاملا هماهنگ برای تولید اصوات قابل تشخیص گفتاری که زبان را می سازند عمل می کنند.

زبان: مجموعه ای از قواعد مشترک می باشد که به افراد اجازه می دهد افکار خود را به شیوه ای معنادار بیان کنند. زبان ممکن است به صورت شفاهی یا نوشتاری، اشاره یا انجام حرکات در چهره مانند پلک زدن یا حرکات دهانی (لبها) بیان شود.

¹² developmental milestones

چک لیست تکامل شناوی و ارتباطی کودک

بدو تولد تا ۳ ماهگی		
☐ خیر	☐ بله	به صدای بلند واکنش نشان می دهد.
☐ خیر	☐ بله	وقتی با او صحبت می شود آرام می شود یا لبخند می زند.
☐ خیر	☐ بله	صدای والدین را می شناسد و در صورت گریه آرام می شود.
☐ خیر	☐ بله	هنگام شیر خوردن، عمل مکیدن را در پاسخ به صدا شروع یا متوقف می کند.
☐ خیر	☐ بله	زمزمه و اصوات خوشایند را ایجاد می کند.
☐ خیر	☐ بله	برای نیازهای مختلف روش خاصی برای گریه کردن دارد.
☐ خیر	☐ بله	وقتی شما را می بیند لبخند می زند.
۴ تا ۶ ماهگی		
☐ خیر	☐ بله	اصوات را با چشم اندازی می کند.
☐ خیر	☐ بله	به تغییرات در لحن صدای شما پاسخ می دهد.
☐ خیر	☐ بله	به اسباب بازی هایی که صدا تولید می کنند توجه می کند.
☐ خیر	☐ بله	به موسیقی توجه می کند.
☐ خیر	☐ بله	قان وقون، به شکلی شبیه به گفتار دارد و از اصوات مختلفی استفاده می کند، از جمله اصواتی که با p ، b ، m شروع می شوند.
☐ خیر	☐ بله	لبخند میزند.
☐ خیر	☐ بله	هنگام هیجان یا ناراحتی قان وقون های آهنگین خاصی می کند.
☐ خیر	☐ بله	هنگام تنها یی یا بازی با والدین اصوات نفس آلود غرغر مانند ایجاد می کند.
۷ ماهگی تا ۱ سالگی		
☐ خیر	☐ بله	از بازی کردن با والدین لذت می برد.
☐ خیر	☐ بله	می چرخد و در جهت صدای نگاه می کند.
☐ خیر	☐ بله	وقتی با او صحبت می شود گوش می کند.
☐ خیر	☐ بله	مفهوم کلمات رایجی مانند "لیوان" ، "کفش" یا "آبمیوه" را درک می کند.
☐ خیر	☐ بله	به درخواست ها پاسخ می دهد ("بیا اینجا").
☐ خیر	☐ بله	قان وقون با استفاده از اصوات بلند و کوتاه مانند "تاتا، آپ آپ، بی بی" دارد.
☐ خیر	☐ بله	برای جلب توجه و حفظ آن از قان وقون آهنگین استفاده می کند.
☐ خیر	☐ بله	با استفاده از حرکاتی مانند تکان دادن یا بالا بردن بازوها ارتباط برقرار می کند.
☐ خیر	☐ بله	صدای مختلف گفتار را تقلید می کند.
☐ خیر	☐ بله	یک یا دو کلمه مانند "دادا" یا "ماما" را صداسازی می کند.
۱ تا ۲ سالگی		
☐ خیر	☐ بله	چند قسمت از بدن را می شناسد و با درخواست می تواند به آنها اشاره کند.
☐ خیر	☐ بله	دستورات ساده را دنبال می کند ("توب را غل بده") و سوالات ساده را می فهمد ("کفشهای کجاست؟").
☐ خیر	☐ بله	از قصه ها، آهنگ ها و اشعار ساده لذت می برد.
☐ خیر	☐ بله	به تصاویر، در صورت نامگذاری، در کتاب ها اشاره می کند.
☐ خیر	☐ بله	كلمات جدید را به طور منظم به دست می آورد.
☐ خیر	☐ بله	از چند سوال یک یا دو کلمه ای استفاده می کند («مامان کجاست؟» یا «به بگو بای بای؟»).

☐ خیر	☐ بلی	دو کلمه را کنار هم قرار می دهد.
☐ خیر	☐ بلی	از بسیاری از اصوات همخوان مختلف در ابتدای کلمات استفاده می کند.

۲ تا ۳ سالگی

☐ خیر	☐ بلی	تقریباً برای همه چیز یک کلمه دارد.
☐ خیر	☐ بلی	از عبارات دو یا سه کلمه ای برای صحبت کردن و درخواست چیزها استفاده می کند.
☐ خیر	☐ بلی	از صدای k ، t ، f ، d و n استفاده می کند.
☐ خیر	☐ بلی	طوری صحبت می کند که برای اعضای خانواده و آشنایان قابل درک باشد.
☐ خیر	☐ بلی	وقتی از آنها بخواهید اشیاء را نام می برد یا به آنها توجه جلب می کند.

۳ تا ۴ سالگی

☐ خیر	☐ بلی	وقتی از اتاق دیگری آنها را صدا می کنید به صدای شما پاسخ می دهدن.
☐ خیر	☐ بلی	صدای تلویزیون یا رادیو را در همان سطح صوتی که اعضای دیگر خانواده می شنوند بدان توجه شنیداری دارند.
☐ خیر	☐ بلی	پاسخ سوالات ساده را می دهنند "کیه؟" "چی؟" "کجا؟" و "چرا؟"
☐ خیر	☐ بلی	در مورد فعالیت های مهدکودک، پیش دبستانی یا دوستان تو خانه حرف میزنند.
☐ خیر	☐ بلی	از جمله هایی با چهار کلمه یا بیشتر استفاده می کند.
☐ خیر	☐ بلی	بدون نیاز به تکرار بخش ها یا کلمات به راحتی صحبت می کند.

۴ تا ۵ سالگی

☐ خیر	☐ بلی	به یک داستان کوتاه توجه می کند و به سوالات ساده در مورد آن پاسخ می دهد.
☐ خیر	☐ بلی	بیشتر آنچه را که در خانه و مدرسه گفته می شود می شنود و می فهمد.
☐ خیر	☐ بلی	از جملاتی استفاده می کند که جزئیات زیادی را ارائه می دهد.
☐ خیر	☐ بلی	داستان هایی را بیان می کند که در حول و حوش موضوع می باشد.
☐ خیر	☐ بلی	به راحتی با سایر کودکان و بزرگسالان ارتباط برقرار می کند.
☐ خیر	☐ بلی	اکثر اصوات را بجز چند مورد بطور صحیح بیان می کنند.
☐ خیر	☐ بلی	از کلمات موزون استفاده می کند.
☐ خیر	☐ بلی	برخی از حروف و اعداد را نام می برد.
☐ خیر	☐ بلی	از دستور زبان بزرگسالان استفاده می کند.

این چک لیست بر اساس «کودک چگونه می شنود و صحبت می کند؟»، توسط انجمن گفتار-زبان-شنوایی آمریکا تهیه شده است

آموزش به والدین:

باید به والدین نوزادان و کودکان آموزش داد که حتی اگر شنوایی نوزاد طبیعی تشخیص داده شود لازم است فهرست زیر را نزد خود نگه دارند و هر چند وقت یکبار آن را مطالعه نموده، به هر مورد پاسخ «بله» یا «خیر» بدهند و در صورتی که به مورد مشکوک یعنی پاسخ «خیر» برخورد کردند، حتماً به مراقب سلامت/بهورز و یا شنوایی شناس خود مراجعه و اطلاع دهند.

۱.۲ جدول آموزش به والدین

سن کودک*	رفتار کودک	واکنش به صدا	صداسازی
بدو تولد	- کودک در مواجهه با صدای ناگهانی و بلند واکنش‌هایی بصورت بیدارشدن، توقف مکیدن یا پلکزدن را نشان می‌دهد و یا واکنش گریه از خود بروز می‌دهد.		
۱ ماهگی	- به صدای طولانی مدت ناگهانی مثل جاروبرقی واکنش نشان می‌دهد. - با شروع سر و صدا مکث کرده و گوش می‌کند.		
۴ ماهگی	- با شنیدن صدای آشنا یا مادر آرام می‌گیردو یا می‌خندد و با هنگامی که بیدار است، صدا ایجاد می‌کند. - شنیدن صدای آشنا حتی اگر گوینده را نبیند، بطرف صدا توجه می‌کند.		
۶ ماهگی	- صدای شبيه خنده‌یدن و صدای بلند و موزیکال مانند آده، آدو، در، آدا، وه ایجاد می‌کند.		
۷ ماهگی	- فوراً بطرف صدای آشنا واکنش نشان می‌دهد و با اگر سرگرم چیز دیگری نباشد به صدای خیلی آهسته ایجاد شده، توسط اجسام عکس عمل نشان می‌دهد.		
۹ ماهگی	- فعالانه به صدای آشنای رومزه گوش می‌دهد و صدای هنگامی که ارتباط دوستانه یا اذیت‌کننده‌ای با کودک برقرار شود صدای ایجاد شده در اطراف را جستجو می‌کند.		
۱۲ ماهگی	- ممکن است یک یا دو کلمه قابل تشخیص را بکار ببرد. - به کلماتی مثل نه و بای با حتی اگر نبیند، پاسخ رفتاری و صدای ایجاد شده مانند بابا و مامان را تکرار می‌کند.		
۱۸ ماهگی	- اسباب‌بازی را بدون اینکه اشاره کنید، به شما می‌دهد. - دستورات یک مرحله‌ای را اجرا می‌کند. - به ۱ تا ۳ قسمت از بدنش اشاره می‌کند.		
۲ سالگی	- حداقل ۵۰ کلمه را بکار می‌برد. - به ۵ قسمت از بدنش اشاره می‌کند. - حدود ۲۰۰ کلمه یا بیشتر را می‌فهمد.		
۳ سالگی	- محدوده بسیار وسیعی از مجموعه لغات را بکار می‌برد. - می‌تواند با اشخاص ارتباط کلامی برقرار کند.		

* منظور سنین ذکر شده در جدول و یا سنین کمتر از آن می‌باشد.

پیوست ۲:

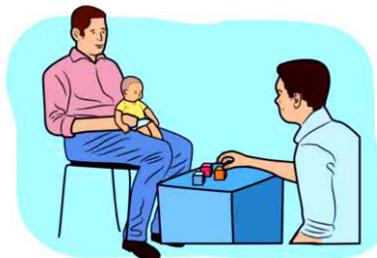
آزمایش حواس پرتوی^{۱۳} برای شناسایی کم شنوایی کودکان

الزامات:

- برای اجرای آزمایش دو نفر باید همکاری داشته باشند. یکی از این افراد به عنوان حواس پرت کننده و دیگری به عنوان آزمایش کننده عمل می کنند.
- بلوک های چوبی رنگارنگ یا اسباب بازی های مشابه باید تهیه شود (اسباب بازی نباید صدا ایجاد کند).
- یک حوله یا ملحفه.
- جغجغه (در صورت وجود).

روش:

- مطمئن شوید که در یک اتاق ساكت هستید.
- کودک باید روی پاهای پدر و یا مادر بنشیند. باید از والدین خواسته شود که بی حرکت و ساكت بمانند.
- فرد حواس پرتگر باید با بلوک های چوبی (یا اسباب بازی های دیگر) جلوی نوزاد بنشیند (طبق شکل زیر)

- فرد آزمایش کننده باید پشت و کنار نوزاد بنشیند و جغجغه را نگه دارد. همچنین آزمایش کننده باید حدود یک متر با نوزاد فاصله داشته باشد.

¹³ Distraction Test

نکات دیگر:

اگر جغجغه در دسترس نباشد، آزمایشگر می‌تواند از صدای خود استفاده کند. بطور مثال از کف زدن یک بار با صدای متوسط استفاده کند و یا از سمت هر یک از گوش‌های کودک در هر طرف می‌تواند از صدایی باشد کم "اوهو" و یا صدای "ای ایی" با شدتی متوسط استفاده شود.

توجه به این نکته ضروری است که این روش همیشه قابل اعتماد یا معتبر نیست. در صورت هر گونه شک، ارجاع انجام شود!

۵. فرد حواس پرتگر با نوزاد بازی می‌کند. مثلاً قرار دادن بلوک‌های چوبی روی هم.

۶. فرد حواس پرتگر بازی را متوقف می‌کند و بلوک‌ها (یا اسباب بازی) را با حوله یا ملحفه می‌پوشاند.

۷. فرد آزمایش کننده به آرامی جغجغه را به مدت پنج ثانیه تکان می‌دهد. سر نوزاد باید به سمت منبع صوتی حرکت کند.

۸. آزمایش کننده به سمت پشت دیگر نوزاد حرکت می‌کند. مراحل ۵ تا ۷ تکرار می‌شود.

۹. مراحل ۵ و ۶ را تکرار کنید. هیچ صدایی ایجاد نکنید. کودک نباید سر خود را بچرخاند. این تأیید می‌کند که کودک در واقع به دلیل صدا سر خود را می‌چرخاند.

۱۰. اگر سر کودک نچرخد، می‌توان آزمایش را با صدای بلندتری تکرار کرد. در صورت عدم پاسخ، کودک باید برای اجرای آزمایشات تشخیصی دقیق به نزد شناوایی شناس و متخصص گوش ارجاع داده شود.

پیوست ۳:

آزمایش شنوایی نجوا^{۱۴}

آزمایش غربالگری شنوایی نجوا باید تنها زمانی اجرا گردد که روش های استاندارد دیگر برای آزمایش در دسترس نباشند.

نحوه انجام آزمون غربالگری شنوایی نجوا^{۱۵}:

تصویر ۱: آزمون غربالگری شنوایی نجوا

آزمایش غربالگری شنوایی نجوا

در حالی که شخص روی صندلی معاينه نشسته است، به اندازه یک بازو (تقریباً ۶۰-۷۰ سانتی متر) پشت بیمار بايستید. این وضعیت امکان لب خوانی را از بین می برد.

گوش یک سمت را با فشار ملایم روی زبانه جلوی گوش (تراگوس) با خود انگشت مسدود کنید. از فرد بخواهید انگشت را به آرامی در یک حرکت دایره ای حرکت دهد.

به فرد آزمایش شونده بگویید: «در حین انجام آزمایش شنوایی، از شما می خواهم گوشی را که آزمایش نمی شود پیوشانید، و سپس حروف و اعداد را با صدای بلند می گوییم. با گذاشتن انگشت خود روی زبانه جلوی گوش، آن فشار داده و بیندید.»

قبل از عمل نجوای ترکیب عدد-حرف، نفس عمیقی بکشید و به طور کامل بازدم کنید.

سپس یک ترکیب "عدد-حروف-عدد" را (مثلًا ۷-ک-۲).

¹⁴ Whisper Voice Test

¹⁵ Adapted from the University of California, San Francisco, United States of America (<https://geriatrics.ucsf.edu/sites/geriatrics.ucsf.edu/files/2018-06/whispertest.pdf>, accessed 18 May 2021).

از فرد آزمایش شونده بخواهید، آنچه را که می شنود تکرار کند

۵

۱-م-۴

۲-ج-۳

ر-۵-گ

ج-۷-س

۶

اگر فرد آزمایش شونده با موفقیت ترکیب "عدد-حروف-عدد" را تکرار نمود، به آزمایش گوش دیگر بروید. اطمینان حاصل کنید که ترکیب عدد، حرف و عدد برای هر گوش متفاوت باشد.

۷

اگر فرد آزمایش شونده ناموفق بود، آزمایش را با ترکیبی از "حروف-عدد" متفاوت تکرار کنید. اگر شخص ۳ حرف و/یا عدد را در تلاش دوم آزمایش صحیح تکرار کند (از مجموع ۶ عدد یا حرف گفته شده برای هر گوش)، در آنصورت نتیجه آزمون به عنوان "گذر" و یا هنجار در آن گوش آزمایشی در نظر گرفته می شود.

۸

به یاد داشته باشید که نتایج را مستند کنید.

کارت گزارش غربالگری، تشخیص و مداخله زودهنگام کم شنواهی نوزادان و شیرخواران کشور

سازمان بهداشتی گشوار

کارت گزارش شناسایی، تشخیص و مداخله زودهنگام کم شنواهی
نوزادان و شیرخواران

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
معاونت پیداشرسته، دفتر بیماریهای غیر واگیر
اداره ساخت کوش و دندان

نام مرکز درمانی: شهر: استان: تلفن:	نام مرکز تشخیصی شنواهی شناسی: شهر: استان: تلفن:	نام مرکز غربالگری (دولتی/خصوصی): استان: شهر: کد مرکز: تلفن تماس: شماره ملی مادر/کودک: تاریخ تولد: جنسیت: ☒ مذکور ☐ مومنت تاریخ مراجعه: تاریخ تکمیل تشخیصی نهایی: سن کودک در زمان مداخلات درمانی / توابخشی: قبل از ۶ ماهگی ☒ بعد از ۶ ماهگی ☐ نتایج مداخله درمانی به پزشک گروه سلامت روش مداخله منتخب ☒ درمان دارویی ☒ درمان به روش جراحی ☒ استفاده از سمعک و تجهیزات کمک شنواهی ☒ توابخشی شنواهی ☒ کاشت بروتوژ حلزون شنواهی گوش راست ☒ گوش چپ تاریخ شروع درمان: تاریخ استفاده از سمعک: تعداد جلسات مورد نیاز توابخشی: نیاز به مداخلات تخصصی دیگر (گفتار درمانی، کاردرومانی، ...) ذکر نوع مداخله: تعداد جلسات: تاریخ عمل کاشت حلزون شنواهی: پزشک متخصص: تاریخ: مهر و امضاء: شنواهی شناس: تاریخ: مهر و امضاء:	نام مرکز غربالگری (دولتی/خصوصی): استان: شهر: کد مرکز: تلفن تماس: شماره ملی مادر/کودک: تاریخ تولد: جنسیت: ☒ مذکور ☐ مومنت تاریخ تکمیل تشخیصی: آزمایشات انجام شده: سن کودک در زمان انجام آزمایشات تشخیصی: قبل از ۳ ماهگی ☒ بعد از ۳ ماهگی ☐ نتایج تشخیصی شنواهی شناسی به پزشک گروه سلامت گوش نوع کم شنواهی میزان کم شنواهی <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td>☒</td> <td>مالام</td> <td>☒</td> <td>حسی عصبی</td> <td rowspan="5">راست</td> </tr> <tr> <td>☒</td> <td>متوسط</td> <td>☒</td> <td>انتقالي</td> </tr> <tr> <td>☒</td> <td>متوسط تا شدید</td> <td>☒</td> <td>مخلوط</td> </tr> <tr> <td>☒</td> <td>شدید</td> <td>☒</td> <td></td> </tr> <tr> <td>☒</td> <td>عميق</td> <td>☒</td> <td></td> </tr> </table> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td>☒</td> <td>مالام</td> <td>☒</td> <td>حسی عصبی</td> <td rowspan="5">چپ</td> </tr> <tr> <td>☒</td> <td>متوسط</td> <td>☒</td> <td>انتقالي</td> </tr> <tr> <td>☒</td> <td>متوسط تا شدید</td> <td>☒</td> <td>مخلوط</td> </tr> <tr> <td>☒</td> <td>شدید</td> <td>☒</td> <td></td> </tr> <tr> <td>☒</td> <td>عميق</td> <td>☒</td> <td></td> </tr> </table> نتیجه کلی: ☒ کودک با شنواهی طبیعی ☐ کودک کم شنوا تاریخ: مهر و امضاء ادیولوژیست: اقدام پزشک تیم سلامت: ☒ نیازی به ارجاع ندارد ☐ ارجاع به متخصص ENT امضاء و مهر: ادیولوژیست :	☒	مالام	☒	حسی عصبی	راست	☒	متوسط	☒	انتقالي	☒	متوسط تا شدید	☒	مخلوط	☒	شدید	☒		☒	عميق	☒		☒	مالام	☒	حسی عصبی	چپ	☒	متوسط	☒	انتقالي	☒	متوسط تا شدید	☒	مخلوط	☒	شدید	☒		☒	عميق	☒	
☒	مالام	☒	حسی عصبی	راست																																									
☒	متوسط	☒	انتقالي																																										
☒	متوسط تا شدید	☒	مخلوط																																										
☒	شدید	☒																																											
☒	عميق	☒																																											
☒	مالام	☒	حسی عصبی	چپ																																									
☒	متوسط	☒	انتقالي																																										
☒	متوسط تا شدید	☒	مخلوط																																										
☒	شدید	☒																																											
☒	عميق	☒																																											

آزمایش	تاریخ	کار	گرد
OAE		راست	☒
AABR		چپ	☒

نتیجه نهایی سطح اول غربالگری:

گذر (انجام توالی مراقبت های کودک)

ارجاع به سطح ۲ (مرکز تشخیصی شنواهی شناسی)

تاریخ:

در صورت ارجاع:

نام مرکز تشخیصی:

توجه: کارت غربالگری بایستی توسط ادیولوژیست مجری غربالگری شنواهی نوزاد (در مرحله غربالگری و تشخیصی) تکمیل و پس از مهر و امضاء یک نسخه از آن به والدین کودک داده شود تا در هنگام مراجعه به مراکز بهداشتی توسط مراقب سلامت رویت و در سامانه پرونده سلامت ثبت گردد و همچنین در هر یک از سطوح بعدی ارجاع، شامل مراحل تشخیصی و انجام مداخلات درمانی و توابخشی شنواهی کودک نیز در قسمت های مشخص شده روی کارت توسط متخصصین مربوطه تایید و مهر و امضا گردد. هریک از این مراحل نیز بایستی توسط مراقب سلامت در پرونده الکترونیک سلامت کودک به ثبت برسد تا مراقبت های بعدی نیز انجام پذیرد.

۲.۱ جدول مقدار و درجه کم شنوازی

مقدار و درجه کم شنوازی بر اساس پیشنهاد سازمان جهانی بهداشت			
شنوازی در محیط ساکت	شنوازی در محیط پر سروصدای (dBHL)	طبقه آسیب شنوازی	سطح شنوازی گوش بهتر (معیار دسی بل HL)
مشکلی ندارد، مگر آنکه صدا نزدیک و از طرف گوش با شنوازی ضعیف تر ارایه شود.	فرد ممکن است دچار مشکلاتی باشد / در گفتگوها شرکت می‌کند.	کم شنوازی یک طرفه	< ۲۰ دسی بل در گوش بهتر ≤ ۳۵ دسی بل در گوش بدتر
مشکلی در شنیدن آنچه که گفته می‌شود وجود ندارد	فرد ممکن است دچار مشکلاتی باشد / در گفتگوها شرکت می‌کند.	ملايم	۲۰-۳۴
ممکن است در شنیدن اصوات هنجار (طبیعی) مشکل داشته باشد	فرد دچار مشکل شنوازی است ولی می‌تواند در مکالمات روزمره مشارکت داشته باشد.	متوسط	۳۵-۴۹
گفتار با صدای بلند را می‌تواند بشنوید.	فرد مشکلات زیادی در شنیدن محاورات روزمره دارد	متوسط تا شدید	۵۰-۶۴
فقط وقتی نزدیک گوش او صحبت شود صدای گفتاری بلند را می‌تواند تا حدودی بشنوید.	مشکلات بسیار زیادی فرد در شنیدن محاورات روزمره دارد.	شدید	۶۵-۷۹
در همه حال مشکلات بسیار شدیدی در شنیدن دارد.	نمی‌تواند هر نوع صدای گفتاری و یا محاوره را بشنوید.	عميق	۸۰-۹۴
*میانگین فرکانس‌های ۵۰۰، ۱۰۰۰، ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ هرتز			
Ref.: Lancet, Wilson et al (2017); https://doi.org/10.1016/S0140-6736(17)31073-5			

۲.۲ میزان درجات آسیب شنوازی بر اساس پیشنهاد سازمان جهانی بهداشت

درجات توصیه شده آسیب شنوازی			
طبقه کم شنوازی	سطح آستانه شنوازی در گوش (dBHL) بهتر*	شنوازی در محیط سکوت	شنوازی در محیط سرو صدا
یکطرفه	< ۲۰ در گوش بهتر ≥ ۳۵ در گوش بدتر	مشکلی ندارد مگر اینکه صدا در نزدیکی گوش کم شنوا باشد	ممکن است در پیگیری گفتار/شرکت در مکالمات روزمره، واقعاً مشکل داشته باشد
ملايم	۲۰ - ۳۴	در شنیدن آنچه گفته می‌شود مشکلی ندارد	ممکن است در پیگیری/شرکت در یک مکالمه واقعاً مشکل داشته باشد
متوسط	۳۵ - ۴۹	ممکن است در شنیدن صدای معمولی مشکل داشته باشد	در شنیدن و شرکت در مکالمه مشکل دارد
متوسط تا شدید	۵۰ - ۶۴	نمی‌تواند صدای بلند را بشنوید	در شنیدن و شرکت در مکالمه مشکل زیادی دارد
شدید	۶۵ - ۷۹	نمی‌تواند مستقیماً گفتار بلند را در یک گوش بشنوید	در شنیدن و شرکت در مکالمه بسیار مشکل دارد
عميق	۸۰ - ۹۴	در شنوازی مشکل زیادی دارد	نمی‌تواند هیچ گفتاری را بشنوید

*Averaged over frequencies 0.5, 1, 2 and 4 kHz

Ref.: Lancet, Wilson et al (2017); [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(17\)31073-5](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(17)31073-5)